

HELSINKI TUTUKSI JUOMALLA

-Puolielämänkerrallinen opas pirstaajalle

”MUN MIELEST MÄ OON IHAN HYVÄ JÄTKÄ”

skits
punssi95@hotmail.com

SISÄLTÖ

BUSSIT	3
ESPLANADI	6
SUOMENLINNA 1998	8
KAIVOPUISTO	10
ITÄKESKUS	12
TAXIT&MUUT KYYYDIT	15
HIETANIEMENRANTA	19
SINEBRYCHOFFIN PUISTO	20
VANHA JÄÄHALLI	22
MUUTAMA PUSIKKO	24
KÄPYLÄ	26
SUOMENLINNA 1997	27
LINNANMÄKI	40
METRO	43
RAUTATIEASEMA	45
OLYMPIASTADION	46
TALVISET ALOITTELUPAIKAT (TEINEILLE)	49
KANTIS	50
RAITIOVAUNUT	53
TURISTIT	55
SUOMENLINNA 1996	60
YÖPYMINEN ULKONA/ PIKARUOKALASSA	
KORREKTISTI	68
JUNAT	71
LAUTTASAARI	74
AREENA	75
TUOMIOKIRKKO	79
SUOMENLINNAN LAUTTA	81
HAKUNINMAA	83
KALLIO	85
EPÄKORREKTISTI	
HOMOLASSA	86
NAISTEN KORREKTI KOHTELU	88
TERVASAARI	90
TÄHTITORNINVUORELLA	94
WALKERS/ KAISANIEMI/ PORTHANIA	96
MAUNULA	98
SUOMENLINNA 1995	99
OSTA DARRA	105
KIITOKSET	112
KARTASTO	114

JULKISET KULKUPELIT

”Kyllä kansa tietää”

Istut junassa/metrossa/bussissa/spårassa, viereesi paukahtaa tursakkeiden kiljuhumalainen tenuremmi. Mitä teet? Istut hiljaa paska housussa? Teeskenteletkö jääväsi jo seuraavalla pois jääden odottamaan seuraavaa? Vaihdatko tyynesti paikkaa (kyllä me se huomataan)? Valitatko henkilökunnalle? Valitatko kenties peräti MEILLE? Ja vitut. Jos juttumme eivät jostain kumman syystä sytytä, menet kotiisi ja valitat läheisillesi, todennäköisesti lehden yleisönosastolle.

Seuraavat tarinat antavat varmasti osviittaa onnistuneen korrektin matkan suorittamiseen julkisella kulkuneuvolla.

Bussit

Linja-autossa on hauska matkustaa? No ei ainakaan helteellä darrassa, kirkuvien äpäpälaumojen keskellä. Linja-autossa on myös tunnelmaa? Tunnelmaa on, joskus liikaakin. Linja-autossa matka katkeaa? Siis varmasti lennätte koko remmi ulos, jos ette noudata tiettyjä kultaisia sääntöjä.

Perusasioita ovat kanssamatkustajien katseen välttely takapenkeille suunnatessa, tyhjien paikkojen bongaus jo bussin ulkopuolella ja kuskin ohitus sujuvasti. Takapenkeiltä näet kaikki ja pystyt ennakoimaan häiriötekijät kuten denat, narkkarit, haisevat ulkomaanpölyt, äänekkäät teinilaumat ja sinulle mahdollisesti lankeavat lastenvaununnostot. Näytä mahdollisimman kyrpiintyneeltä, pahoinvoivalta, jopa hullulta, mutta älä humalaiselta. Humalaisena saatat saada ikävää seuraa tahi tarpeetonta halveksuntaa. Haise pahalle tai ainakin näytä siltä! Näillä keinoin saat ihmiset pysyttelemään omassa karsinassaan bussin etuosassa.

Kun olet(te) matkalla useamman pämpääjän seurueella, älkää kilistelkö sisään tullessa, pullot pidetään tietysti piilossa. Kuski on syytä analysoida aluksi. Kuskin ikä ei ratkaise mitään. Yleensä heistä huomaa, viimeistään kokemuksen myötä, jos pipo on kireällä. Silloin erityinen varovaisuus on ehdotonta. Pulloja availlessa voi vaikka rykiä tai availa niitä kiihdyttäessä moottorin korinan peittäessä houkuttelevan siman sihahtelun. Huikkaa on parasta ottaa mutkissa kun kuskin huomio on täysin kiinni tiessä. Pysäkkien aikana hörpiskely on riskaabelia. Se käy päinsä vain, jos sisään änkeää enemmän väkeä.

Kuskin hoidellessa lippuja, voi nopea kiljukaula pienet siivut imaistakkin. Keskustelu voi olla äänekästäkin, kunhan pullo vain pidetään selkänojien takana näkymättömissä. Älä vaan mene painamaan nappia päätepysäkille saavuttaessa. "Päättärillä napin painaja" on synonyymi turhalle ihmiselle.

Esimerkkejä epäkorrektista éntreestä

*Kuskille tulee ilmoittaa selkokielellä minkä lipun haluat, eikä ”lastenlippu Kantikseen”

*Bussin kylkeen ei tule oksentaa sisään astuttaessa

*Pysäkkiä ei tule hajottaa bussin saapuessa, eikä sisään tule pyrkiä aikaTAULUN (sen lasipäällysteisen) kanssa

*Sisään ei tule pyrkiä käyttäen päähineenä Karhu 12-packia, eikä kuskille tule ilmoittaa olevansa Lamanaamio

*Keskellä katua kuseskelu linjurin saapuessa ei ole suositeltavaa

*Kuskille tulee sanoa esim. ”SEUTULIPPU”, eikä ”valkovenäläinen”

Huomioitavaa linja-auton sisällä

*Äänekästä pahoinvointia on vältettävä matkan alkuvaiheessa

*Bussin keskiosa ei ole naistenvessa matkan alkuvaiheessa

*Takaosan lattialuukkuja ei ole suositeltavaa aukoa matkan alkuvaiheessa

*Kuski ei ole juttutuulella ainakaan matkan alkuvaiheessa, vielä vähemmän myöhemmin

*Ikkunavasarat on jätettävä rauhaan (niillä saa TODELLA pahaa jälkeä aikaan)

*Pulloja ei tule jättää lattioille pyörimään matkan alkuvaiheessa
(tyhjät pullot eivät kilise roskiksissa eivätkä takapenkin selkänojien taakse oikein
työnnettyinä)

*Välttele pienten lasten huomiota

*Kattoluukku irtoaa kokonaan humalaisenkin käsissä

*Bussiin mennään sisään ovista, ei (kuskin) ikkunasta [amatöörit!]

*Linjurin perässä talvisin roikkuneista ja kuolleista lapsista, sekä lapsenmielisistä
valmistetaan saippuaa

ESPA

Vierailin tällä kauniilla puistokadulla ensimmäisen kerran humaltumistarkoituksessa 1994 taiteiden yössä. Sananen ensin tästä kyseisestä kaupungin tarjoamasta ylimääräisestä ryyppäjäisestä. Luokkatoverini Jamo sanoi menevänsä katsomaan alastonta naista spåralla jonnekin luettuaan siitä tapahtuman brosyyristä.

Koulussa kertoi menneensä kaasussa paikalle, jossa oli näyteikkunassa alaston mies ja kyltti: NAINEN. Että tämmöisen käsityksen sain "taiteiden" yöstä heti alkuun. Ei siinä mitään. Mielestäni on hienoa, että kaupunki vastaa ihmisten tarpeisiin, kasvavaan hedonismiin, lisäämällä massaryyppäjäisiä ulkoilmakonserttien yms. tapahtumien varjolla. Varsin vähän niistä haittaa koituu kenellekään. Kaikenmaailman elämättömät länsiväylään kirjoittajathan siitä purnaavat, alitajuisesti kuitenkin kiitollisina uudesta valitusaiheesta.

Ehkäpä miellyttävimmät muistot Espalta ovat toukokuulta 1995 MM-kullan sunnuntaina. Keskusta ja erityisesti Espaa täyttyi mestaruuden juhlijoista. Sunnuntai-iltana oli huomattavasti parempi meno kuin jälkeinpäin enemmän hehkuteltuna maanantaina. Virkavalta ei ollut osannut varautua ryntäykseen mitenkään ja autoletka sai kiertää vapaasti ympäri Espaa pitkälle yöhön asti. Muistan kuinka jo junassa menomatkalla ilmassa alkoi olla ainutlaatuisen tapahtuman tuntua, konnaritkin olivat kinkereissä täysillä mukana, suoraa huutoa ja erilaisten juomien roiskuntaa.

Kaivokadulla liikenne oli täysin jumissa ja ihmiset huusivat ja halailivat toisiaan sukupuoleen, ikään, ihonväriin, humalatilaan tai ylipäätään mihinkään katsomatta! Mantan patsaalla seisojien liikennevaloissa rekka pitkässä palkkilastissa, keksimme Rikun kanssa kiivetä kyytiin ja niin oli hetkessä 50-100 ihmistä palkkikuorman päällä karjumassa Timo Jutilaa, Ville Peltosta, 4-1 jne.. Poliisit saivat pitkällisen maanittelun jälkeen kaikki alas kyydistä, lehdessä oli iso kuva. Jossain vaiheessa keksimme hypätä Espaa kiertävien autojen kyytiin. Jeepin kyydistä oli varsin juhlavaa karjua hoilottaa evankeliumia koko maailmalle tai ainakin kansallisen televisiokanavan uutiskameralle.

Pääsimme myös Hiacen kyytiin katolle, jossa "matkusti" parhaimmillaan n.15 henkilöä osan putoillessa kyydistä auton kiihdyttäessä takasuoralla. Matkanteko päättyi katon romahdukseen, kuski tuli ulos ihmetellen mitä sanoa autovuokraamossa!

Itse puiston soveltuvuus ryyppäämiseen massatapahtumien ulkopuolisena ajankohtana on hieman ristiriitainen. Näkymät ovat kauniita ja paikka on keskeinen, josta tässä tapauksessa aiheutuu jo pieniä ongelmia johtuen huonosti hoidetusta saniteetti-politiikasta.

Mainitsemisen arvoisia muistoja kyseiseltä puistokadulta on myös kesältä 1999. Seuraavat asiat ovat toki nähtävissä tänäkin päivänä, muttei enää niin suuressa mittakaavassa, kuin tuona viimeisenä pussipunssivapaana kesänä.

Useat kerrat tuli käveltyä alueen läpi tai siellä iltaa istuttua. Näky sai illan tullen jopa kokeneenkin pirstaajan naamarin leveään virneeseen, oi sitä yleisen kannäyksen määrää! Koko puisto oli 19-22 välisenä aikana tupaten täynnä 12-50-vuotiaita ihmisiä ympäröisään könyämässä ja illan hämärtyessä iloisen avoimesti lisääntymässä!

Turistien ilmeet olivat kokemisen arvoisia; täysin epäuskoisia, suorastaan järkyttyneitä, huvittuneita, haltioituneita, itsekin paikallis-urheiluun-osallistuneen harittavia katseita, jne.. Tämähän ei tietenkään istu päättäjien tavoittelemaan Suomi-kuvaan. Heillä kun on helvetillinen tarve "eurooppalaistaa" Suomea. Maamme haluttaisiin herättävän ulkomaanpellen päässä mielikuvan avoimesta, kielitaitoisesta, huippu-teknologiaa hyödyntävästä, silti metsässä luonnollisesti asuvasta, poroja kännykällä paimentavasta jonkinlaisesta kulttuurista alkuperäiskansasta. Päättäjien kun ei tarvitse puistossa ryypiskellä rahvaan seassa, edustusvinetot litkitään jos jonkinlaisissa kissanristiäisissä muiden tärkeiden ihmisten seurassa pönöttäessä. Edustusmökille luontoon voi mennä saunomaan (rypemään) verorahoilla.

Ns. "julkijuopottelusta" valittavat ihmiset ovat usein niitä, joita moni muukin asia myöskin riepoo. He ovat myöskin kovin äänekkästä porukkaa, jonka suorastaan perverssin kieroutunut harrastus on muiden kyttääminen, oman elämän puutteessa.

SUOMENLINNA 1998

Vapunpäivänä '98 hortoilimme ravintolalaiva Falkenin ohitse polkua pitkin ylös rinnettä portille, jota olimme jo kolme vuotta tähyilleet Muistomerkiltä käsin poukaman toiselta puolen. Ja kas, portti oli auki! Eikun sisään mystiselle muurien ympäröimälle alueelle.

Pieneltä pihantapaiselta aukeamalta on loistavat näkymät sillalle ja Muistomerkin muurikompleksiin. Alueella oli myös alas mereen asti ulottuvia epämääräisiä luolia, jonne kävimme ensin häveliäästi urinoimassa. Jossain vaiheessa häveliäisyys unohtui ja huomasimme konttaavamme lämpimän kevään jo pitkäksi kasvattamassa vehreässä heinikossa kilpaa oksennellen! Aurinko paistoi ja suorastaan neonvihreä kevätheinän peittämä petollinen rinne vieritti jokaisen vuorollaan lähes korkeaan pudotukseen rantakivikolle asti.

Olimme aina tuumailleet, missähän se rangaistuslaitos mahtaisi sijaita, tämäkin selvisi, kun kiipesimme vielä ylöspäin muurille; alhaalla avautui keskitysleiri parakkien rykelmä. Tajusimme olevamme Kielletyllä Alueella (15). Alemmasta portista suoraan ylös on portti, josta ilmeisesti pääsee tuonne mystiseen Laitokseen.

Samaisena iltana matkamme jatkui Tavastialle johonkin paskatapahtumaan. Oma matkani taittui mukavasti Kauppatorilta asti Jukkiksen työntämissä ostoskärryissä. Vittumaisuudestaan legendaariset Tavan poket eivät meinanneet sulattaa ostoskärry-éntreetämme. Varsinkin kun molemmilla oli viinapullot kädessä. Vappuun vedoten saimme pullot ja kärrytkin (!) narikkaan. Tino matka kesti hieman meitä kauemmin, miehen kohdattua tupakkaa kaupitelleen ryssän; ilmaantuipa pöytäämme kokonainen kartonki kourassa ja kertoi tehneensä vanjalle ns. juoksukartsat! Iltamme päättyi uloslentoon parvelta kuseskelun, sammumisien ja laattailun ansiosta.

Palasimme Kielletylle Alueelle heti seuraavana perjantaina, jolloin portit olivatkin kiinni. Pääsin muurille melko helposti halkeamien avulla ja availin oven muille. Tällä kertaa tutustuimme myös sisempään porttiin, mutta päätimme pysyä kohtuuden rajoissa.

Jossain vaiheessa keksimme Taikurin kanssa alkaa miekkailemaan pitkillä ja paksuilla karahkoilla, ehdotin ensin poukaman vastakkaisella puolella olevaa n.20m korkeaa muuria. Tuumailimme, ettemme jaksakaan sinne asti lähteä tappelemaan.

Kielletyn Alueen muurit saivat riittää. Kumpikin oli jo melkoisessa laitamyötäisessä ja ottelu luisuikin hyvin nopeasti pisteeseen, jossa pienikin virhe johti ankaraan iskuun käsille tai päähän. Jossain vaiheessa jouduin peruuttamaan katse tiukasti Taikurin käsissä.

Havahduin yleiseen huutoon, josta sain vain selvää Tuomaksen äänestä
- Onkse kuollu?

havaitsin olevani alhaalla muurien ja kallion välisessä kuilussa mukulakivillä. Taikuri ilmaantui hetken päästä ja nousin heti maasta heristellen katkennutta karahkaani. Sitten vasta tajusin tilanteeni; viitisen metriä naama edellä ilman käsien vastusta kiville. Muut tutkivat naamaani, leuasta tuli verta ja naama oli turvoksissa. Viinanjuonti vaikeutui hetkeksi turvonneiden huulien ansiosta. Tokaisin naureskellen muille
- Mitä tästä opimme? Pysyttele tarpeeksi kännissä, ettei niskasi katkea.

Muut alkoivat vähitellen hekotella hermostuneesti.

Matka jatkui ravintolalaiva Falkeniin, josta päätin sitten häipyä kotia kohti Sisar Hento Valkoisen kanssa. Taikuri ja Tuomas sen sijaan olivat pienessee jonkun äijän, kertoi Taikuri seuraavana päivänä. Kuulusteluissa Taikuri kertoi ennen tapahtumaa heidän seurassa olleen ”Marko-nimisen miehen”.

Aurinkoisen Kevään jälkeen alkoi sateinen kesä, eräänä heinäkuisena päivänä istuimme Muistomerkillä mm. Rikun, Teron, Taikurin, Tinon ja joidenkin muiden kanssa.

Ukkonen ja rankkasade yllätti, raahasimme penkin viereiseen luolaan, jossa kulman takana kuvattiin kuulemma ”jouluna esitettävää lastenohjelmaa”. Avustaja tuli aina sanomaan meille, kun piti olla hiljaa. Olimme kiltisti hiljaa sateen pauhatessa.

Kuvausryhmän ja barokkirytkyihin sonnustautuneitten näyttelijöiden mentyä tauolle, päätin tutustua asiaan tarkemmin. Yhdessä kuselta haisevassa huoneessa oli saippuavedellä täytetty kylpyamme ja joitain kankaita. Vaikka oltiin oikeastaan ulkona, sisäsiistinä miehenä tein tarpeeni ammeeseen. Kuvausten jatkuttua kysyin, voinko seurata yhtä otosta. Se kävi päinsä ja havaitsin, että ammeessa makaillee sääriään nostellen joku näyttelijätär. Poistuin hiljaa paikalta.

KAIVARI

Kommunismi on laiskojen kateellisten hissi-intellektuellien panettelua

Kaunis Kaivari jossa on niin vaikea kusta rauhassa. Idyllinen helsinkiläisten koiranpaskattajien mekka, jota joku voi jotenkin varakkaidenkin alueena erehtyä pitämään.

Kolmosen spårasta jäätyäsi, Sestossa poikettuasi ja diplomaattien (usein ryssiä) CD-autot väisteltäessä avautuu kaunis Kaivari, vaan eipä kovin kaksinen tai kiintoisa alue kovaa pirstausmeininkiä hakevalle matkaajalle. Puisto soveltuu oivallisesti kevyesti-keskellä-iltapäivää/alkuillaa meininkiin ehkäpä humalaisen jalkapallon merkeissä.

Frisbee ym.heittelijät äänekkäine kiljahduksineen, kopperosta vuokratuilla rullaluistimilla kirkuvat kaatuilevat ulkomaanpellet, tuulipuvuissaan suhisevien raharikkaiden tai wannabe-sellaisten paheksuvat katseet, ovat kaikki seikkoja, jotka saattavat terrorisoida humalatilan rakentamisen harmoniaa. Asiaan on kaksi vartenotettavaa suhtautumistyyliä riippuen omasta fiiliksestä ja mielenlaadusta. Voit "nautiskella" tästä kaikesta rauhassa valtaamassasi omassa pikku kolossa tahi reagoida ympäristösi vuorovaikutteisesti. Myös näiden yhdistelmä on hyväksyttävää, jopa suositeltavaa; aluksi vetelet nousarin päälle ja sitten alat toimimaan.

Nautiskeluvaiheeseen sopivat parhaiten mäessä sijaitsevat istuimiksi jotenkuten kelpaavat kivet ja kalliot, nämä myös sijaitsevat lähellä parhaita, mutta kuitenkin melko avoimia urea-alueita. Jossain vaiheessa sitten saattaa tulla hinku pieneen toimintaan. On aika siirtyä alas nurmikolle, jos pallo on mukana ja mielestäsi tarpeeksi porukkaa niin peli pystyy. Samalla voi avoimesti nauraa ja osoitella frisbee-pellejä.

Turisteille rullaluistimilla voi nauraa oman maun mukaan, riippuu kuinka hyvin heidän kotimaansa tunnistaa. Suoranaiseen vittuiluun turisteille heidän kotimaastaan ei kaivarissa yleensä tarjoudu tilaisuutta, mutta tokihan sitä voi kalastella pahaa-aavistamattoman Amerikkalaisen "socceria" potkimaan, tarjota jopa punssia ja alkaa sitten oikean hetken koittaessa tivaamaan asioita.

Amerikkalaisille on suorastaan liiankin helppo vittuilla, eivätkä he osaa, eivätkä kykene vastaan panemaan. Kuolemanrangaistuksesta yleiseen tyhmyyteen, liikalihavuuteen ja tietämättömyyteen, maailmanpoliisista rotu-asioihin ja köyhien asemaan tietenkään unohtamatta arpavaaleilla valittua junttipresidenttiä.

Suuret konsertit, jonkinlaiset kansanjuhlat herättävät ristiriitaisia tunteita kovan luokan pirstaajassa. Massaryypäjäisiin tulee suhtautua varauksella, onhan silloin

liikkeellä tuhannet amatöörit. Toisaalta amatöörikännäjäistä saa revittyä komediaa kuten aina festareilla, kyseiset tapahtumat ovat myös oivallinen tilaisuus kohdata ”vanhoja frendejä” eli porukasta usein muijan takia feidanneita tapauksia, joita on kiva nähdä aina silloin tällöin. Yhteistä puhuttavaa ei Wanhojen Muistelun lisäksi ole kuitenkaan, joten yhden tai kahden illan rykäisy on optimaalista.

Alkoholin ryystämisen huonommin hallitsevien tarkkailu on toisinaan antoisa harrastus, teinikännin edistymistä voi katsella kellon kanssa pienen veikkauksen muodossa. Tytöt alkavat halailla, sitten itkeä. Pojat uhoavat keskenään ja ”lohduttelevat” sitten itkua tuhertavia tyttöjä käsi paidan alle työnnettynä. Meno on itse asiassa kovin primitiivistä. Teineistä saattaa myös erottaa Potentiaalisia Pirstaajia, joitakin voi sitten jopa harkita mukaamme.

1996 elokuun kansanjuhla oli melkoista kitkuttelua kiljun ja tupakanpummimisen muodossa, onneksi ystäväni Bulgarian Prinssi Mickey oli tuonut pakastettua mehukikeroa. Samaisena vuonna Kiinan valloittanut Danny möykkäsi lavalla elämääkin kireemmissä nahkahousuissaan, nostattaen camp-henkeä.

Sateinen kesä 1998 huipentui kansanjuhlan kaatosateeseen, jossa kärvistelin kasseineni puun alla hengityksen huurutessa.

Paljonkohan mahtuu Kaivariin kerralla porukkaa? Kesäkuussa 2002 se sitten nähtiin, kun Escobarin tytär Shakira saapui ketkuttamaan kompostiaan estradille. 80 000 (!) ihmistä pakkautui puistoon tuottamaan kusta, paskaa ja oksennusta viiden tunnin ajaksi. Nuorisoasiainkeskus oli toimittanut paikalle muutaman hikisen huussin, joita en edes koskaan nähnyt. Kiitos MoonTV:n, havaitsin myöhemmin tapahtumaan panostetun lähinnä esiintyjien viihtyvyyden kannalta. Ei se tietenkään menoa estänyt. Aina kun joku lähti kuselle, hän palasi n.puolen tunnin kuluttua ja silloinkin oli kustu lähimpään pikkupuskaan. Jossain vaiheessa myös naiset alkoivat kuseksia siihen, missä nyt sattuivat seisomaan. Tungos alkoi ahistaa ja häippäsin Toimistoon hyvissä ajoin ennen perseenkeikuttajaa, Kolumbian toista lahjaa maailmalle. Marssipulveri.

Suurlähetystöjä ja Gyllenbergejä vituttaa varmasti isolla reiällä, mutta osa heistä hyödyntää tilannetta napsimalla kuvia teinityttöjen röyhelöistä. Voin kuvitella, kuinka joku Kummelista repäisty Eno tumputtaa tupakkatakissaan katsellen teinituurnaa. Kiitos.

ITÄKESKUS ON GHETTO

"Näytä mulle rehellistä työtä tekevä manne, ni mä näytän sulle älykkään skinin"

Yksi punssiporukan tukikohdista vuonna 1997 oli Paven Itiksen solukämpä. Metroradan alapuolella avautuvat kerrostalokompleksit tuovat mieleen amerikkalaisten elokuvien ghetot. Punatiilisiä vuokratasarmoja suurten ostosparatiisien katveessa, epämääräisellä kivimurskalla päällystetty ”parkkipaikka” rikkinäisine fillareineen, romuineen, roskalavoineen ja kirmaavine lapsineen. Vain palanut auto puuttui. Sekin sinne ilmestyi kuin tilauksesta. Vieressä korkea lasinen ”pilvenpiirtäjä” ja valtava ostar. Katukuvasta puuttui enää palavan tynnyrin ympärillä värjöttelevät pummit ruskeine paperipusseineen. Yritimme parhaamme mukaan paikata olemuksellamme tätä puutetta.

Itse ostarilla ei kannata hirveästi kännissä heilua. Kännipäissään sinne eksyy, mannet vie rahat, vartijat pamputtaa, koirat kusee kintuille, mummot hakkaa veskoilla, kännykkä ei toimi, itku tulee silmään ja paska housuun. Myös paikalliset ravitsemusliikkeet kannattaa sivuuttaa, paitsi jos olet ala- tai yläikäinen.

Keväällä alkoi pirstaaminen näissä kortteleissa. Pave parrutteli mahtimulkkunsa kanssa ikkunassa, rapussa ja kämppiksen ovella koppelakki päässä. Jos emme jääneet yöksi, oli meillä tapana ”koristella” nukkuva Pave ja sänky. Kämpässä ei ollut mankkaa, joten huudatimme VIVAA illasta toiseen säälittävän kokoisesta töllöttimestä. TV käännettiin lähtiessä täysille. Kun tulimme porukalla toiselle visiitillemme, rapunovi oli kiinni ja kämpän ikkuna toisella puolen. Emme tietenkään muistaneet mikä ikkuna. Asia selvisi erään toisen kerroksen ikkunan alla avautuvasta roska/huonekaluvanasta, se sen täytyy olla. Pavella oli myös tapana tervehtiä naapureitaan öiseen aikaan huutelemalla ikkunasta tyyliin ”hei naapurit, parast tottuu tähä”. Tätä hän harrasti myös selvin päin arki-iltoina. Huone oli todella askeettinen, silti löysimme aina jotain rikottavaa. Mies oli itse menossa mukana täysin palkein. Joskus syksymmällä huomasimme, että sängyn laudoistakin on nussittu puolet paskaksi.

Kesällä lähdimme myös ostoskärryralleihin pitkin ghettokortteleita, oli siinä maahanmuuttajilla ihmettelemistä koripalloa pelaillessaan, kun pahalta haiseva tenuremmi pyyhältää ohi ostoskärryillä kiljutuopit kourassa. Juuri kun luulivat näytöksen olevan ohi, marssii kulman takaa vielä pari tursaketta vetäen piss-walkia Suurella Kaarella. Hämmennystä lasten keskuudessa aiheutti myös Pastorin meuhkaaminen liukumäessä.

Syksyllä illat senkuin kovenivat. Päätin viettää täysi-ikäistymistäni juuri Itiksessä koko viikonlopun. Perjantaiksi olin varannut tuolle vuodelle tyypillisesti Jim Beamin, sekä Dry Vodkaa. Muut vetelivät kikeroa Paven pöntöstä. Voimani tunnossa, sekä suuren alkoholimääräni turvin päätin kusella käydessäni suhauttaa myös kikepönttöön täysi-ikäistyneen Isänmaan Toivon Ureaa. Seuraavana iltana viinoleni loputtua en tätä enää muistanut, välittänyt, kiljua kiskoilin sitten.

Kevään visiiteillä, olimme mm. Grillin kanssa kusaisseet hammasharjoihin. Pave tämän kuultuaan piilotti omansa. Seuraavalla kerralla Tino kusaisi shampoo purkkiin, mutta unohti ravistaa, joten Pave huomasi sen. Seuraavalla kerralla sekoitettiin hyvin. Kepponen, joka jäi Pavelta huomaamatta, toteutui, kun ruuvasin suihkun suutinritilän irti ja kusin letkun sekä kahvaosan piripintaan. Asensin sen nätisti paikoilleen.

Synttäreilläni menin myös rimpauttelemaan yläkerran ovikelloa, koska sieltä kuului äänekästä ryssien molotusta. Oven avasi karun näköinen iivana aamutakissa, mutka kädessä. Örähdin jotain ja horjuin portaat alas. Rapusta löytyi myös eräs sekopää äijä, joka tuijotteli Paven ovea kuulemma arkisin. Samainen stalkkeri oli myös seurannut Susannaa keskustassa ja Grilli oli hänet bongannut steissillä hanska perseessä. No, pyysin hänet kemuihin mukaan Grillin vastusteluista huolimatta. Kaikki kupit ja lasit olivat joko paskana tai liian paskaisia, joten hörpimme kiljua kattiloista. Jossain vaiheessa potkimme hanskapersestalkkerin helvettiin kun alkoi ulisemaan, siis kirjaimellisesti vittu!

Itiksessä vietettiin myös vaisumpia iltoja, eräänä lamailtana asensin videokameran osoittamaan käytävään ja johdot kiinni telkkariin, jotta voisimme tarkkailla kämppeiksiä, siis lähinnä sitä huoraa. Huora tulikin hetken kuluttua vessasta pelkässä villapaidassa & stay upeissa ja minä zoomasin kaukosäätimellä persettä. Pave ja Tino kaivelivat parrujaan esiin. Samaista huoraa kävivät monet siat polkemassa, kun oli kerran ”kämppeikselle ja sen kavereille ilmaista”. Kerran oli pyytänyt 50mk Taikurilta ja Pavelta, kun olivat yhtä aikaa sitä poranneet. Lamailtana eivät pojat persettä saaneet, vaan nuolivat paremman puutteessa toisiaan Paven lopulta sammuesssa Tinon päälle Savage Gardenin pauhatessa VIVAlla.

Sattuipa kerran myös niin, että Tinon sammuttua naikkosen kanssa sänkyyn, pengoimme Rikun kanssa vaatekaappia. Sieltähän löytyi monenlaista mukavaa. Jossain vaiheessa heiluimme rapussa juhlatamineissa, Riku reisipituisissa nahkasaappaissa ja sukkanauhaliiveissä, minä kireässä lyhyessä mekossa. Naikkonen vilkaisi rappuun

unisenä, tokaisi ”vittu” ja meni takaisin unten maille. Jatkoimme joraamista ulkona autotiellä.

Eräänä marraskuisena iltana paikalla oli vakiokaluston lisäksi vieraita Malminkartanosta. Janne ja Antto olivat kovassa pirtuhuurussa ja Antto keksi, että ”nyt lähetään hakee hankaluuksia”. Otimme harjanvarsia yms. sälää pykälään ja riensimme ulos. Tähän aikaan talossa tehtiin keittiöremppaa ja pihalla oli pakastimia sekä helloja. Ne paskaksi. Muutamat ikkunat ja sitten autotielle. Joku äijä huuteli meille, joten Antto lähti häntä jahtaamaan luudanvarrella. Taxi ajoi melkein kaksikon päälle ja Antto pysähtyi hakkaamaan pirssiä. Päätimme, että oli aika vetäytyä takaisin sisälle. Kello oli jotain 5 aamulla, naapurikämpän ovi aukeni raolleen ja siinä seiso i äijä koiraansa ulkoiluttamaan lähdössä. Kaikki pysähtyivät hetkeksi, Antto luudanvarsineen, Janne jääkaapin ovi pään päällä, Grilli työntäen ostoskärryissä istuvaa alastonta Pavea ja minä koppalakissani piss-walkia vedellen. Äijä sulki hiljaa oven ja jäi odottamaan päivää parempaa. Levitteli ehkä sanomalehtiä pitkin lattioita koiranjätöksiä varten.

Jätin vielä varmuuden vuoksi rapussa remontin takia seisseen valtavan imurin ulisemaan sinne, ikään kuin kukonlauluksi alkavasta päivästä. Meno huipentui, kun sisällä nukkumaan mennessä kaadoin pienen tyhjän ämpärin. Pave sanoi ”älä viitsi”. Kiero huumori sillä miehellä.

Pihalla seisseistä jääkaapeista ja helloista oli myös hyötyä, kun eräänä yönä paikallisessa kuppilassa huomasimme Paven tehneen taas luuluisan katoamistempunsa. Onneksemme keittiön tuuletusikkuna oli auki. Pinosimme kaapit ja minä, siihen aikaan vielä salskeana, kiipesin ikkunasta sisään. Pave oli sammunut paskalle kyrpä kourassaan. Sika.

Kämpässä oli parhaimmillaan kolmet ostoskärryt ja suuri valostäнди helottamassa nurkassa.

TAXIT & MUUT KYYDIT

Taximatkoista harvemmin mitään erityistä jää käteen. Usein käy niin, ettei edes muista koko taksia. Wanhoina Hyvinä Aikoina mentiin aina julkisilla, eikä taxeja edes kehdannut ajatella. Nykyään kyyteihin tuleekin syydettyä 20% tuloista. Taxissa on turvallista matkustaa ja voi kuunnella omia CD-levyjä. Toisaalta öisin julkisissa kulkupeleissä on tunnelmaa ja saa tehdä mitä lystää.

Megaristeilyltä 2001 palattuamme, lähdin kotia kohti Saddamin kanssa taxilla. Ensimmäiset 3 minuuttia, vaikutti kuski vain hieman tavallista iloisemmalta, tuttuvallisemmalta. Kuski ei näyttänyt, eikä kuulostanut suomalaiselta, muttei oikein ulkomaalaiseltakaan. Puhe epäselvää ja jatkuvaa naurua, sekä höpötystä jostain. Keskustan läpi lumipyryssä kaahatessamme, tajusin asioiden olevan pahasti päin honkia. Kuskimme ajoi Mannerheimintiellä yli satasta ohitellen käyttäen molempia kaistoja, katsoen jatkuvasti joko taustapeiliin tai kääntyillen takapenkin suuntaan nauramaan.

Lähetin Saddamille tekstiviestin etupenkille:

”Vitun seinähullu. Alkaa tulee darra tässä.”

Motarille päästyämme, vauhti lisääntyi 140 kilometriin tunnissa ja ohittelu jatkui.

Harmi etten saanut sönkötyksestä mitään tolkkua, paljon tuntui kuskilla olevan asiaa ja sketsejä meille. Muutaman kerran joutui Saddam kehoittamaan miekkosta katsomaan tielle päin, auton ollessa lumen seassa pientareella tai keskellä kaistoja.

Yhdessä vaiheessa kuski ajoi lähelle kaistat erottavia teräsaitoja pöllyttäen lunta takana tulevien silmille. Tässä vaiheessa sain selvää

-Auto takana ohitti meitä aiemmin. Nyt kosto

Darra alkoi pahentua ja oli avattava pullo.

Perillä kuski ei olisi millään päästänyt Saddamia ulos, vaan kaivoi lompakosta lapsen kuvan

-Siinä on lapseni, joka juuri krematoitiin. Hän kuoli syöpään.

Heinäkuussa 2001 olimme tulossa Naapilan kanssa Toimistolta aikeissa hakea Nimismiehen kaljakori ja suunnata meille sitä särpimään. Juuri ennen liittymää Nimismiehen lähioön, alkoivat sinivalot vilkkua, ajoimme ylinopeutta.

Kuski ulos autosta. Hetkisen siinä tupakkaa poltettuamme ja viimeisiä tippoja valkovenäläisestä särpien huomasimme, että kuskimme iskettiin rautoihin.

Tiedustelimme tähän syytä, johon konstaapeli totesi taxiluvan puuttuvan. Ei muuta kun Nimismies ottaa vihaisen puhelun taxikeskukseen, tällä välin työnsin pari kolikkoa ja amerikkalaisen TV-evangelistan Benny Hinnin keikkamainoksen kuskimme taskuun lohdutukseksi, kun häntä laitettiin autoon. Uusi taxi tuli ennätysajassa ja matka tuli helvetin halvaksi.

Seuraavalla taxireissulla muutaman päivän kuluttua, kerroimme kuskillemme tarinan, joka nauroi meille tokaisten

-Ai te olitte kyydissä?! Se tyyppi oli lainannu kaverinsa taxia johonkin omaan tarpeeseen ja keksinyt sitten ajella kyytejä. Mitä tuohon nyt lisäisi? Ajoi vielä ylinopeutta ja vittuili minulle autossa soittamistani levyistä.

Eräskin kyyti

Heinäkuisena aamuyönä kapsehdin kohti Punavuorta aikomuksenani yöpyä erään tuttavapariskunnan luona. Pariskunta riiteli tavoilleen uskollisena rajusti, halusin päästä jotenkin himaan, junaan oli vielä kaksi tuntia, taksiin ei ollut pätkää, olin väkevästi päissäni ja minua vitutti ankarasti. Onneksi oli edes viinaa. Auto pysähtyy viereemme, ikkuna avautuu, rastaneekeri avautuu

-Excuse me, how I get to Turku?

-Turku?

-Yep

-I'll show you if you drop me home, I live beside the highway

-OK

Hyppäsin kyytiin ja aloitin kyselytunnin

-Where u from?

-USA

-Why to Turku? Did u know, we say it "the ass off Finland"

-Uhh?

-Yea, all assholes and Jortikka, the goldfinger of hockey lives there. Jortikka by the way, means cock in english

Tajusin eksyneeni aiheesta, mutta vilkaistuani kuskia, tajusin ettei se ainakaan häntä haittaa. Autossa soi reggae.

-This car is rented from Stockholm, I took ferry there to Turku

-I'll see, but why Sweden and Finland?

-Got some friends here

-Which state u from?

-Pennsylvania

-I'll see, u got the lethal injection there. Well what's ur opinion about the death penalty then?

-It's all wrong

Tässä vaiheessa muistin aiemmin illalla Café Maestrossa tapaamani Texasilaisen valkoihoisen nuoren miehen, jonka mielipide asiasta oli "an eye for an eye".

Naureskelin kuskilleni toteuttamaani pika-otantaa amerikan mielipiteistä asiaan

-Yeah, that's how it works mostly, but I don't care, let them live there in the south and raise pigs'n'stuff

Meilahden sairaalan kohdalla alkavat siniset valot välkkyä

-Ohh fuck cops

-What the fuck? Why did they stop us?

Kysyn kuskilta

-Dunno, I don't think I did anything wrong

Poliisit lähestyvät hiljaa ja varovasti auton ikkunaa, kuski avaa sen. Taskulampun häikäisevä valo suoraan silmille

-Ajokortti ja rekisteriote

-Sorry I'll speak only english

Sanoo kuski, mutta ymmärtää kysymyksen ja kaivaa taskuaan

-Varo sillä voi olla ase!

Toinen poliiseista kaivaa pistooliaan esiin, kuskin ojentaessa ajokorttiaan ja passiaan.

Nyt nuorehkot poliisit pistävät häkkis-enklantia peliin

-Tis kaar veer it from?

-??

-They want somekind of rent-papers I guess

Tokaisen kuskille, joka alkaa kaivella hanskalokeroa. Toinen poliiseista plaraa englanninkielisiä papereita

-Vittuako mä näistä tajuun

Toikaisee superkyttämme toiselle, joka pitelee edelleen 9-millisen Clockinsa perää

-Pitäisköhän tää auto tutkii, tolla neekerillä voi olla huumeita autossa

-Jaa-a, viittisköhän sitä

Tässä vaiheessa alkaa hihat palamaan ja nousen autosta, hämmästyttäen jopa itseni selvällä puheellani

-Mistähän nyt on kysymys, miksi meidät pysäytettiin? Tämä mies on lomalla jenkeistä, auto on vuokrattu Tukholmasta, jonne mies on matkalla Turun kautta

Poliisit selvästi yllättyvät, että olen suomalainen. Itse asiassa he vaikuttavat unohtaneensa minut kokonaan, eivätkä edes välitä kädessäni olevasta viinapullosta, josta hörpin itseasiassa itsekään sitä tajuamatta hermostuksissani. Konstaapeleihin tulee eloa ja he ojentavat lippuset takaisin ja lähtevät kalppimaan autolleen

-No voidaanko me lähteä?

Huikkaan perään

-Joojoo

Loppumatka meneekin sitten ihmetellessä, miksi vitussa meidät pysäytettiin.

-Because I'm black

Toteaa kuski, mutten millään voi sulattaa sitä, koska olen hehkutellut alkumatkan

Suomen touhujen järkevyyttä. Totean vain kuskille, että ehkä he olivat katsoneet liikaa ”Copsia”. Turha oli mitään Suomen tasa-arvoisuuksista enää jauhaa.

Kyllä hävetti niin vitusti!

Kotona imuroin heti Napsterilla Inner Circlen kappaleen ”Bad Boys”, jota huudatin juoden viimeistä kaljaani kellon ollessa 6 aamulla.

Kauniina kevätpäivänä Jukkis oli työvuorossaan ajanut lähes kolarin; mies tuli katsoneeksi tienviittaa, josta joku oli ylivivannut ”Itä-Pakilan” ja tuhertanut viereen ”Compton”.

HIETSU

Hietarannasta tulevat ensimmäiseksi mieleen koulujen päättäjäiset. Peruskoulun kuudennesta luokasta lukiota päättäviin nuoriin koostuva monituhatpäinen kännilauma tarjoaa mahdollisuuksia jos jonkilaisille kulkijoille.

Kuvottavin ilmiö ovat festareilta tutut 25-35 vuotiaat pilluhaukat. Nuoruutensa runkkaamiseen tuhlanneet sakkiaiset tarjoavat tupakkaa, viinaa sekä kyytejä korolloillaan pitkin yötä. Ja känniset ritsapillut menevät tähän halpaan.

Näissä tapauksissa raiskauksen rajaa onkin oikeuslaitoksen varmaan helvetin vaikea määritellä. Missä kulkee 13-16vuotiaan vuosiluokkansa vinkkukännillä päättäneen teinitytön omavastuu? Kuinka tulisi suhtautua farkkukankaaseen varhoutuneeseen ”Timppaan”, joka on ajanut Keravalta asti Helsinkiin omien sanojensa mukaan ”naisia” jahtaamaan?

Tähän pätee vanha kunnon kysynnän ja tarjonnan laki. Kiimaiset teinihorot pääsevät neitsyydestään ja jo kokeneemmat saavat ehtaa Keravan meisseliä mekkoon mahdollisesti jopa useammalta amis-drop-outilta illan aikana.

Työttömyyskorvaus ei tietenkään pitkälle riitä, joten onkin oivallista kuinka ”Maukat” ja ”Timpat” pääsevät halvalla hakemalla nimikkolitkuansa (magyar)+(el tiempo).

Hommat hoidetaan sitten viereisen hautausmaan tarjoamassa rauhassa. Näin saadaan kuolleisiinkin vähän eloa edes kerran vuodessa.

Näitä näkyjä sain todistaa Sepin lakkiaisten aamuöisissä loppupeleissä 1999. Aamun valjetessa alkoi satamaan rankasti, joten sadoista kännisistä teineistä koostunut lauma velloi rantarakennuksen kivijalan pimeyteen. Hämärässä pölyisessä loukossa ryypäävät, tappelevat, ulostavat, parittelevat ihmislapset toivat kyyneleet silmiini; tässä olivat isänmaamme toivot. Sillä hetkellä ylpeänä niin heitä katsoin.

Herkkiä hetkiä tarjosi myös seuraavan kesän aamuöinen pyrähdys Kornerin jälkihöyryissä. Grillihän se siellä kirmasi vedessä perse paljaana isosiskonsa kanssa. Katselin heitä rantavalvojan tuoliin kiivenneenä kaljaa juoden kyynelten valuessa pitkin karvaista pärstääni.

KOFFIN PUSIKKO

Ajauduin tähän pienehköön ja mäkiseen, mutta rattoisaan puistikoon varsin monen yhteensattuman kautta ensimmäisen kerran toukokuussa 1999. Edellistä iltaa olin viettämässä kontulassa ystäväni Jukkiksen kämpillä jääkiekkoa katsellen. Yhdentoista jälkeen olimme lujaa juovuksissa ja Suomi tappiolla loppuottelupaikan luisuessa käsistä. Loppusekunneilla olin juuri TV käsissä paiskaamassa sitä ikkunasta (isännän täydellä tuella!), kun Karalahti teki tasoituksen. Jatkoajalla Suomi voitti ja päätimme myöhäisestä ajankohdasta piittaamatta lähteä Kantikseen, vaikka oli torstai eivätkä julkiset kulkeneet kovin myöhään.

Bussista jouduimme vielä poistumaan vieressä istuneiden mölyämisen takia (kuski ei siitä piitannut vaan meidän kaljoista).

Kantiksessä tappiin asti istuttuamme ja kadulla sen jälkeen lähintä yöpymislaatikkaa etsiessämme törmäsimme vanhaan tuttuamme Kariin ja puolisoonsa jotka kutsuivat meidät asuntoonsa jonnekin lähistölle (tarkka sijainti hämärän peitossa).

Aamun asti isännän viinaksia hörpittyämme ja 1-2 tuntia nukuttuamme poistuimme vähin äänin ulos kauniiseen auringonpaisteeseen ja lähimpään kulmakauppaan josta päätimme ostaa kassilliset "tasoittavia". Jukkis ehdotti Koffin puistoa, eli nyt itse asiaan.

Varsin sekavan käsityksen sain tästä kyseisestä kumpuilevasta mäestä ensinäkemältä. Jyrkähkö mäki alhaalta päin katsottuna auringonpaisteeseen suoraan, oikealla sivulla (alhaalta katsottuna) rotkon reuna, josta alkoi työmaa. Tämä näky sai punssinkyllästämiäni mieleni varsin mielteliäälle tuulelle koirankusetajien sipsutellessa eripuolilla varjoja talojen, puskien ja kumpareiden varjojen lomassa.

Paikka osoittautui mitä oivallisimmaksi paikaksi näin aamutuimaan. Keskustasta huolimatta melko syrjäinen sijainti takasi rauhan ylimääräiseltä liikenteeltä, penkkejä ym. istumapaikkoja kiitettävästi eripuolilla aluetta ja erikoisen näköinen tornihökötysmäen päällä kirvoittamassa turvonneita mieliämme.

Paikan ilta-ominaisuuksista on kokemuksia 2000 ja 2001, silloin näytti porukkaa piisaavan ja silmiinpistävin piirre olivat erityisesti tälle alueelle pesiytyneet ns. "cityhipit", tiedättehän tämän uudehkon joukkion? Yleisimpinä tuntomerkkeinä design-rastat, pujoparta, paidattomuus(lämpötilan mukaan), samettihousut jne.. mukana

usein epämääräistä paskamusiikkia sekä yhdentekeviä pelejä tyyliin frisbee ja tikut joiden välissä naru josta lautaan ilmaan tiimalasin muotoista pylpyrää. Ei näistä ihmisistä parine ciidereineen, fetavitunjuustoineen häiriötä kunnon pirstaajalle aiheudu, pikemminkin tahatonta komiikkaa tuottavat venkoiluillaan.

Poliisikin näyttää tiedostaneen kyseisen paikan pirstauspotentiaalin ja tuntuu vierailevan alueella entistä tiheämmin. Puistikkoon on myös jossain vaiheessa ilmaantunut maksulliset saniteettitilat joiden takana ihmiset käyvät tarpeensa toimittamassa

JÄÄHALLI

Vanhassa jäähallissa on jotain, mitä areenasta puuttuu. Paskanhaju, tunnelma. Jäähallin kaljatarjoilu keikoilla on aina ollut epäilyttävää, monimutkaista ja kallista. Suositeltavaa on omien viinaksien sisään ujuttaminen. Jäähallin liepeillä on myös otollisempaa ottaa pohjia. Betonikolossien katveessa, hätätilassa läheisessä pusikossa viinaa naamariin, että jaksaisi taas yhden paskakeikan heilua.

1994 syyskuussa olin jostain kumman syystä menossa katsomaan Panteraa. Saavuin paikalle hyvissä ajoin iltapäivällä. Pihalla ei ristin sielua ja ikkunoissa sekä ovissa suuret Helsinki International Horse Show – julisteet, alkoi vähän kädet täristä, kun ei missään lukenut mitään Panterasta. Saatana. Yksin siellä värjöttelin kossun ja vinkkupullon kanssa yli tunnin ennen kuin oikeannäköistä sakkia alkoi ilmaantumaan mestoille.

Viina virtasi ja jossain vaiheessa sivupihalle käpytteli myös lämppäribändi Downsetin semi-neekeri laulaja, jolle tarjosin mehulta maistuvaa mustikkavinettoani. Selitin miehelle keskiyön auringosta, (huomatkaa harjaantumattomuuteni ulkomaalaisten korrektissa kohtelussa!) Ilmaantuivatpa sitten Kivenlahden Kollitkin vihdoinkin paikalle, Jamå, kyrpänaama Husu ja hänen uskollinen seuralaisensa ”Möfi”.

Keikkaan oli vielä pitkä aika, eikä viinaa voinut viedä sisään. Onneksi saimme sisällä jollain ilveellä hommattua kaljaa 14v. iästä huolimatta. Downsetin energisen setin jälkeen oli vuorossa Allmighty, joka olikin sitten perseestä. Minä, 14-vuotias polkkatukkarunkkari näytin ”fäkkisormeja” kitaristille, joka nosti omansa pystyyn. Esperantoa. Panteran solistinkin sain kimpaantumaan ja paiskomaan mikkinsä, kun yleisön päällä velloessani heiluttelin sormeani sinnepäin. Anselmo elehti tulemaan lavalle ja melkein sinne pääsinkin, kunnes kaapin kokoinen turvamies (onnekseni) raahasi laskuhumalaisen Daiju-Maken pois.

Milleniumin lähestyessä mietimme pää kipeänä, mitä tehdä silloin? Koko hehkutushan lopahti jo kuukausia ennen H-hetkeä. Suunnittelimme jopa korpeen lähtöä tai kotona selvänä istumista, kunnes bongasin mainoksen Juhan af Grannin Cosmic Galasta. Tapahtuma vaikutti juuri sopivan paskalta meille. Brosyyrissä lupailtiin kaikensorttista epämääräistä häröilyä, saimme vähitellen Jukkiksen kanssa muutkin innostumaan.

Itse iltana oli minulla aluksi vieläkin helvetin paha olo edellisäänä päättyneestä megaristeilystä ja viinaa väkisin kitkutettuani suuntasin jäähallille darransekaisessa tanassa, Kirkkonummen poikien hajottaessa vielä menomatkalla spåraa. Ciideri maksoi maltaita ja show oli täyttä paskaa. Kaverit alkoivat kuumottaa jo hyvissä ajoin ennen puolta yötä, mutta itsellä alkoi olla kovinkin hupaisaa. Jukkis oli toki samoilla fiiliksillä camp-hengessä mukana.

Puolen yön aikaan itse ufomies sitten marssi lavalle höpsemään jotain käsittämätöntä paskaa. Olin lukenut haastattelun, jossa hän paheksuu nuorison päihteidenkäyttöä ja sen aiheuttamaa ”henkistä taantumuksellisuutta”. Tämä mielessä aloin huutamaan eturivissä omaa Kosmista Sanomaani: ”kyrpä, homo, vittu, parru, saatana, homo, juhan, perse, kulli, pillu, kirves”. Grannin pää alkoi nykiä ja sanat takeltelivat, ei ollut mies itsekään täysissä ruumiin- ja sielun voimissa. Turvamies tuli ja vei vieressäni seisseen kaverini Warlockin, luullen hänen huudelleen rivouksia.

Myöhemmin lauteille ilmaantui Bomfunk MC’s, jonka aikana aloimme breikkaamaan lattialla. Saattoi näyttää hieman huonolta. Paskat, paremmin se meni kuin siellä lavalla. Huutelin myös Reiskan kotiosoitetta biisien välissä. Mies pälyili väkijoukkoon ihmeissään. Ostin vielä helvetin ruman Grann – fanipaidan, jossa mies nussii jotain alienia. En ole pitänyt sitä julkisesti sen jälkeen.

MUUTAMA PUSIKKO

Hirvipuisto

Rautatieaseman kupeessa sijaitseva ns. Hirvipuisto toimii näyttämönä monenlaisten alakulttuurien ja vähemmistöryhmien peijaisille. Puistossa kinkereitään pitävät hinttarit, natsit, mökkakikkelit, saatananpalvojat, rappiopunkkarit, hihhulit ja eläkeläiset. Jos et tunne vetoa mihinkään näistä, järjestetään alueella kesäisin ainakin yksi yleispätevä massakonsertti, jossa tosin pyörii edellämainittua pohjasakkaa keskivertomassatapahtumaa (huh) enemmän.

Muinakin aikoina aluetta tulee vältellä, paitsi jos olet mustasta makkarasta pitävä ritsapillu ja haluat tulla raiskatuksi. (Tai itseasiassa sitähan ne kaikki naiset salaa toivovat!)

Puistikossa on tavallista enemmän ja tavallista pahanhajuisempaa koiranpaskaa, koska läheisen ortodoksikorttelin ZZ-Top mafia käy paskomassa sinne. Tai heidän koiransa käyvät. Supo tutkii asiaa.

Temppeliaukio

Ja kun oikein heplattaa, mene Töölööseen (kuka vittu keksi kirjoittaa noin?!). Temppeliaukion kirkolle. Alue on kukkeimmillaan konfirmaatioiden aikana, sillä silloin kattoikkunoihin urinoidessa saa osakseen parhaiten ihailua, paheksuntaa ja ylipäättään yleisöä.

Muina aikoina (paitsi syyskuun ajan), ufokirkkoa tulee vältellä, kuin expellepainijakansanedustaja kaappihomouttaan. Enter only. Paska tulee suun kautta ääniaaltoina.

Töölöönlahdi

Töölönlahden pusikot ovat aliarvostettuja. Mitä siitä, jos viereinen jorpakko haisee lespon tavaralle jouluaamuna?

Eikai haittaa, jos alueella liikuskelee tavallista enemmän eläkeläisiä?

Ketä kiinnostaa, vaikka idyllisessä puskassa ryypäävät vain amatöörit ja parempiosaisten kakarat varastomiehen palkan hintaisissa rievuissaan?

Ei sovi unohtaa Kekkosen urinaalia.

Tiesittekö muuten, että eräs Yhdysvaltain entisistä presidenteistä silitti koiraa Suomenvierailullaan juuri täällä?

Kiasman nurmikot/makasiinit

Kiasman nurmikolla istuskelevat kahden säälittävän alakulttuurin edustajat alkoholeja siemailemassa.

Farkkuliivi-hevarit siellä vetelevät pohjia ennen siirtymistään Kampin hevibaareihin hilseilemään siimaletillään. ”Jos ei mies haise pillulle, niin edes paskalle” kuuluu heidän mottonsa. Arvatkaa, arvoisat lukijat, kummalle he AINA ja IKUISESTI haisevat?

”Skedet” eli rullalautailijat mekastavat leluineen, polttavat mentol-savukkeita, kuuntelevat räppiä ja kuvaavat ”hauskoja” kotivideoitaan saastakaverikanavan ohjelmaan lähetettäväksi.

Makasiineilla majailevat porvariperheiden kapinoivat kakarat. He ovat liian nynnyjä ja feikkejä mennäkseen radan toiselle puolelle ottamaan turpiin/mustaa melaa mekkoon. Sopivampaa heille, on ”kapinoida” pahoja ylikansallisia yrityksiä vastaan makasiineilla idut perseessä suristen. Pahinta saastaa.

Kantiksen puisto

Kantiksen ”puistossa” hovia pitävät denat ja tulevat denat, eli alle kolmekymppiset hevarit. Aamupäivä on pääasiassa kovan linjan puistokemistien vahtivuoroa, kun taas spurgun uraa rakentavat muka-paskanhajuiset isänmaantoivot saapuvat alueelle iltapäivän sykkiessä kuumimmillaan.

Pusikko olisi täydellinen suojaisemmilla urinaaleilla, eli pensastoilla. Poliisit vaivaavat ”juhlijoita” usein. Legendaksi onkin jo muodostunut poliisin äyskäisy 20 metrin päästä Sepille, miehen avatessa kaljapulloa

-Lopeta! Sä suunnittelet rikosta!

Lasten leikkimökeissä ei ole suositeltavaa yhtyä alkukesän valoisina aamuöinä.

KÄPYLÄ

Käpylässä ei ole mitään.

SUOMENLINNA 1997

Alkuvuodesta kärvistelimme yhä takkahuoneessa (5) hakien edelleen puutavaraa takkaan viereiseltä raksalta, jossa siis kunnostettiin vanhasta luolasta asuttavaa kämpppää. Eräänä kylmänä iltana joku keksi, että miksemme menisi sinne raksalle pirstaamaan, siellähän saattaisi olla lämmintä!

Konttailimme pressujen ali ikkunaluukusta sisään korkeaan huoneeseen, joka oli kirkkaasti valaistu ja lämpöpuhaltimilla varustettu. Avot! Hetkisen hörpimme Jim Beamia, kiljua ja kaljaa tyytyväisinä lämpimässä, sitten alkoi kiinnostamaan eteinen. Havaitsin seinälle teipatusta kaaviosta vessan paikan, jossa toistaiseksi törrötti pelkkä muoviputki maasta, päätimme sisäsiisteinä ja korrekteinä olentoina toimittaa tarpeemme ko. putkeen. Tällä välin, oli Tino kiivennyt uuninpankolle kiljua kiskomaan. Mies alkoi olla jo kunnan naamoissa ja niinpä korkeuksista alkoi varoittamatta sadella tiiliä niskaamme:

-Vittu mä oon inttijätkä VITTU!

Tästä suivaantuneena aloimme paiskoa miestä laudoilla. Vastauksena ylhäältä lentää suuri tiili Jukkista kohti, joka väistää sen rennosti balettimaisella pyörähdyksellä tipankaan roiskumatta avonaisesta mehukatista. Tässä vaiheessa katsoin asialliseksi viheltää peli poikki.

Tino saatiin kalasteltua viskipaukulla alas, jonka jälkeen alkoi sankari kiusata Rikua. Kun Riku ei vastannut miehen halauksiin, huusi vain:

-Oo olematta saatana!

ja löi ikkuna-aukon peitteenä ollutta suurta styroksia saaden sen omaan päähänsä, paiskasi Tino Rikun lattialle huutaen:

-Vittu sä et rupee tääl hajottaa yhtään mitään edelleen tönien:

-Mee sä menee

Riku kömpi tuloluukustamme mutisten jotain epämääräisyyksiä. Rikun ollessa kävelyllä, alkoi Tino kiusata Pastoria. Sama touhu taas päällä, ensin halaillaan ja kun ei vastarakkautta heru, niin nurkaan siitä häpeämään Pastori! Tino puski miehen nurkkaan päin lämpöpuhallinta, joka kaatui pölisyttäen Rikun mälläämiä styrokseja. Tässä vaiheessa katsoin taas aiheelliseksi viheltää peli poikki. Laitoin miehen istumaan lautakasalle. Hetken päästä puhalsi sitten kunnan laatat lattialle. Kiitos.

Tässä vaiheessa Riku palasi lenkiltään iso lapinpuukko kädessä:

-Joko se mulkku saatiin rauhotettua?

-No tossahan se torkkuu

-Mä mitää nuku vittu nyt on blroolrgh mää mää

Ja Tino alkaa kampeamaan huonetta hallitsevalle rakennustelineelle. Tiedustelimme mitähän siellä mahdat tehdä. Siihen mies vastasi vetämällä housut alas ja ryskyttämällä telinettä edestakaisin:

-ÄÄÄÄ ÄÄÄÄÄÄ!

Teline natisi liitoksissaan ja nousi ilmaan vuoroin kummastakin päästä

-ÄÄÄÄ MÄÄÄ ÖÖÖÖ

Pienet laatat suihkautti välillä alas ja ryskytys jatkui entistä kiivaampana hohlemin vilkkuessa iloisesti

-VITTUUUUU ÄÄÄÄ!!!

Jossain vaiheessa mies alkoi telineellä ratsastaessaan sormeilla persettään soperellen jotain tyyliin:

-Tääl on pillu, tiiätsä ai jes!

Lopulta oli aika komentaa mies alas, koska teline alkoi näyttää ratkeamisen oireita.

Seuraavana perjantaina päädyimme jälleen samaiseen huoneeseen. Jossain vaiheessa Pave kömpi Telineelle nukkumaan. Annoimme väsyneen miehen levähtää viitisen minuuttia. Sitten kolme enemmän tai vähemmän raavasta miestä tarttui teräsputkiin ja alkoi ravistella Telinettä todella ankarasti. Pave nosti päänsä ja tarrasi hädissään sivuputkeen Telineen pomppiessa välillä lähes vaakasuorassa hirveän räkätyksen säestyksellä. Oli aika jälleen kerran viheltää peli poikki. Pave ei enää sillä reissulla sammunut.

Sen sijaan Riku meni Telineen alaosaan ”elbaamaan” ja vaipui uneen lauleskellen:

-nukkuumattii nukkuumattii laasteen, tiidiidii, illan tulleen tunkee parrun pyllyyn

Sillä aikaa antoi Pastori vieraanamme olleelle punkkaritytölle hömpsy omasta kiljupullostaan. Riku avasi silmät

-Saatana meetkö sä antaa ilmasta kiljuu joillekki punkkarihuorille?!

Riku tempaisi lapion lattialta ja alkoi hakkaamaan seiniä styroksin pöllytessä

-Siis vittu tekis mieli jätkä tappaa sut saatana!

Lapio toisessa kourassa, toinen Pastorin kurkulla. Oli jälleen aika rahoittaa tilanne. Jossain vaiheessa uskottelimme myös ko. ”punkkarihuoralle”, että aiomme uhrata hänet saatanalle, Riku laittoi lapinpuukkonsa muijan kurkulle

-Vittu nyt sä kuolet

Tokaisin

-Lopetas nyt se pelleily, sehän kusee housuun, eikä täällä kusta, kuin siihe putkeen.

Riku ”ottaa bankkoa”

Huhtikuussa alkoi saarelle ängätä taas enemmän, jos jonkinmoista öykkyä. Muistomerkillä (3) kärvisteltiin koleassa kevätsäässä ja hämmästeltiin mädäntymään jätettyjä syksyn lehtiä. Huonosti hoidettu, Suomenlinnan hoitokunta! Riku opetti Kivenlahdesta asti saapuneita Askia ja Tonia heittämään liekkiä. Jätkät tuhnuttelivat ja puhalsivat ensin tyhjää, mutta kyllä se sitten siitä lähti sujumaan Mestarin opastuksella. Mestari itse röhnötti jäisellä ikkunalaudalla kiljupullo sylissä ja siitä istumalta suhautti reilut kolmimetriset lieskat ylös pitkin kiviseinää.

Paikalle saapui porukkaa myös Kontulasta asti. Toivat tuliaisiksi jostain pöllimänsä suuren muoviseppeleen, joka ripustettiin Rikun kaulaan palkintoluontoisesti miehen lepäillessä välillä päivän rasituksia pois. Rikukin havahtui, kun Tomi alkoi kourimaan

intohimoisesti mukanaan raahaamaansa pikkubläkkäri-höykyä. Ks. höyky määkyi kuin skottilainen lammas Kiltin Miehen Käsittelyssä Tomin kohmeisten sormien raplatessa sukkahousuihin tekemästä reiästä römpsötintä. Asiaan tovin tarkasteltuamme, päätimme hieman avittaa Tomia sorkkimalla kynttilällä (toinen pää liekissä). Siitäkö höykyä vaan riemastui.

Näytöksen loputtua, halusi Tomi maistaa ureaa. Tarjouduin vapaaehtoiseksi. Oli kuulemma hyvää. Sen jälkeen mies vaati kiljupulloa perseeseensä. Toive toteutui, tosin mies kimpaantui kun huomasi, että pullo oli hänen omansa ja ilman korkkia. Paskaista kiljua joi sitten loppuillan. ei näyttänyt vaikeuksia tuottavan.

Pastori söi nakkeja, joita Kontulan lahja basismille alkoi vaatimaan työnnettäväksi perseeseensä. Nakki perseestä sojottaen tervehti paikalle pahasti myöhässä saapunutta Tuomasta, joka totesi:

-Ei helvetti!

Tomi vaati kiivaasti encorea Kameramieheltä, joka armeliaasti kuulaassa kevätssä muistomerkin edessä videoi samalla kusten basistin suuhun, joka oli kontallaan maassa ja läähätti kuin koira. Ilta oli kylmä, mutta kaunis.

Seuraavana päivänä raahasi Pastori saarelle ranskalaisen metallistin, Alainin. Mies oli hieman ihmeissään meiningistä ja kaikki tietysti vittuilivat parhaansa mukaan ranskasta. Keksinkin, että patonki on ranskaksi Batong, joten nimitimme häntä jatkossa niin.

Välini Tuomakseen olivat varsin hunningolla, joten tempaisin miekkosta suuhun, kun hän alkoi ”leikkimielisesti” puristelemaan pieniä sukukalleuksiani. Iso mies putosi perseelleen ja sain aikaa tempaista repustani esiin kirveen. Sillä sitten annoin (tylpällä päällä) pienen osuman vielä olkapäähän ja hässäkkä oli valmis. Osa porukasta piti minua, osa Tuomasta kiinni. Heitin Fiskarsin pois ja käskin muita päästämään meidät irti. En todellakaan pärjäisi. Tuomas tulee uhkaavan näköisenä, niin Patonki siihen väliin poukkaa ja mölisee:

-Why are you fighting metal brothers

Kaikki repeävät nauruun ja tilanne laukeaa siihen. Kiitos Alain.

Vappuna olikin sitten helvetin kylmä, mutta porukkaa oli ennätysmäärä. Paikalla oli useita legendoja takavuosilta. Oli Hebeä ja Veijasta, Suomista ja tietysti Riku. Meininki alkoi luisua käsistä heti alkuillasta Tuomaksen alkaessa piestä muutamaa goottipelleä.

Paikalla oli myös helvetillinen lauma punkkareita, jotka onneksi pysyivät omissa oloissaan ja tappelivat keskenään.

Siirryttyämme eteenpäin, pysähdyimme Suurelle Aukiolle (8) katsastamaan teinien vappuisen picnicin. Tapahtuma sai jälleen arvelluttavia piirteitä Tuomaksen köydessä n.13 vuotiaan pojan perseeseen kiinni karjuen:

-Anna persettä!

Mies myös roikkui kahdessa tytössä yhtä aikaa

-Pilluu, vappupilluu!

Hebe sipaisi turpiin jotakuta.

Pääsimme vihdoinkin Tommin Rantaan (10) sään yhä viilentyessä. Paikalla oli Bobcat. Pastori oli tällä välin saanut Patongin sekoamaan totaalisesti jossain päin saarta ja informoi meitä asiasta

-Nyt saatiin sekin meidän tavoille!

Toukokuussa istuskelimme eräänä iltana kiljua kiskoen muistomerkillä (3), kun eräs vieraileva stara halusi päästä uimaan. Varoittelimme meriveden olevan hieman vilpoista varsinkin näin viileänä keväänä.

-No mut ilmahan on lämmin

Tokaisi mies reippaasti pompaten pystyyn ja marssien kohti muistomerkin edessä avautuvaa museolautan laituria. Laiturilla mies strippasi munasilleen ja hetken mietittyään sykkeli kovalla ryminällä hyiseen veteen, hetken kuluttua heti ilmaa keuhkoihin saatuaan

-SAATAN PERKELE VITTU KUN ON KYLMÄÄ!

Samalla huomasimme turisteja pursuavan museolautan lähestyvän. Lauttaa ei kukaan naurultaan ollut havainnut. Kovalla loiskeella takaisin laituria kohti. Matkaa oli vain pari metriä, mutta kun mies oli kännissä kuin ankka, ulkomuodoltaan kuin valas, mutta ilman uintikykyä, ei matka tahtunut kovinkaan rivakasti.

Lautan edelleen lähestyessä, kampesi uimamaisterimme itseään puutikkaille; Ensimmäinen jää käteen ja mies loiskahtaa komean vesipatsaan noustessa takaisin.

Lautta lähestyy.

Toisella yrittämällä jää toinenkin tikas kouraan, turistien pälistellessä lautan kannelta suut auki.

Pari metriä.

Nyt olivatkin jo kaikki naurusta hytkyen nostamassa Suurta Valkoista Valasta jorpakosta lautan lipuessa laituriin. Uintiretki kuulemma piristi, mutta tepastellessaan vaatteet kourassa muistomerkillä, löysi Kaskelottimme jotain negatiivistakin
-Kato, munatkin meni pieneks

Kuninkaanportilla (12) päivystettiin erityisesti kesällä 1997. Suurimpana syynä tähän oli harrastamani kiipeilyshow. Portin puiselta sillalta ylös seinän ulkonemia ja sivusuunnassa portin reunalle asti ja siitä ylös. Loppuvaiheessa teki aina hieman tiukkaa, kun joutui monesti hyppäämään tyhjän päälle, ottamaan ylhäällä kasvavasta nurmikosta kiinni ja vetämään itsensä niiden varassa ylös. Usein kävi myös niin, että ruohotupot jäi käsiin. Joka kerta olin jo onnekseni yläruumis tasanteella.

Portin edessä on maksullisen museolautan laituri, joten turistit saivat taas koko rahan edestä viihdykettä. Osa porukasta kuseksi portilta alas, yksi kiipesi seinää pitkin, osa porukasta kusi pitkin portaita, joku puhalsi tulta ja muut huutelivat turisteille. Varmasti jälleen kerran ainutlaatuinen elämys ulkomaanpelleille.

Portin sisäpuolella avautuu muurien ympäröimä nurmipiha, sekä amatöörien ja turistien suosima ravintola Walhalla (13). Porukka istui vessapaperista tehdyssä ringissä nautiskellen erilaisia alkoholijuomia ja solvaten turisteja näiden kotipaikan mukaan. Iltamat huipentuivat usein kiipeämiseeni silmät sidottuina.

Helteisenä kesäisenä iltapäivänä istuskelimme jälleen Muistomerkillä (3) aloittelemassa, kurapitsoja naamariin kylmänä ahtaen. Sepi kysäisi, saako lainata koppelakkiani

-Mä meen myymää persettä

Lakki ja lentäjän lasit päässä, nahkatakki kireällä, tukka sidottuna nenän alle ”saksalaisviiksi”, perseilee sepi turistitungoksessa kioskin edessä

-Kaveri hei, persettä markalla!

-Kuule hei nyt ois halpaa persettä

Kauppoja ei synny

-Mä.. mä oon sun!

Huutaa Sepi jollekin farkkurotsiselle pässille, jolla on KOFF-t-paita ja Motopori-hihamerkki.

-Hyi helvetti ootsä homo?

-Eiku osta persettä

Jossain vaiheessa uuden turistilautan purkautuessa alkaa Rikua kusettamaan

-Nyt kierrätetään alkoholia

Riku kiipeää Muistomerkin päälle. Muistomerkkiä valokuvaavat turistit jäävät jännittyneinä odottamaan, kenties runonlausuntaa luvassa?

Yritämme pitää naaman peruslukemilla miehen vetäistessä liasta kiiltävät pillifarkut alas kumartuen. Vanhemmat siirtävät käsiä lasten silmien eteen, mutta jäävät silti katsomaan mitä tuleman pitää.

Ensimmäiset kirkkaat pisarat tanssahtelevat Muistomerkin kivilaatoitukselle lempeässä auringonvalossa. Suihkun vahvistuessa nostaa mies ureavanansa suuhun asti ja niin helmeilevät pisarat kimpoilevat huulilta iloisesti siemilujen välissä. Osa turisteista on niin suuren tunteen vallassa, etteivät he edes älyä kusen roiskuvan päälleen. Tässä vaiheessa katson parhaaksi ilmoittaa heille asioita

-This is Finland, come visit

Tällä välin Pave oli istuskellut syrjemmällä kähmien jotain teinimuijaa hieman syrjemmällä. Sitten mies paukahtaa eteeni istuessani muistomerkin penkeillä viskikolaa hörppien

-Tiiätsä mitä Skitso?

-No?

-Mä en saanu vammaselta pildee!

-Ohhoh, vai ei vammanen antanu tuurnaa

-Mä meen hakkaa jonku

Ja niin lähtee Pave juoksemaan vetäisten heti ensimmäistä vastaan tulijaa turpiin.

Epäonnisen kauluspaitaisen herrasmiehen poistuttua pikaisesti paikalta, kehoitan koko seurueitamme siirtymään Ykköslammen (7) viihtyisään viileyteen.

Lammella jatkaa Pave omaa showtaan pysäytellen turistiseurueita kysellen tyhmiä ja käyttäytyen väkivaltaisesti. Jossain vaiheessa Pave löysi jostain karahkan, jota heristeli ohikulkijoille. Homman nimi oli nyt se, että karahkaa vain heristeltiin. Tätä komediaa me muut suostuimme katselemaan, ilman asiaan puuttumista.

Huvittavin kohtaous sattui Paven törmätessä nuoreen ulkomaanpellepariskuntaan. Kun karahkaa oli pariskunnalle hieman heristelty, siirtyi miespuolinen ulkomaanpelle takalalle jättäen akkansa tulilinjalle. Pave heilutti muijalle karahkaa solvauksia karjuen, muijan kiljuessa takaisin

-Stupid asshole!

Tähän kyllästyttyään, lähti Tino oman karahkansa kanssa paikalle rauhoittelemaan tilanteen.

Puolen tunnin huikkatauon jälkeen, teki Paven taas mieli rankaista ohikulkijoita siitä, ettei saanut ”vammaiselta pillua”. Tällä kertaa mies lähti Taikurin kanssa Suurelle Aukiolle johtavalle tielle bostaamaan uuden karahkan kanssa (entinen takavarikoitu). Kaukaa tähystelimme tilannetta Paven ensin istuskellessa Bobcatissa yrittäen sitä käyntiin. Onneksi ei lähtenyt.

Sitten tietä pitkin tulee lauma n.15-16 vuotiaita poikia kaljakasseineen. Yhtäkkiä näemme kuinka kaljakassi humauttaa ja Pave putoaa perseelleen. Sitten he alkavat Taikurin kanssa valua hiljakseen takaisin, Pave hieman kumarassa ja naama veressä

-Mä löin sitä päin näköö ja sain pussist suoraan päin näköö, hammas lähti irti

-No ainakin sen kaljat hajos

Kommentoiti Taikuri.

Seuraava päivä polkaistaan käyntiin jälleen Muistomerkillä. Kaikessa rauhassa istuskellessamme n.15 hengen seurueella, paikalle ilmaantuu jostain sähkölytökkäinen urpo takiaisia sepäluksessaan, haastamaan riitaa. Kuuntelemme miehen vittuilua hiljaa viinaa hörpiskellen, osa porukasta vasta roiskeläppiä naamaan survoen. Sitten paikalle ilmaantuu puolijuoksua lisää porukkaa piknik korit kädessä miestä rauhoittelemaan.

Vedän yhden äijistä hieman sivummalle ja kerron miten asiat makaavat. Parempi viedä se kaveri äkkiä helvettiin täältä, ettei kukaan innostu sitä pieksemään. Mies ymmärtää tilanteen täysin, pahoittelee kaverinsa puolesta ja lupaa hoitaa asian. Hetkisen kuluttua äijät painivat keskenään piknik-korit rytisten, vaimojen/tyttöystävien kiljuessa vieressä. Luolasta ilmaantuu Riku vedellen piss-walkia.

-Vittu eirissikki hutru!

Tässä vaiheessa n. kolmekymppiset piknik-ihmiset älyvät haihtua paikalta.

Pave ilmaantuu paikalle n. 16-vuotiaan blondin kanssa käsi kädessä, kiljukassit toisessa. Mies ei suostu edes kommentoimaan uusinta löytönsä. Kuiskaa vain allekirjoittaneelle

-Se on neitsyt, muttei enää kauaa

Ymmärrän olla häiritsemättä, joten jatkan juomista tarkkaillen tilanteen kehittymistä.

Jossain vaiheessa Pave haihtuu vaivihkaa muijan kanssa kohti Lautalattialuolaa (9). Tämä jää melkein kaikilta huomaamatta väkevän humalatilan vuoksi. Lähden perään hetkisen kuluttua videokameralla varustautuneena.

Lautalattialuolan toisella puolen, telakka-altaan yläpuolella nuoriparimme onkin jo löytänyt tarkoitukseen sopivan pusikon. Hörpiskelen viinaa tarpeeksi kaukana odotellen vaatteiden vähenemistä vältellen filmin tuhlaamista tyhjämpäiväiseen hanusteluun. Kuivaharjoittelu eli pettinki, jääköön teineille! Pave ansioituneena pelimiehenä aavistelee, että väijyskelen jossain lähistöllä pinna kireällä ja alkaa asianmukaiset toimet tavallista nopeammin, sitä paitsi turhanpäiväisessä lämmittelyssä menee tehokasta ryyppyaikaa hukkaan!

Ryömin hiljakseen lähemmäksi videokameraa ja viinapulloa raahaten tupakka suussa käytyen. Kyyneleet valuvat silmistä tilanteen herkkyyden vuoksi, vai olisikohan se sittenkin vain tupakansavu?

Päästyäni n. kolmen metrin päähän pienen ruohomättään taakse, havaitsen Paven jämähtäneen hetkeksi raplaamaan käsi minihameen sisällä hässäkkää hamuten. Vaatetta nyt kunnolla pois perkele, elokuun illat ovat pimeitä! Ei ole tarpeeksi luxea minihameen piilotteleman huvikummun zoomailuun. Ajankuluksi otan irvistellen siivut Jim Beamista ja saan vain pakottavan tilanteen vuoksi pidettyä oksennuksen sisällä. Onneksi punssi alkaa mennä alas raakanakin epätoivoisen ähellyksen zoomailun ohessa.

Jossain vaiheessa tarkkaavaisuuteni herpaantuessa, ehdot peppi pitkätossu saparot omistava pikkuvosu ponkaisee pystyyn ja käppäilee melkein ylitseni kuselle. Zoomailen epätoivoisesti pimenevän illan hämärtämään pusikkoon. Tajuan myös, että palatessaan muija huomaa takuulla kamerastalkkerin. Jos ei muusta, niin viskinkärystä.

Olen ajolähtötilanteessa, jonka ratkaisen kännin tuoman röyhkeyden turvin kierimällä avoimella nurmikolla Paven huomattaessa ja virnistäessä peukaloaan nostaen. Heristän miehelle nyrkkiä ja sähähdän

-Vittu nyt vauhtia siihe hommaan

-Mitä?

-Patonkia uuniin nyt helvetti!

-Kulta sanoitko jotain? Vinkuu muija kuselta.

-En mä mitään, siis sitä vaan et minne jäit

Painaudun uuteen piilopaikkaani hakien epätoivoisesti tarkempaa kuvaa. Havahdun hetkisen kuluttua ja tajuan sammuneeni ehkä pariaksi minuutiksi. Tajuan myös, että muija ottaa Pavelta suihin, filmi äkkiä pyörimään ja tarkennus ja zoomi kohdalleen!

Kuvan tarkentuessa kohdistimessa tajuan haukanneeni paskaa; neitsyemme imeekin Paven mahaa, siis vittu Paven karvaista mahaa! Perkele!

Pomppaan pystyyn karjuen

-Vittu tuleeeko siitä koskaan valmista saatana!?

Muijan silmät leviävät lautasen kokoisiksi. Pave pidättelee naurua ja impi ponkaisee pystyyn kohottaen teräskärkisaappaansa potkuun, joka osuu puoliksi videokameraan, puoliksi munille. Rauhoitteluun vaaditaan myös Paven fyysisiä ponnisteluja. Poistun paikalta hieman ontuen ja pikaiset laatat puskaan suhauttaen.

Muistomerkillä kinkerit jatkuvat ja muut ihmettelevät minne katosin. Myötätuntoista mölinää purkautuu kaikkien suusta kertoessani seikkailustani. Rikukin ilmoittaa olevansa pettynyt Paven tämänkertaiseen suoritukseen.

-Mun mielestä mä oon iha hyvä jätkä

Tokaisee Pave loukkaantuneena.

Suomenlinnan kirkontornista oli sinä yönä mahtavat näkymän keskustan valoihin.

Muutaman päivän kuluttua itäkeskuksessa vietetyn illan jälkeen heräilimme Rikun kanssa kämpiltä kevyessä darrassa. Saddam ilmaantui ovesta heristäen muutamaa epämääräisen oloista vinkkulekaa

-Täs on teille mummon tekemää voikukkaviiniä, saatte nämä, jos haihdutte vaikka sinne Suomenlinnaan

Ja niin olimme viiden minuutin kuluttua junassa varusteina pohjat viskipullosta, muutama kalja, mummon voikukkavinkut sekä Pekingin Mysteeri-lautapeli.

Muistomerkille saavuttuamme laitoimme pelit pystyyn. Vinkku oli hyvää ja alkoikin tehdä tehtävänsä, paikalle alkoi myös ilmaantua muita. Pavekin ilmaantui paikalle, saaden heti arvosteluryöpyn viimekertaisesta suorituksestaan. Kertoi sitten saaneensa neitsyydenkin vietyä pienen lepyttelyn jälkeen. Se on oikein, toteamme yhdestä suusta.

Janoisena miehenä tunnettu Riku tuskaili vinkun loppumista. Kaikki ovat perse auki ja vähissä viinoissa. Sitten päihteiden käytön professori alkaa kinuta meiltä sytkäreitä. Puolen tunnin kuluttua joudumme pummimaan tulet tupakoihin ohikulkijoilta Rikun hönggittyä kaikki butaanit makoisiin suihin. Tino oli jo ansiokkaasti humaltunut esittäen ”retorisen kysymyksen”

-Hei miksei Rikun ääni muuttunu sellaseks.. öö.. akuankkaääneks?

Muistomerkien viereiseen kahvila/ravintolaan änkesi siistimmin pukeutunutta väkeä tuntikaupalla. Pave ilmoitti menevänsä paskalle ko. ravitsemusliikkeeseen. Puolen

tunnin kuluttua alamme ihmetellä, tekikö mies taas kerran klassisen katoamistempunsa. Yllättäen mies ilmaantuukin tuoppi ja broileri kädessä paskahuussin eteisestä

-Tuol on joku yksityistilaisuus josta saa ilmasta viinaa!

-Jaha, voisitko hakea meillekin?

Kotvan kuluttua Pave lähtee takaisin sisälle ja palaa parin minuutin päästä tuopit käsissään

-Vittu ne on jotain hurreja, sanoin niille et mä tunnen Pekan ja Hannelen

Välillä Pave myös kertoo meille henkilökohtaisista tulevaisuuden suunnitelmistaan

-Siis jos mä voittasin lotos, ni laittasin ainaki kolme pönttöö kikeroa yhtä aikaa käymään

Hysteeristä naurua

-Kerro Pave se peilijuttu

-Ai mikä?

-No se et jos oisit muija

-Niin! Siis jos mä oisin muija, ni mä vaan kaikki päivät istuisin peilin eessä ja runkkaisin

Kalja lopussa, uusi kierros

-No mitä ne hurrit nyt sano?

-Ei mitää ne on mun frendejä kaikki

-Hei nyt tarvitaan lisää, tääl on muillakin punssit loppu

Pave rynkyttää ovea ja palaa kantaen oven edestä ottamaansa ulkotulta

-Vitun homot laittanu oven lukkoon!

Samalla on ravintelin aidatulla takapihalla alkanut soittamaan joku tilausorkesteri

U2:sta, tuota irlantilaista vaimonhakkausrockia (jota itseasiassa menin seuraavana päivänä stadionille katsomaan).

Pave asettelee ulkotulta muistomerkin päälle, kolinaa ja kaljan lätinää hämärässä.

-VOI VITTU MUN KALJAT KAATU!

-VITTU

-Mä meen hakee uuden

Ja niin lähtee Pave talon taakse, kiipeää aidan yli ja pudottautuu sisäpihalle bändin viereen. Mitä siitä jos parinsadan ruotsalaisen kutsuvieraan katseet ovat suuntautuneet juuri sinnepäin? Hetken kuluttua mies ilmaantuu Muistomerkille kahden tuopin, vinkkulasin ja kanalautasen kera

-Ne on kaikki mun frendejä, puhuin yhdelle pariskunnalle vähän ruotsii ja sanoin olevani markkinointipuolessa

-Älä saatana, ethän sä osaa sanaakaan ruotsia?! Nyt ne viimeistään älyää

-Kirjotinhan mä ruotsista B:n 4 vuotta sitte

-Aha, no sittehän kaikki on hyvin

Pave kietaisee oman kaljansa naamariin parilla huikalla ja lähtee taas aidan yli hakikselle. Istuksimme Muistomerkillä taas uusia kaljoja hörpiskellen, kun ovesta ilmaantuu äijä kokin asusteissa ja harppoo Muistomerkille

-Antakaa ne kaljat takaisin

Pave alkaa tunkea sormia kurkkuunsa

-Siis tuopit riittää

Kaljat naamaan ja ehjät tuopit kokille. Pidän yhden täyden tuopin selän takana

-Tää oli kyl viimeinen kerta kun teette tällasta

Kokki poistuu ja Pave huutaa perään

-Saatanan sakkiaiset hurrit painukaa vittu Siljalla himaanne litkimään kakkoskaljaanne!

Elokuun lopussa 1997 sain 150 reissua täyteen Suomenlinnassa. Asiaa juhlisti myös ranskalainen autonkuljettaja Henri Paul.

”Missä olit, kun Diana kuoli”:

Aamuyö olohuoneessa: Grilli, Sepi, Susanna ja minä olemme tuhonneet iltapäivällä Suomenlinnaan lähdön jälkeen 2 koria kaljaa, 0,5L pirtua, 0,5L Dry Vodkaa sekä 0,7L Jim Beamia.

Perseeseeni työnnetään huulirasvalla siveltyä banaania Grillin lausuesssa saksaksi
-Und jetzt kommt der banana im der wohnzimmer!

Oksennan ja kusen samalla ämpäriin. Susanna kuvaa tapausta telkkariin kytketyllä videokameralla, Sepin seurattessa tilannetta television välityksellä sohvalta.

Aamulla säntäsin heti darrassa oksentamaan ja juomaan vettä, isäni Saddam näki huonon kuntoni ja päätti ilmoittaa minulle asioita

-Diana on kuollut

Takkahuone

LINNANMÄKI

Voi kun taivaan isä hakisi jo tuonkin ihmislapsen luokseen

Mikähän mahtaisi olla Lintsin pirstauspotentiaali? Viina on siellä helvetin tyyristä ja omien litkujen imailua ei siedetä pätäkääkään (jos se huomataan). Kirkuvien lasten seassa toikkarointi voi tuntua monesta ahdistavalta jo ajatuksenakin. Entäpä vatkaavat vempaimet 2 promillen tuolla puolen?! Jos noudatat tiettyjä lainalaisuuksia, voi viinanveto olla Lintsillä varsin railakas ja onnistunut kokemus. Oman pullon tulee olla taskumattikokoa, viinaa kannattaa kitata läheisillä kallioilla iltapäivällä ja suunnistaa sisäänkäynnille klo 17-19 aikaan. 3 tuntia on varsin optimaalinen aika, jonka verran sitä perseilyä kestää. Rannekkeet otetaan sieltä jo ulostautuvilta.

Kesäkuussa 1995 olin lupautunut töiden jälkeen treffeille (hyi vittu) Lintsille erään isotukkaisen viulistin kanssa. Sisäänkäynniltä muutaman metrin edettyäni, suureksi hämmästykseni itse legenda, Riku, paukahti paikalle kunnon tuubassa! Samalla ilahduin huomattavasti, että kyseessä olikin tuplatreffit, paikalla oli myös viulistin kaveri ja hänen seuralaisenaan pirstaajasankari Grilli!

Naureskelimme Rikun täysin sattumanvaraiselle ilmaantumiselle. Mies itse kertoi ”häröilleensä” alueella jo tuntikaupalla kallista kaljaa litkien. Rannekkeenkin oli ostanut. Mistähän se oli rahaa saanut?! Kaljaa haki sitten meille alaikäisillekin (kaikki muut ’79). Riku örisi terassipöydässä persoonallisella äänellään koko illan kuinka oli meidät ”lapsensa” synnyttänyt.

-Isi oli savannilla norsuja naimassa kun sai sut

-Sut isi tekaisi rynkyttämällä virtahepoa sieraimiin

Viereisissä pöydissä (oli muuten ahdas terassi se 2 kerroksen mesta keskellä aluetta) perheet lastenvaunuineen siirtyivät vaivihkaa pois, kun legenda laukoi legendaan nekrofiliafilmeistä, joita oli jossain nähnyt.

Jossain vaiheessa oli aika siirtyä Top Spiniin. Lapset tyhjensivät taskunsa narikkalokeroihin; leluja, karkkipusseja, silmälaseja jne. Pömpeliä hoitavan muijan ilme venähti, kun Riku täytti yhden lokeron metallilla, riisumalla niittirannekkeet, pentagrammit ja panosvyön. Ja eikun härveli päälle ja kirkumaan. Herran viereisten lasten ilme kuvasti kauhunsekaista epäuskoa, kun mies karjui ja sätki laitteen laskiessa ihmisiä hiljaksiin pää alaspäin. Oli siinä varmasti aidan takana vanhemmillakin heikot hetkensä.

Vierailimme Safarissa, jossa Riku jatkoi kovaan ääneen eksoottisten eläinten nussimisesta kertovia ”muisteloitaan” ja sylki välillä keihästä pitelevän alkuasukkaan päälle.

-Vitun neekeri!

Safariin kannatti mennä, jos oli paha olo. Sen viileydessä ja rauhallisuudessa olo parani. Hölmöt menivät senkin poistamaan, niin kuin myös formulat. Vitun hölmöt ja sitten Vuoristoradassa ajelee joku saatanan Mato Wap Valtonen. Vuoristorataan päästyämme, alkoi sankarimme ”parruttelemaan”, kuten hän itse asian ilmaisi. Riku tietenkin hankkiutunut ekaan vaunuun yksin (kukaan normaali ihminen ei samaan menisi) ja kaivoi munansa esiin heti lähdön jälkeen. Ureaakin taisi hieman huipulta suhautella. Tunnelissa mies sitten räki ja kusi niin, että me treffit pellet saimme osamme. Kiitimme ruhtinaallisesti. Jossain vaiheessa eksyimme Linnanmäen lapsille tarkoitettuun osaan sinne ”alapuolelle”. No jonkunsortin possujunaanhan sitä oli päästävä. Koko remmi vaunuun ahtautuneena sieltä huuteli ohikulkijoille rivouksia.

Finaalina oli tietysti Vekkula, jossa toiminta saavutti kliimaksinsa. Eräässä portaikossa pauhasi Michael Jackson ja siinä sitten Rikun kanssa aloimme parruttelemaan ja persettä revittämään kameroille. Loppuliukuun pyysimme liukkainta mattoa, kaikki 5 siihen kyytiin ja menoksi. Vauhti olikin sitten sen verran kova, ettemme pysähtyneet kumiesteisiin vaan jatkoimme suoraan päin seinää, minä etummaisena saaden viulistin hampaat takaraivooni vahvistettuna muiden painolla. Kaikki makasivat maassa kieriskellen naurusta. Minäkin, hieman päästä verta vuotaen. Samaisena kesänä tuli vielä pariin otteeseen vierailtua Lintsillä Rikun kanssa. Hauskaa oli.

Heinäkuussa 1997 huvipuistoon tehtiin myös mainitsemisen arvoinen reissu. Kallioilla istuimme kiljua ja pirtua kiskoen muutaman tunnin, jonka jälkeen alkoi armoton kikkailu pullojen viemiseksi sisään. Itse olin onneksi varustautunut litteällä 0,5 litran lekalla, johon sekoittelin pommacista ja pirtusta iloisenpiukean boolin.

Pääsisäänkäynnin edestä kalastelimme koko porukalle (n.8 hlö) rannekkeet ulos tulevilta, sitten sisään ja ensimmäiselle infopisteelle laastaria pummimaan rannekkeen kiinnitystä varten. Reissu jatkui edellä mainitun linjoilla. Välillä juututtiin yli tunniksi törmäilyautoihin, joka olikin illan parasta antia. Vahvassa humalatilassa olleet siat blokkasivat yhdessä muita nurkkiin, putoilivat välillä lattialle ja kerran taisi eräskin porukastamme sylkäistä keskisormea näyttänyttä teiniä.

Peliautomaattien takana oli hyvä ottaa huikkaa ja rätkiä välillä hieman pokeria. Seppo veti taas rahat koneesta muiden hävitessä kaiken. Samainen miekkonen taisi myös hieman torkahtaa Vekkulan syövereihin, josta se piti taiteilla pihalle. Puolitajuton kaveri pistettiin matolle ja sysättiin loppuliukuun. Kalteva huone osoittautui myös varsin hankalaksi humalikoille. Kyllä sielläkin pulloja kallisteltiin hohhoh.

Sepon taas piristyttyä ja ehdotettua breakdancea, siirryimme Harrin kanssa vessan puolelle huikalle. Ovea tultiin kolkuttamaan. Järjestysmies ja Järjestysnarttukin siinä. Veivät meidät Vuoristoradan taakse, jossa oli jonkinsortin putkakopit. Komensivat meidät koppiin istumaan ja alkoivat soittaa virkavaltaa paikalle. Kopin ovi oli auki, mutta onnistuin sujauttamaan oman pulloni housuista penkin alle. Saman tien sanoivat, että voinkin lähteä, kun ei mulla mitään ollut. Kyllä vitutti. Harri jäi sinne.

Samaan aikaan muut ulostautuivat Breakdancesta, kerroin asiasta Sepolle ja ehdotin, että menemme katsomaan Harria. Laskelmoin, että Sepi on niin kännissä, ettei tajua salaista suunnitelmaani. Kopissa istui Harri poliisia odotellen ja ilmaannuttuamme, järkkärit alkoivat tivaamaan papereita, koska olivat hieman hämmentyneitä tulostamme. Kysyin, voinko mennä koppiin takaisin istumaan, jossa vaiheessa Harrin naama alkoi punottamaan hänen tajutessaan suunnitelmani. Sujautin pullon takaisin housuihin ja sanoin, että lähdemmekin tästä jatkamaan. Juotiin loppupullo sitten pelihallissa tyytyväisinä. Lähtiessä oli Harri portilla vastassa ja naureskeli saamalleen kohtelulle. Poliisit olivat vain naureskelleet asialle ja kirjoittaneet minimilapun. Poliisietä oli vieläpä sanonut, että laitetaan se kotiviiniksi niin ei tule mitään sanomista kiljusta. Kilju ilosta!

Matkamme jatkui Punavuoreen, jossa pelailimme harjalla ja paperimyyllä golfia aamuun asti kiljun voimalla.

Metro

Helsingin jättimäinen metrosysteemi tarjoaa monivivahteisen ympäristön päihteisiin perehtyneelle kulkijalle. Metrojuopottelu saattaa olla hyvinkin antoisaa, toisaalta taas siellä selvänä matkustelu on aina yhtä helvettiä narkkien, spurgujen ja ylipäätänsä suurten ihmislaumojen seassa. Metroasemilla ei kannata pahemmin norkoilla, ne vetävät puoleensa pahimmat häiriköt ja rähinöitsijät.

Takavuosina Kaisaniemen metroaseman Neo-Geo Land tarjosi lämpimän suojan talviselle extreme-kittaajalle. Pojat tiesivät ns. ”kuolleet kulmat”, joissa kävivät kiljua siemailemassa pelisessioiden välillä. Biljardipöytää muistuttava kiekonlätkintäpelisessio aiheutti uloslentämisen yleisen rääkymisen, kiljun tahrinan kiekon lentelyn ihmisen niskaan, porukan kaatuillessa lattioille pelin tiimellyksessä.

NeoGeo kiljukinkerit vuodenvaihteessa 1997-98

Taksisuhari Jukkis oli lähdössä Roskildeen kesällä 1998. Olin rypenyt viikkokaupalla ja makailin himassa toista päivää eikä viinaa tehnyt todellakaan mieli, kun tulee puhelu. ”Olen tässä kaupassa ostamassa viimehetken tarvikkeita Kildeä varten, kun aamuseiskalta on lähtö. Näin kaljahyllyn ja ajattelin, että josko vedettäisiin viinaa aamuun asti. Nukun sitten bussissa. Mä tarjoon”.

Kello oli 20.15 ja 21.00, kun kolkutin Kontulassa Jukkiksen ovea. Vedimme viinaa kuin sienet, häiriköiden koko yön chateissa Eläkeläisten pauhatessa.

Aamulla sitten ruuhkametrolla keskustaan. Metro oli täynnä töihin matkustavia kunnon kansalaisia, kun minä väljähtyneen kaljahuikan jälkeen tokaisin viereiselle

muijalle ”siirähän laukkuas ämmä”. Ja suusta alkoi roiskua oksaa lattioille ja ilmaisjakelulehdille. Vaunussa tuli painostava hiljaisuus.

Seuraava muistikuva onkin n. 7.30 L-junasta jossain Kauklahden kohdalla. Juna oli tulossa TAKAISINPÄIN Kirkkonummelta ja havahduin siihen, että sahaan tuntemattomalla veitsellä kännykkääni, joku perkeleen kraka kaulassa. No kotiin ei ollut pitkä matka.

RAUTATIEASEMA

"Fantasioin naisista, jotka haluavat tulla taloudellisesti hyväksikäytetyiksi"

Steissia tulee ajatella ensisijaisesti läpikulkumestana. Siellä on äärimmäisen vittumaista norkoilla edes muutamaa minuuttia pidempään. Denat, narkkarit, tupakanpummijat ja muuten vaan hullut väijyvät juuri Sinua, joka näytät odottavan jotain. Ruuhkaisesta väkijoukosta ne haistavat Sinut kuin eläimet varmasti, jos näytät vähänkin epäröivältä tai peräti pelokkaalta (paha virhe!).

Pahinta on odotella yöjunaa, mahdollisesti vieläpä pakkasessa. Viikonlopun viimeisiä yöjuniä odotellessa sitä tuli nähtyä mitä ihmeellisimpiä öykkyjä ja rähinöitä loputtomiin. Burgerit kourassa tulee kilteinkin kirjanpitäjä pikkujouluista palaillessaan kummasti aggressiiviseksi ja alkaa kerjäämään turpiinsa vääriltä ihmisiltä. Rillit on sitten jonkun pakko jossain vaiheessa pistää solmuun, kun ei mene excelit muuten jakeluun.

Yöjuniin juoksu on myös perseestä, jos joutuu vielä lipun ostamaan. Lippujonoista kun ei koskaan tiedä ja jostain kumman syystä viikonloppuiltaisin laitureille ilmestyvät portit. Takavuosina nämä olivatkin eräille, periaatteesta liputta matkustaville, illan pahin koetinkivi. Raiteiden yli pomppimisesta muodostui oma pikku taiteenlajinsa. Kauemmas käpyteltyäsi, kannatti odottaa, että laitureille ensinkin alkoi valumaan porukkaa. Näyttäähän se nyt typerältä, jos tyhjälle laiturille yhtäkkiä paukahtaa jostain känniläisiä. Eivät ne konnarit nyt niin typeriä/välinpitämättömiä ole!

Sattuipa kerran niin, että jouduin persaukisena hirveässä kiireessä ylittämään aitoja yksikseni myöhäisenä ajankohtana. Aikaa ei ollut kaikkien vaunujen kiertämiseen, vaan jouduin könyämään vaunujen välistä kiinnityskohdan ylitse. Kyseinen juna lähti juuri liikkeelle ja selvisin komealla indianajones-hypyllä laiturille.

Komiikkaa aiheutui myös kerran, kun lähdin Rikun ja Paven seuraksi raiteita ylittämään, ihan vaan empatian vuoksi vaikka lippukin olisi ollut. Muut jo laiturille selvinneenä kehoittivat Rikua pistämään vauhtia hommaan ja niinpä mies viskaa ensin kiljukassinsa. Komean kaaren puolivälissä alkaa Riku karjumaan hysteerisenä. Ne olivat lasipulloja. Räks. No onneksi ei oltu niiden litkujen varassa.

Rautatieasema toimii vedenjakajana siellä pyöriville teineille.

OLYMPIASTADION

Massatapahtumat stadionilla ovat vuosien mittaan tarjonneet kesäisin ylimääräisiä punssipäiviä massakonserttien muodossa. Usein keskellä viikkoa pidettävät tapahtumat tarjoavat takuuvarmaa komediaa sekä karnevaalitunnelmaa kaiken sortin höykyöiden kömpiessä esiin koloistaan ihmismassojen sekaan pyörimään, pahennusta aiheuttamaan. Stadionin konsertit eivät tässä suhteessa ole mikään poikkeus. Paikkahan on mitä oivallisin asialliseen/asiattomaan oleiluun, juopotteluun.

Laajahko alue tarjoaa tursakkeille oivallisen pelikentän suojaisine kallioineen sekä pusikoineen. Tämä poistaa myös saniteetti ja käyttäysongelmat kiitettävissä määrin. Itse stadionille tulee pro-pirstaajalla harvoin asiaa, muutamaa poikkeusta lukuunottamatta. Yön kuumuudessa vois sitten pulahtaa vilvoittelemaan läheisellä uima-stadionilla, tosin se huvi on syytä toimittaa nopeasti.

Monet monet kerrat on stadionin kupeessa tullut porukalla hilluttua ja kerran jopa sisällä ihan lipun kanssa konserttia seurattua.

Kesäkuun 1995 Rolling Stones oli ensimmäinen varteenotettava reissu isommalla porukalla. Kalliot tulivat tutuiksi, rähinääkin riitti ja ilmaista kaljaa tissuttelin vähän epäröiden, olihan seuraavana päivänä kolmas työpäiväni Säkkipäivälineellä. Ensimmäinen duuni josta palkkaa maksettiin. Jossain vaiheessa päätimme Tinon ja "Luoman Maken" kanssa pyrkiä sisälle aitojen yli. Vanhukset oli nähtävä, kun alkoholiakin oli veressä!

Pääsisäänkäynnin vierestä sitten aidalle kapuamaan kolme jatkää, onhan toki röyhkeys valttia näissä asioissa. Muut pääsivät jo yli, mutta itse jäin roikkumaan kengästäni aidan sisäpuolelle toviksi rojahtaen sitten maahan. Jatkoin matkaa juosten vessarivistön katolta alas ja portaat ylös sisälle katsomoon. Make jäi kiinni ja vietiin hetkeksi valtiorssiin. Tinon näin heti sisällä ja katsoimme konsertin 2 viimeistä biisiä loppuun. Videotalulla äijien naamat olivat suorastaan kuvottavia.

Ilotulituksen aikana ulostautuessamme törmäämme kätevästi muihin ja matka jatkuu stadikalle Rikun tahtoessa uimaan. Mies pomppii munasillaan kympistä kiljupullon kera. Muutkin pistävät parastaan, ainoa kerta kun olen stadikalla ollut. Pave hyppää veteen ja jää pohjalle! Minä alan porukan muijien kanssa hätäntymään, kunnes Pave ilmaantuu yhtäkkiä kävellen toisesta suunnasta, mitä vittua?! Altaan pohjan "Pave" on jonkun paskanen vaate. Ilakointi päättyy vartijoiden tullessa paikalle pätemään.

1996 kesällä olikin sitten Tina Turnerin vuoro. Väiskin (MC Zomai) ja Harrin (Apina) duo KORI, heitti pienen pistokeikan stadionin kallioiden kupeessa. Spektaak-keliin kuului myös kalliokiipeilyä ja yhteislaulatusta. Eritysesti coveri Michael Jacksonin kappaleesta "They Don't Really Care About Us" tempaisi yleisön mukaansa! Myös Apinan oma show nostatti jo muutenkin aurinkoista tunnelmaa.

Samaisena kesänä taisi olla muuten ensimmäinen Puhdas Hohlemi Lapselle konsertti, joka järjestetään aina kesän lopussa. Näihin kekkereihin haalittiin ainakin aluksi suurelta osin paskimmat sekunda-artistit ja muutamat jo unohdetut mölyapinat. Lippujen halpuudesta johtuen, porukkamme jäsenet ovat vierailleet näissä rahan-kinuajaisissa siis toki ostettuaan lipun halvalla vasta konsertin alettua. Siellä sitten lasten seassa viinalta, paskalta ja hieltä haisten karjuneet Nylon Beatin tahtiin. kaikki kunnia "naikkareille", aluksi otimme sen taas yhtenä paskana tähdenlentona, vaan osoittautuivatpa tytöt jossain mielessä varsin soveltuvaksi, laadukkaaksikin festari-bändiksi.

1997 elokuussa olikin sitten pitkään odottamani U2 PopMart, lipun sain edellisenä iltana 400 markalla (sen muuten järjesti isäni Saddam). Kannatti se, uskokaa pois. Edellisen illan tenutus Itiksessä ja Suomenlinnassa ei tuntunut missään. Pullotin Jim Beamia pikkupulloihin, joilla lastasin univormuni. Draikkaa ja viskiä vetelin jo junassa keskipäivällä. Muutkin tulivat mestoille kiitettävän ajoissa. Porttien auetessa viiden kieppeillä olinkin jo aika maistissa ja aloin hoippumaan porteille. Jonot jatkuivat metsiin asti vaan ei minua kiinnostanut, tulin toisesta suunnasta suoraan jonon kärkisijoille. Sisään mennessä lähes kaikki T-paidalliset ihmisetkin taputeltiin läpi.

Saatatte muistaa elokuun 1997 helteet, helvetin kuuma oli vaan mitä tapahtui kun nahkatakkinen tursake pärähti portille. Tarkastettiin pullottavat taskut? Katsottiinko häntä kieroön ilmeisen viskiltä tuoksahtavan humalatilansa vuoksi?

Ei. sisään vaan. Loistavaa.

Lavarakennelma on varsin erikoinen hökötyks kirkkaassa auringossa, missä on maailman suurin videotaulu, kuiskivat ihmiset hämmentyneinä.

Suuntaan kulkuni rajatulle alueelle lavan läheisyyteen, josta saa leiman käteen.

Odottelu on kyllä helvetin tuskallista yksin. En kyllä vieläkään tajua, kuinka jaksoin siellä haahuilla yli 4 tuntia. Illan hämärtyessä ja konsertin alkaessa viinatkin jäävät

unohtumattoman keikan ansiosta puoliksi juomatta! PopMart oli varsin mieleen-painuva 1000 neliömetrin videotauluineen, jättisitruunoineen, sekä peilipalloineen.

Viikkoa myöhemmin oli vuorossa Michael Jacksonin konsertit. Soitin Pavelle rahapulassa ja käskin tuoda kiljua, mies valitteli korkkien puutetta. Keksikööt jotain. Kohdatessame, oli Pavella paskainen etolan muovisäkki, jossa kolme tuhruista mehukattia ELMU-KELMUT JA HIUSNAUHAT KORKKEINA! Siis voihan vittu, ei herraa voi ainakaan kekseliäisyyden puutteesta moittia. Tokaisin meneväni lähimpään pusikkoon availemaan pulloni, ettei kukaan näe lamavirityksiä. Naama irvessä kiskomme kikeroa vastapäätä pääsisäänkäyntiä.

Viereinen seurue alkaa tehdä lähtöä sisälle. Muija tulee kysymään haluammeko kenties 2 tölkkiä 11,5% siideriä, kun ei itse enää kerkeä juoda. Toki. Kiitos. Sitten tulee kolmekymppiä lähestyvä lupsakan oloinen naishenkilö mokahtakkinsa aukaisten; haluaako pojat reilun puolikkaan pullon Koskenkorva Vargtassia? Viinokset olivat takin alle kainaloon hyvin sulautuvassa leilissä! Epäilemme yhdessä tarkastuksessa kiinnijäämisen johtuvan ulkonäöllisistä seikoista. Kiitos ja kumarrus.

Sen jälkeen tapahtuu jotain vallan mahtavaa; n.kolmekymppinen asiallisen oloinen naishenkilö kesämekossaan 2 lapsen kanssa tulee kysymään haluaisimmeko me avaamattoman kuohuviinipullon! Siis mitä vittua? Totta vitussa! Kiittelemme täysin ällikällä lyötynä naisen antaessa vielä settiin kuuluvat muoviset samppanjalasit!! Kiljut olivat lentäneet mäkeen jo aikaa sitten.

Kaksi päivää myöhemmin Möykkäel palasi estraadille ja meillä jatkui sama touhu stadionin ulkopuolella. Kiitos Miihkali. Vuosien mittaan tuhanteen kertaan kuullut pedofiilivitsitkin jaksoivat naurattaa koko päivän.

1998 kesällä stadionin ohjelmistossa oli pakollisen Puhdas Hohlemi Lapselle kiekauksen lisäksi taas Rollarit, nuo kurtunaamaiset, piriä ränniin herätäkseen vaativat ikiliikkujat. Järvenpäästä oli seurue, yksi heistä teloi nilkkansa ja joku pääsi kätevästi läheiseen putkaan. Riku lauloi auringonkukkaan joka nuukahti (uskokaa pois) hetken kuluttua performanssista. Suunnittelimme aidan-ylitys-reunionia, muttei siihen sitten muistaakseni alettu. Turvatoimet tuntuivat huomattavasti tiukemmilta.

Rollaattorit kävivät jälleen kesällä 2003 nytkähtelemässä Stadionilla.

TALVISET ALOITTELUPAIKAT (teineille)

- *Julkiset kulkuvälineet (erityisesti spårat ja metrot)
- *Videopelihallit
- *Elokuvateattereiden aulat
- *Pikaruokalat
- *Makkaratalon portaikko
- *Kiasma (alle 18-vuotiaat ilmaiseksi, perjantaisin 17-20.30 vapaa pääsy) auki 20.30
- *Tennispalatsin taidenäyttely (alle 18-vuotiaat ilmaiseksi) auki 20.30
- *Ateneum (alle 18-vuotiaat ilmaiseksi) auki 18 asti

Taidenäyttelyt ovat oivallisia pohjienottopaikkoja teineille kylmällä säällä. Ennen kuin alkoholi lämmittää, voi neuvokas teini ottaa vastaan valtion kädenojennuksen ja suunnata taiteen maailmaan.

Näyttelytiloihin on syytä varustautua kymppi/varttisäkkiä terävämmillä viinaksilla, jotka on hyvä pullottaa trendikkäisiin (mieluiten värikkäisiin) juomapulloihin. Tavallisuudesta poiketen, pullo kädessäsi aiheuttaa hyväksyviä katseita tiettyyn rajaan asti!

Lämmöllä muistelen vieläkin legendaarista ARS 95-näyttelyä, jossa vierailin peräti kolme kertaa. Mukana oli Stockmannin viinialkosta ostettuja litkuja, sieltä kun siihen aikaan sai helpoiten alaikäisenä punssit.

Itse näyttely tarjosi kaikkea sitä, mitä ikäiseni poikanen ajattelee; Oli pöytä täynnä vaaleanpunaisia diloja, kyrvän muotoinen kynttilä jossa tyvessä mukana taiteilijan omaa häpykarvoitusta, seinän kokoiset valokuvat miehen ja naisen sukupuolielimistä heti yhdyntän jälkeen. Kaunista. Taidetta.

Televisioruudussa klovniksi pukeutunut henkilö pomppi tasajalkaa mölisten epämääräisyyksiä nonstopina. Viisi miljoonaa tyhjää Suomen passia peitti lasin takana lattiaa. Taidetta.

Kun vierailin ARS 95:ssä viimeisen kerran, haisi siellä jo kirjaimellisestikin tuhti paska. Näyttelyn kohutuin teos oli huone, jossa oli pesukone ja tehosekoitin. Taiteilija, jolle oli maksettu yli satatuhatta markkaa, oli luonut pilaantuvan, mutta mielissämme ikuisesti säilyvän Teoksen; pesukoneeseen ja tehosekoittimeen oli kustu, runkattu, paskottu ja vuodatettu verta.

Taidetta.

KANTIS

*”Pidän baareista joissa
haisee paska niin lujaa
että jään huomaamatta”*

Vuodenvaihteessa ’98-’99 siirsimme päivystyksemme Kampissa Ruoholahdenkadulla sijaitsevaan Kantikseen. Siellä kun tuntui olevan juuri sopiva atmosfääri, paskanhaju, meille.

Iso-K

Toimistolle tullaan aina; siellä on surtu läheisen poismenoa, vietetty häitä, juhlistettu lapsen syntymää, YO-lakkia, kihloja, uutta työpaikkaa, potkuja, läksiäisiä (esim.katkaisuun), pidetään parhaat kisastudiot, öristään karaokea, kaikkea mahdollista.

Perusmeininki viikonloppuisin on Helsingin baareista rankin; tursakkeet riehuvat paremman puutteessa vaikka Nylon Beatin tai Scatmanin tahdissa alakerran Tupakkasalongissa. Viikolla eniten toimintaa on tiistaisin, koska silloin on karaoke. Konttorin karaoke onkin saavuttanut tietyissä piireissä legendaarisen maineen ainutlaatuisten, hulvattomien esiintyjien ansiosta.

Syksyllä 1999 alkoi alakerran synttäribile/yksityistilaisuus-perinne. Tuolloin myös vietettiin legendaarisimmat kinkarit; Ilzun ja Leenan yhteissynttärit olivat ensimmäiset, joita seurasivat Spaden ja joulukuussa Grillin synttärit. Samalla muodostui perinteeksi, että juhlat eivät ole täysin onnistuneet, jollei itse juhlakalu lennä ensimmäisenä ulos juhlista.

Grillin 20-vuotis kemuihin oli järjestetty laadukasta ohjelmaa; mister Kantis-kilpa, jonkunsortin punssi-arvonta ja MC ZomaiS keikka joka tosin toteutettiin ilman Leadmasteria miehen sammuttua jonnekin. Itse juhlakalu ”soitti” rumpuja Kantiksen puiston puskista katkotuilla karahkoilla kapuloiden unohduttua himaan. Eikä pysynyt edes jakkaralla, ilman managerin apua.

"Homoystävällinen Hevibaari" Mister Kantis-Kilpa 1999

Grilli kallisteli keikan aikana lahjaksi saamaansa kossulekaa railakkaasti ja sammui lopulta ensin rumpujen taakse, sitten portaikkoon, pöydän alle ja lopuksi sohvalle, henkilökunnan mitan tullessa vihdoinkin täyteen.

Meno jatkui tuohon aikaan muodissa olleella breakdance-esityksellä Bomfunk MC:n tahdissa. Tämä olikin jokailtainen esitys, johon osallistui 3-10 tursasta. Alkuaikoina alakertaan saattoi eksyä ns. tavallisia ihmisiä. Näistä tilanteista irtosi monesti suurta komiikkaa. "Turistien" ilmeet eivät ole sanoin kuvailtavissa, kun 10 tursaketta taputtaa tanssilattialla diskopallon alla freestylerin tahdissa yhden pyöriessä 4 promillen kannissa erilaisista alkoholijuomista, oksennuksesta ja kusesta tahmealla lattialla. Ne olivat kerrassaan Breakdance Battleja jos mitkä. Sattuipa kerran myös niin, että oman esitykseni jälkeen, jolloin olin ollut todella väkevästi päihtynyt, tuli joku hyppyritykka tosissaan kyselemään (ei ees ollu vittuilua!) olenko mahdollisesti StepUpissa tms. tanssiryhmässä. Tämä ehkä kertoo jotain kannin tasosta.

Myös Hevimies RY:n avajaispippalot olivat ikimuistoiset kinkerit, joista harva mitään muistaa. Tapahtumassa esiintyi Barathrum, jonka keulahahmona tunnettu Demonos Sova, oli tavoilleen uskollisena hankkiutunut tajunnanvirran tuolle puolen jo hyvissä

ajoin ennen keikan alkua. Keikka meni hmm.. noh Toimiston alakerta ei ole elävää musiikkia varten. Kuulovaurioita. Jossain vaiheessa Sova tinttasi katossa killuneen peilipallon komeassa kaaressa vahvistimies taakse, josta kävin sen noutamassa. Allekirjoittanut pysäytettiin portaikossa peilipallo takin alle survottuna, kädet verta valuvana. Keikan jälkeen Artisti jatkoi riehumistaan ”backstagella” eli alakerran siivouskomerossa, jonne sammui hetkistä myöhemmin.

Kyseinen tähtiartisti oli mukana myös kesällä 2001, jolloin heräsimme Kantis-illallisen jälkeen Spadelta 50metrin päästä Toimistolta. Totesimme, että kirkasta on pullossa, otimme ryypyt ja painuimme Kantikseen ennen aamukymmentä. Siellä joitakin tunteja istuttuamme, siirryimme takaisin Spadelle pussikaljaa juomaan. Sieltä siirryimme Kantiksen puistoon, josta siirryimme takaisin itse Kantikseen joskus myöhään iltapäivällä. Muutaman tunnin jälkeen lensimme kaikki ulos ja siirryimme Kantiksen puistoon pussikaljalle. Iltakymmenen maissa siirryimme vielä kolmannen kerran Toimistolle, jossa pysyttelimme pilkkuun asti. Kuntoa tässä vaiheessa kuvaa ehkä parhaiten Spaden suoritus; miehellä olisi ollut viehättävää naisseuraa ja kaljaa kotonaankin. Sen sijaan päätti mies tippua baarijakkaralta ja sammua. Spade jouduttiin viemään kotiinsa 50metrin päähän taxilla.

Hyvin Isoa K:ta kuvastaa myös erään henkilökunnan edustajan antama lausunto meteoriittiuhkan ollessa päivän kuumin uutinen: ”se on muuten varma ettei se tänne osu, täällä jatkuu sama örvellys vaikka ydinpommin jäljiltä. Samat äijät istuu päivisin ja samat tursakkeet moshaa illasta toiseen yhtä huonossa kunnossa”.

Spårat

Raitiovaunut soveltuvat monenlaiseen kännimatkustamiseen oivallisesti. Niillä siirryt paikasta toiseen sutjakkaasti ilmaiseksi. Sisään on parasta mennä tietenkin takaovesta, varsinkin kun kyseessä on suurempi seurue. Kanssamatkustajista ei tarvitse piitata paskan vertaa, he jäävät kuitenkin nopeasti pois eri syistä.

”Spårassa on hauska matkustaa” 1997

Spårassa on helppo tintata huomaamattomasti ja kulkupelin meluisuuden ansiosta kovempikin rällästys saattaa jäädä kuskilta täysin huomaamatta. Kuskit eivät usein hirveän helposti puutu takaosaston tapahtumiin, he ovat jo kaiken nähneet. Heitä ei kiinnosta. Syksyisin ja talvisin voi alkuiltaa viettää railakkaasti 3T rundilla ennen baareihin siirtymistä. Takavuosina tätä harrastettiin periaatteella; kun lennetään ulos niin on kusi ja röökitauko, matka jatkui aina sitten seuraavalla 15-20min päästä. Kätevää.

1997 spåra-aloittelua harrastettiin jopa eräänlaisen ruletin muodossa, kun viinat alkoivat olla vähissä, niin ulos lennettäessä ratkesi ainakin illan ensimmäinen baari. Kerran samaisena vuonna matkatessamme, oli Riku jälleen ottanut jo iltapäivällä kunnon kännin ja alkoi huutaa viereisille pukuäijille: ”pidätkö te mua jonain narkkarina häh?”. Tokaisin siihen vain hiljaa, että sinähän olet. Riku siihen, että niinpäs taidankin melkein olla. Matka jatkui.

2000 elokuussa olimme tulossa Tallinnan reissulta ja istuimme spårassa matkalla Kruununhakaan. Tallinnasta tullessa on kunto aina hirveä, osa porukasta olikin ottanut

hieman tuntumaa tantereesta pysäkillä. Sisällä sitten Latea alkoi panettamaan ja miekkonen pystyyn pompattuaan kysäisikin keski-ikäiseltä naishenkilöltä: ”hei ämmä, mite ois pienet HÄSSIT?” ja nuolaisi järkyttyneen ihmislapsen kasvoja. Tämän poistuttua pikaisesti, otti Late kohteekseen nuoremman, lihaisan tyttösen. Sama setti, mutta määränpäämme alkoi uhkaavasti lähestyä. Jouduimme komentamaan miehen mukaamme, jolloin edellä mainittu tyttö huusi: ”älkää pojat menkö, tulkaa kaivariin”. Ei menty. Viina se miehen tiellä pitää, ei toosa.

”Hei ämmä, mite ois pienet hässit” – pankkiautomaatilla ei enää tärpännyt

TURISTIT, ULKOMAANPELLET - KORREKTI KOHTELU

-ryssien kanssa asioidessa voi heiltä heti aluksi tiedustella miksi he haisevat niin pahalle.

Mahorkka lemuaa, pukeutuminen on nuhjuista, naiset näyttävät huorilta ja miehet ja mummot myyvät tupakkaa, votkaa ja maatuskoja Kampissa sekä Hietalahden torilla. Ei sovi unohtaa onnistunutta sosialismia ja kansakunnan helmeä; Ladaa.

-eestiläiset potevat samaa alemmuuskompleksia suomalaisia kohtaan, josta suomalaiset kärsivät ennen ruotsalaisten suhteen. On siis syytä puhutella heitä venäläisinä wannabe-suomalaisina, kansana, josta ei ole muuhun, kuin huoraamiseen ja rikollisuuteen kauniissa maassamme. Tässä onkin aidon Ryssänaisen ja Virolaisnaisen, eli Sudeettiryssän ero: Ehta Ryssä näyttää huoralta, mutta Virolainen huoraa. Mitä taas tulee heidän maahansa, se kelpaa vain ja ainoastaan suomalaisten votkaturismiin ja eläkeläisten kylpyläkeikkoihin.

-norjalaisiin on syytä asennoitua potentiaalisina kirkonpolttajina, saatananpalvojina, jotka vannovat öljyn ja Odinin nimeen ja lahtaavat valaita norjalaisissa villapaidoissaan. Hintatasohan on siellä öljyn vaurastuttamassa maassa hirveä, silti nämä turskanhajuiset lamaviikingit eivät osaa rakentaa sisävessoja kerrostaloihin.

-saksalaisia on syytä kehua säntillisyydestään, etenkin juutalaisasioissa. Kehuttava on myöskin pornoteollisuutta, nahkahousuisia, viiksekkäitä tirolilaisia kaljaveikkoja, jotka bratwurstit perseessä suristen palvovat Matulaa ja Horst Schimanskia.

-sveitsiläiset ja itävaltalaiset on syytä niputtaa yhteen, eikä heille ole syytä edes paljoa puhella. Muistuta nyt kuitenkin paskanmakuisesta suklaasta, typeristä kellopeleistä ja historian maineikkaimmasta itävaltalaisesta, Hitleristä. Saksan vasallivaltioita molemmat.

-hollantilaiset ja belgialaiset voi myöskin niputtaa yhteen pohtimalla, kuinka Hollannin liberaalius heijastuu Belgiassa pedofiliana ja maailman suurimpana

liikennekuolleisuutena per capita. Padot auki ja puukengät homeeseen.

Näyteikkunahuorat, siinäpä Hollannin lahja maailmalle.

-japanilaisilta tulee aina ensimmäiseksi tiedustella käytettyjä naisten alushousuja myyvistä automaateista. Seuraavaksi on korrektia tiedustella talousihmeen romahduksesta, pääministerin peruukista ja täyselektronisista, käteenvedon suorittavista paskahuusseista. Kysy myös, miksi heillä on maailman huonoin viinapää ja sekoitetaanko sakeen aasinkusta. Maailman ahtaimmissa ruuhkajunissa japanilaiset miehet kopeloivat naisia, haaveillen länsimaisista naikkosista, sikäläisillä kun on pillu poikittain. Ammeen kokoisista ”hotellihuoneista” irvailtuasi, mainitse vielä japanin maailman wannabe-amerikkalaisimmasta nuorisosta ja atomipommeista.

-italialaiset ovat sääliävimmän kansakunnan top 5:ssä. Nämä rasvalettiset kriminaalit gigolot asustelevat mamman luona viisikymppisiksi talossa, josta viimeiset rappaukset putosivat viimeistään Wanhin Laskiperseen Mussoliinin kuollessa. Koko valtio perustuu korruptioon ja Italian lahja maailmalle, pasta, maistuu pahimmalle juuri Italiassa. He eivät peseydy. Muista nauraa myös Rooman sisällä asustavalle seniilille lasikoppipönöttäjälle.

-ranskalaiset eivät myöskään ole tietoisia hygieniasta, roskapussit heitetään kadulle ikkunoista ja kielikin on lähinnä toisten naamalle sylkemistä. Kuuluisa ranskalainen keittiö ja viinit vilisevät bakteereja. Kokit loihtivat käsittämättömän pieniä annoksia syötäväksi kelpaamattomista aineksista auton hinnalla. Ruuat maistuvat vanhalle HK:n siniselle ja vinkut lähinnä keskenkäyneelle kiljulle. Ranskalaisilla on kumma luulo itsestään suurena kansana, vaikka historiansa suurin henkilö oli tuhkamunainen kääpiö Korsikan sodomiittisaarelta. Ranskalaisia naisia pidetään jostain kumman syystä erityisen seksikkäinä, vaikka he pyyhkivät perseensä käsin. Karvoja ei ajella ja hienhaju peitetään edelleen parfyymein sukupuolesta välittämättä. Miehet polttavat pahanhajuista tupakkaa norkoillen kaduilla, työtelijäiden miesten ollessa homoja. Ranskalaiset autot ovat rumia ja hitaita, ehkäpä tässä syy miksi Ranska ei johda liikennekuolemista. Ajotaitohan on näillä Gallian kiersilmillä täysin hohlemista.

-kiinalaisia on liikaa, siksi heille on ylistettävä Maon politiikkaa, yrittihän Kiinan suurin mies parhaansa kansansa vähentämiseksi.

-Intialaisia jos tapaatte, on syytä kiitellä heitä länsimaisten merkkituotteiden halpavalmistuksesta epäinhimillisissä oloissa. Intiassa ollaan lasten suhteen oikeilla linjoilla, kotiin tai kouluun ei jäädä rötväämään, vaan nassikat patistetaan kadulle heti vaippaiän jälkeen myymään huumeita ja persettä. Lupaavimmat pikkuvosut myydään bordelleihin valkoista miestä miellyttämään. Saa perhe pari rupiaa ja tytölle ammatin. Lapset tienaaatkin perheilleen riisit ja curryt. Intialaisille on siis kerrottava, kuinka kadehdimme heikäläisten vanhustenhuoltoa, pyhiä lemmiä, paskaojassa rypemistä ja kastijakoa. Naiset, ottakaa oppia Intiasta.

-islantilaisten sisäsiittoisuus kiteytyy parhaiten heidän tunnetuimmassa kansalaisessaan, tuossa iglussa siitetyssä poimusilmäisessä kiekuvassa inuiittipirulaisessa, josta joku levy-yhtiön koukkonokka-jutku keksi tehdä tähden ”taiteellisena” vaihtoehtona grungelle. Homoherra.

*Pikkurikollisten maa on Irlanti
kielletty siellä on abortti
juopot ne siellä vaimoa hakkaa
paska musiikki ei koskaan lakkaa
silti hallitsee heitä Englanti*

-valkoiset australialaiset ovat kaikki kriminaaleista engelsmanneista periytyviä. Näin he vieläkin polkevat britti-imperiumin ikeessä kauan sitten kuihtuneen monarkian persettä nuollen. Rugby kertoo kansasta jo kaiken olennaisen. Aussien lahjat maailmalle; paha kalja ja krokotiilimies. Aussien ylpeys Sydneyn oopperatalokin on vain suurennos Shellin helmisipukka bensiksistä. Aboriginaalit ovat maailman rumin kansa.

-englantilaisten typeryydestä voisi kirjoittaa kokonaisen vitun kronikan. Monarkia, menetetty maailmanherrsuus ja väärällä kaistalla ajelu ovat tehneet tästä kansasta yhden maailman epäseksikkäimmistä kansoista. Naiset ovat helvetin rumia ja vittumaisia nalkuttajia, joita keskiluokkaiset miehet ihan syystäkin pieksevät sunnuntaisin kaljan, jalkapallon sekä fish&chipsin jälkeen. Perienglantilainen ”gentlemannius” on lähinnä kaappihomoutta ja koko kansan henki kiteytyy joitakin vuosia sitten hotellihuoneesta

löytyneeseen korkean profiilin konservatiivipoliitikkoon, joka löytyi appelsiini suussa, kyrpä kädessä hirttäytyneenä sukkahousuihin.

-en voi jättää mainitsematta porukkaa, joka kyhää asumuksensa paskasta. Afrikkalaisilta on valkoinen mies riistänyt maat ja antanut tilalle raamatun ja kuolemanpelon. Leikkisät keihäsmiehet lannehameissaan kun suostuivat vaihtokauppaan tyhmyyksissään. Kun ei kerran sivistys nappaa, niin ei siinä auta perkele sinne viidakkoon jäädä luonnonrikkauksia hautomaan. Kyllä Del Monte mies tulee ennemmin tai myöhemmin! Muinaisen Egyptinkin asiat alkoivat luisua päin vittua heidän alkaessa sekaantumaan Nuubian Neekereihin, tuohon lapselliseen, yksinkertaiseen paskasakkiin.

-somalit ovat Afrikan mustalaisia.

-espanjalaiset ja portugalilaiset ovat maailman parhaita laiskottelussa siestoineen. Talot rakennetaan laiskuuksissaan lekaharkoista päin persettä vaimon odotellessa uutta kersaa, pussilakanoitakaan ei näissä maissa tunneta, eikä vessapaperia. Kuumaa vettä ei tule hanasta, kun lämmitys puuttuu kokonaan. Roskat lojuvat kaduilla koirien ja kissojen leviteltävänä. Hikisiä, Ron Jeremyä muistuttavia maantierosvoja koko lauma! Niin likaisia, että tappoivat etelä- ja väliamerikan alkuperäiskansat kulkutauteihin. Ilmankos ihmiset siellä ovatkin jos mahdollista, vielä etovampaa sakkia tortilloineen ja pilipali sambakarnevaaleineen. Jos jonkinlaista mulattia tursuaa niiden pilluista. Rubens Barrichello.

-landet eli paskajalat eli maalaiset ovat Stadissa liikkuvan alati kasvava vitsaus. Näinä synkeinä aikoina nämä maajussukat ovat tulleet entistä ovelammiksi peitellessään alkuperäänsä! Ulkomuoto kun ei enää välttämättä ole takatukkia, rumia lippiksiä, neonvärituulitakkeja, bensiksien kangaslappuja ommeltuina vaatteisiin, (nilkka)bootseja verkkareilla, paksuja kanarialta ostettuja "kultakäätyjä", norttiaskeja, amisviiksiä, froteehuiveja, flanellipaitoja housuissa.. tiedätte kyllä!

Onneksi viekas heinähattu paljastuu kuitenkin ennemmin tai myöhemmin. Hyppyritukkainen Ypäjältä kehä kolmosen sisään loikannut esteri paljastuu esimerkiksi tiedusteltaessa musiikkimausta; 90% varmuus landepaukusta saadaan, kun vastaus kuuluu: "vähän kaikenlaista". 100% varmuus saavutetaan, jos tarkemmin tivattaessa kuuluu vastaus: "suomalaista".

Sonarin pitäisi myös ulvahtaa, jos joku alle eläikeikäinen painaa päättärille eli

päätepysäkille saavuttaessa nappia. Muka-cityyntynyt maalaistollo puhuu edelleen "Hesasta" ja ehkäpä jopa "ratikasta" tahi "linkasta, linkusta" bussia tarkoittaen.

Vuosia kaupungissa sinnitellyt paskasaapas paljastaa viimeistään todellisen nahkansa tilatessaan baarissa PIENEN KALJAN! "Pieniä kaljoja" tilailevat vain odottavat äidit ja kuskit.

Yhdysvallat on maailman paras maa. Siellä on jokaisella mahdollisuus yrittää ja menestyä. Siellä ihmisiin suhtaudutaan ystävällisesti ja oikeudenmukaisesti ihonväriin, varallisuuteen tahi yhteiskunnalliseen asemaan katsomatta. Rikolliset saavat siellä ansionsa mukaan. Ihmiset ovat avoimia ja kauniita, sekä tietoisia maailman asioista. Sotavoimat ovat maailman mahtavimmat ja Yhdysvallat suuressa hyvydessään tullut aina hätiin maailman tasapainon järkkyyssä. Maailman mahtavin mies hallitsee palloamme rautaisella, mutta viisaan lempeällä kädellä.

SUOMENLINNA 1996

Muistomerkki (3) kuumana heinäkuun iltapäivänä, porukka on darrassa ja näykkii kylmiä valmareita. Turistiseurue pysähtyy muutaman metrin päähän empien lähempien kuvien ottoa muistomerkistä. Laumasta erkaantuu vittumaisen näköinen ämmä lyllertäen suuntaamme

-Siis mun mielest on tosi törkeätä et jotkut siat ryypää jonkun muistomerkillä

-Mee pois

Hikeä pukkaa

-Mä en ainakaa haluis et mun muistomerkillä ryypättäis ja sikailtas

-Kuule hei; mä en haluis et tommonen natku ämmä mälkättäis mun muistomerkillä ja kuka vittu tollaselle ikinä mitään merkkejä pystyttelis?

Muija häipyä puhisten omiensa suuntaan, joita ilmiselvästi hävettää ja on vituttanut hankala ämmä jo pitkään.

Välikohtauksesta toivuttuamme alkavat alkoholijuomat maistua ja tunnelma kohota. Iloksemme sillalla näkyy typeriin rytkyihin sonnustautuneita live-roolipelaajia. Heitä olimmekin piinanneet jo edellis kesästä asti ja lisää komediaa oli tiedossa.

-Hei noppa sanoo et nyt on kuoltava!

-Varokaa lohikäärmettä!

-Jaha, tuli kutonen, nyt on mentävä kuselle!

-Varo ne voi piestä meidät noilla pahvimiekoilla

Yksi viittaan sonnustautuneista kummajaisista nosta keskisormensa ja nopparemmi joutuu juoksemaan läpikulkuluolaan pullosateen saattelemana.

Turisti katsoo huuli pyöreänä pimeässä luolassa paskalla kykkivää tursasta.

On aika siirtyä Kustaanmiekan (16) suuntaan kohti Tomminrantaa (10). Matkalla Ykän Kammion luolakompleksin (11) läpi, havaitsemme jälleen nopparemmi, jotka pätkivät toisiansa muurinharjalla jeesusteipillä kyllästetyillä pahvimiekoillaan.

Päätämme yllättää heidät puhaltamalla tulta muurin alapuoleisen luolan suuaukosta.

-Hei tsiigaa, lohikäärme!

Joku noppapelle kiljaisee riemuissaan. Hymy hyytyy kun luolasta könyääkin tursakkeiden (pääasiassa) kiljuhmalainen tenuremmi nauraa röhöttäen

-Lohikäärme tulee!

-Noppa sanoo; nyt se pahvimiekka tänne

Noppaihmiset lainaavat keppejään ”hieman” vastahakoisesti. Eipä aikaakaan, kun ensimmäinen ”miekka” menee palasiksi tursakkeen päähän. Poistumme paikalta.

Kuninkaanportin (12) sisäpihalla joku saa kuningasajatuksen; puskista voi katkoa ”miekkoja”. Päättämme pistää pystyyn omat roolileikit. Ohikulkevat turistit katsovat ihmeissään toisiaan verissä päin karahkoilla piekseviä turilaita. Iskulauseet kuulostavat islannin ja oksennuksen (norja) sekoitukselta. This is Finland, come visit.

Leikin päättää Tino, joka Kuninkaanportin alla sijaitsevasta Allun Anaalista (17) herättyään päättää yhtyä ilonpitoomme. Mies hakee jostain lehdettömän paksun pitkän parrun ja alkaa hutkia sillä muita.

Huomaan makaavani maassa. Tino oli yhyttänyt minut mahtiparrullaan takaapäin (!), ja iskenyt täysillä naaman toiselle puoliskolle. Live-roolipelejä emme sen koommin ole pelailleet! Naama turvonneena jatkoin juomista Kustaanmiekan (16) muureja ympäröivillä rakennustelineillä Tinolle muristen.

Loppukesän vakioharrastus oli tulen puhaltaminen. Samaisen kesän jälkeen Tallinnaan ikuisiksi ajoiksi kadonnut Jokke, innostui tästä puuhastelusta suunnattomasti.

Joken lamppuöljyn rahtaaminen saarelle huipentui 6 litran satsiin, joka kaikki puhkuttiin yhden illan kuluessa. Riku lyhensi partaansa ja Väiskin kaksihaaraiset hiustenlatvat puhaltaessaan vastatuuleen Kustaanmiekan tuulisella muurinharjalla.

Jossain vaiheessa havaitsin Paven ja Riikan olevan yhtä aikaa poissa. Mainitsin asiasta Rikulle ja lähdimme metsästämään lemmenparia viski- ja kiljupulloilla, sekä videokameralla varustautuneena. Tomminrannan (10) ylämuurilla tähysteltyämme,

bongasimme rakastavaiset Kuninkaanportin (12) sisäpihan pusikosta, josta oli varsin suora näkyvyys tielle ravintola Walhallasta (13) palaavien turistien iloksi.

Lähestyimme pusikkoa hiljaa ryömien, viinaa juoden. Pääsimme asemiin juuri sopivasti aktin alettua. Kauniin kesäillan hiljaisuus auringon laskiessa, aiheutti kameraryhmälle ongelmia. Pienimpäänkään kahinaan ei ollut varaa.

Aktin ollessa täydessä vauhdissa, laskelmoin tilaisuuteni koittaneen. Koska kyseessä oli lähetyssaarnaaja-asento, jossa Riikka oli kietonut saappaansa Paven karvaisen perseen ympärille, päätin lähestyä intensiivisesti yhtyvää pariskuntaa suoraan takaapäin, jääden Paven selän taakse kuolleeseen kulmaan. Riku jäi muutaman metrin päähän viereisen pusikon heinikon suojiin tarkkailemaan suoritustamme.

Pokeria oli todella vaikea pitää zoomaillessa kameran lävitse hydrauliikkaa, ottaen samalla äänettämiä askeleita lähemmäs. Kärpäset surisivat Paven karvaisessa hohlemissa, pokeri oli pidettävä. Riku heitti minulle vaivihkaa jämät tupakastaan. Hermotupakka. Akti oli ikuistettava häiriöttömästi, naturellisti Suokkiporukan elokuva-arkistoon!

Nylkytyksen hiipuessä kuulin kuolemattomat sanat

-Tuliks sult jo ihan oikeesti

-Ku sä oot nii kiihottava

Zoomasin lähikuvaa erkanevista sukupuolielimistä, sperman täyttämän kortonginpään pulpahtaessa iloisesti ulos tusverosta. Käänsin kameraa ja näin Rikun pään nousevan perverssiäkin perverssimpi virnistys naamalle. Tässä vaiheessa pokeri ei kummallakaan pitänyt, vaan nauroimme katketaksemme maassa kieriskelle.

Tähän pariskunta reagoi tyynesti

-Tuliko nauhalle?

-Onko hyviä lähikuvia?

-Oltiinks me hyviä?

-Toki toki!

Tällä aikaa muut olivat kuluttaneet lamppuöljyä parhaansa mukaan. Miski-niminen kuvatus halusi kokeilla puhaltamista ensimmäistä kertaa. Ennen kuin kukaan ehti miestä sen tarkemmin neuvoa, oli petroolia lätissyt kurkusta alas jo hyvän matkaa.

Miskiä informoitiin, ettei öljyä ole tarkoitus niellä, vaan se tulee pitää suussa. Tästä ei Miski häkeltynyt, vaan otti uuden huikan jonkun ojentaessa soidun käteen. Mies ei myöskään ymmärtänyt, että petroolit on syytä sylkäistä kovalla paineella. Hitaasti ei

tässä tapauksessa hyvää tullut, vaan öljyn juominen ja hidastelut loihtivat metriset lieskat nenästä suun lisäksi. Toimituksen jäljiltä myös kaulaan jäi lepattamaan liekki, jota mies ei itse huomannut, vaan juoksenteli ympäriinsä riemusta kiljuen, muiden juostessa perässä riemusta kiljua kaulaan roiskien. Sammutustöiden jälkeen Miski asettui toviksi Tykkimonttuun (14) lepäämään (2h).

Touhujamme seuranneille turisteille esiteltiin Jizo Kopterfield- taikuutta
-Come here, look a magic trick
Mies kääntyy selin “yleisöön” ja kaivaa parrun esiin sepaluksesta kääntyen takaisin kamerat valmiina temppua odotteleviin turisteihin
-Look, magic!
Ja takaisin selin, parru takaisin housuun ja käännös vähintäänkin hämmentyneisiin ulkomaanpelleihin käsiä levitellen
-Where it is now? a magic Jea!
Turistit poistuivat paikalta päättään pudistellen, mitä siitä kertoisin, kysyjille vastaisin meiningillä.

Seuraavana päivänä opimme taas jotain uutta. Muistomerkillä (3) savikiekkoja näykyessä ja päivän ensimmäisiä huikkia oksennus kurkussa nautiskellen ohitsemme askelsivat saarella usein nähdyt teini-ikäiset hevostytöt hevosineen.

Pave päätti mennä kyselemään tarkemmin, mikä hevosissa niin kiinnostaa.
Hetken kuluttua mies palasi naama punaisena järkyttynyt ilme naamalla
-Ne sano et..et.. tota
-No vittu MITÄ?!
-Et etsä voi poikana tajuta millast on, ku on 600 kiloo tiukkaa lihaa haarojen välissä
-No huhhuh, siitäkös siinä onkin kysymys
-Voi hevonperse
Tiivistä Riku asian. Eritysesti Pave oli hevostyttöiden saloista vittuuntunut. Kuinka moni neitsyys meneekään hukkaan hevosen selässä?!

Makkaranpaistoa 20 asteen pakkasessa (Takkahuone joulukuussa 1996)

Syksyllä ja talven tullessa vietimme aikaa enimmäkseen Hallissa (4) ja Takkahuoneessa (5), nämä olivatkin oivallisia paikkoja extreme-dokauksesta kiinnostuneelle ystäväpiirillemme. Pakkasten kiristyessä sai viereiseltä rakennustyömaalta puutavaraa takkaan, jossa myös käristeltiin makkaroita ja HK:n valmareita eli savikiekkoja, sekä Kultakukko-valmishampurilaisia.

Pakkasilla nahisteltiin myös siitä, ketkä saavat istua lähinnä lämmittävää takkatulta. Tino änkesi erään väittelyn jäljiltä takanreunukselle istumaan. Hetkisen kuluttua ilmoitti lähtevänsä kuselle, jolloin huomasimme miehen koko selän olevan tulesa. Kolme jatkää ryntää Tinon päälle, miehen itsensä tapellessa täysillä vastaan luullen tapausta jonkinlaiseksi turpasaunaksi tai leikiksi, jota joskus lämpimiksemme Hallissa harrastimme. Vaatteet saatiin sammumaan kiljulla. Rotsin selkäpuolesta ei ollut mitään jäljellä ja villapaitakin oli musta. Annoimme Tinon istuskella loppuillan rauhassa parhaalla takkapaikalla vaatetuksen vajavaisuudesta johtuen.

Nahistelua "takkaipaikoista", takassa käryävät Tinon rosinjämät

Tulenpuhallus oli myös keino pysytellä lämpimänä. Se tosin aiheutti oksettavan palaneen lamppyöljyn katkun, joka palaa mieleen vieläkin pahimpina liskojen öinä.

Takkahuone oli varustettu myös pistokkeella. Tätä mahdollisuutta hyväksikäyttäen, Riku toikin usein mukanaan hifi-mankansa, jossa oli yksi pieni kaiutin. Mustaa metallia ei tämän oikeammassa ympäristössä voisi kuunnellakaan. Pakkasta on päälle kaksikymmentä, manikka pelkkää rätinää, pimeä satoja vuosia vanha luola ja juomana kiljua.

Hifimankan sulosoinnut unettavat

Pakkanen ei myöskään estänyt Paven libidoa. Pakkasten paukkuessa eräänä iltana Takkahuoneessa iltaa istuskellessamme, vonkasi Pave vieraanamme olevilta teinityöiltä.

Illan edistyessä älysin miehen kadonneen toisen tytön kanssa jonnekin. Ulkona oli onneksemme pakkasta, joten lemmenpari ei pitkälle voinut pötkiä. Otin mukaani Pastorin ja etenimme pilkkipimeässä kahden rikkinäisen sytkärin rämpytyksellä syntyvän diskoefektin turvin. Pariskunta löytyikin piakkoin Hallin alaosasta, paikasta jonne kaikki käyvät kusemassa.

”Strobovalojen” välkkeessä, naimisen lätkeessä, tarjosi Pastori saapikasta Paven karvaiseen pomppivaan hohlempiin

-Ai saatana, menkää homot muualle siitä

-Muista kumi

-Painukaa vittuun nyt

Saatuaan hommat hoidetuksi, ilmaantui mies takaisin Takkahuoneeseen aplodien saattamana. Myös tytölle hurrattiin; neitsyys oli mennyt mitä romanttisimmissa merkeissä. Vittuun punaviini, takkatuli ja karhunta! Tilalle kiljua, jäinen maalattia ja takkatuli viereisessä huoneessa.

Esitimme Pavelle uudestaan ”retorisen” kysymyksen ehkäisystä. Mies ei enää muistanut, käyttikö kumia. Muutaman minuutin kuluttua alkoi jo vonkaamaan toista illan teini-ikäisistä vieraistamme, toisen itkiessä hieman syrjemmällä. Pildeä ei enää herunut ja kello alkoi lähestyä kahta, joihin aikoihin viimeinen lautta poistuu saarelta.

Lautassa alkoivatkin sitten ongelmat. Paikallinen alkuasukas potkaisi Rikua ja alkoi aukomaan päätään hätiin tulleeille Tinolle, Pastorille ja Pavelle. Perillä Kauppatorilla jäimme odottelemaan alkuasukasta. Miehen ilmaantuessa Pave vetäisi jostain kääntämänsä stiletin mölisten äijälle jotain epämääräisyyksiä. Äijä pakeni lautan ohjaamohytettiin kiljuen.

Tässä vaiheessa katsoin aiheelliseksi poistua paikalta läheiseen kadunkulmaan. Eipä aikaakaan, kun paikalle kaahasi mustamaija, saab ja toinen mustamaija pillit soiden. Lähdin suunnistamaan 3.06-junaan. Riku ilmaantui junaan viime hetkellä kertoen Paven joutuneen putkaan stilettinsä takia.

Seuraavana iltana mies itse kertoi heränneensä aamulla putkasta, menneensä kuselle ja havainneensa käytetyn kortongin riekaleet munassaan.

YÖPYMINEN TAIVASALLA / KORREKTISTI PIKARUOKALASSA

Eksyitkö kännipäissäsi kavereistasi? Rahaakaan ei ole ja kännykkäkin hävinnyt tai akku päässyt loppumaan? Ulkona nukkuminen ei ole suositeltavaa, mutta pakon sanelemana Tosi Pelimies tietää mitä tehdä, missä ottaa pienet tirsat ennen aamun ensimmäisiä julkisia kulkupelejä.

Useimmat näistä ovat testauksen jälkeen hyväksi havaittuja, häiriöttömiä alueita.

*Viiskulman puskat ja yleinen käymälä (käy myös talvella)

*Ruttopuisto (yllättävän rauhalliset, poliisi ja häirikkövapaat penkit ja kivipaadet)

*Töölönlahden pusikot ja leikkipuiston leikkimökki (saa nukkua pitkäänkin)

*Kampin metroaseman pusikot (asettaudu tarpeeksi syvälle kusen&paskan sekaan)

Esimerkki epäonnistuneesta levähdyspaikan valinnasta (Lasipalatsin pysäkki 2000)

*Kampin rakennushässäkki (ei vielä testattu, oman päihtyneen järjen käyttö sallittu)

*Suomenlinnan lauttakoppi (vaatii toisinaan lauttahenkilöstön harhautuksen)

*Pasilan asema (24h, pysyttele nurkissa turvakameroiden kuolleissa kulmissa tai röhnötä penkillä mahdollisimman pystyssä)

*Hietaniemen Ortodoksinen ja Islamilainen hautausmaa (suositeltavaa erityisesti Espoon suuntaan matkustaville)

*Eiran Komisario Palmu-elokuvista tutut kukkulat ja niiden puskat (sopivat parhaiten päiväunille)

*Yleisesti suositeltavia ovat leikkipuistojen liukumäet, leikkimökit ja lelulaatikot

*Hesari ja hiekoituslaatikot

Aamun julkisia kulkupelejä odotellessa, tarjoavat pikaruokalat lämpöisen levähdyspaikan väsyneelle tursakkeelle. Jos rahaa ei todellakaan ole edes halvimpaan määttöön, voi pöydistä bongata niihin jätettyjä keskeneräisiä tarjottimia. Tämän varjolla voi rauhassa ottaa pikku torkut, kunnes vartija tulee hätistelemään paikan sulkeutuessa. Keskustassa (viikonloppuisin) aamuun asti ovat auki:

*Kampin mäkki Fredrikinkatu 46 00100 HELSINKI (leikkipaikka)

*Sokoksen mäkki Asema-aukio 2 00100 HELSINKI

*Ison Roban mäkki Iso Roobertinkatu 1 00120 HELSINKI (leikkipaikka)

*Forumin mäkki Mannerheimintie 16 00100 HELSINKI

*Forumin hese Mannerheimintie 18 (pallomeri)

*Kasarmintorin hese Kasarmikatu 19 (liukumäki)

*Aleksin rolssi Aleksanterinkatu 17

Ohjeita onnistuneeseen vierailuun pikaruokalassa (yöaikaan):

Henkilökunnan kanssa kommunikointi (kun vieraillet yöpymistarkoituksessa)

*Myyjille ei kannata hymyillä

*Myyjien palkkauksesta on vaiettava

*Myyjien vaatetuksesta on vaiettava

*Myyjien ulkomuodosta on vaiettava (sukupuoleen katsomatta)

*Vartijoille ei puhuta, heille ei naureta, eikä heitä tuijoteta (vaikka kuinka mieli tekisi)

Sopivaksi havaittua käytöstä (kun vieraillet vain ruokailutarjoituksessa)

*Yllämainitut toisinpäin

*Tiskille saa virtsata vasta luvan kanssa

*Siivoojat eivät pidä puheesta, mutta perseestä puristeluun he eivät reagoi (ainakaan negatiivisesti)

*Isojen rumien miesten (jotka valmentavat juniorien jääkiekkjoukkuetta) kanssa nyrkkeilyä tulisi välttää viimeiseen asti

*Ranskalainen peruna ketsupilla näyttää hyvältä harmaassa vartijan puvussa

Paikallisjunista

Kännimatkustamiseen soveltuvat parhaiten vanhimmat yksiköt. Pienemmällä porukalla tai yksin on mukavinta istua vessavälikön omassa rauhassa. Paskankatku on pieni hinta väliseinän tuomaan helpotukseen.

Penkit ovat sinistä keinonahkaa, eivätkä syty tupakasta, kuten uudemmissa. Penkit saa kuitenkin halutessaan palamaan verhoja sytykkeinä käyttämällä. Penkit saa myös helposti irti ja niillä on oivallista laskea märkeä.

Roskikset saa helposti irti ja niihin on helppo antaa ylen.

Uudemmissa, ulkomuodoltaan vanhoja yksiköjä muistuttavissa punavalkoisissa vaunuissa on kiinteät, tulenarat, perseitä hiostavat penkit, jotka eivät kelpaa oheistoimintoihin, kuten mäenlaskuun. Yhdyntöjäkin on näillä istuimilla hankalampaa suorittaa. Darrassa niistä on kuitenkin hyötyä, koska ne suojaavat kanssaihminen katseilta.

Roskiksia on vaikea irrottaa ja niihin oksentaminen huomiota herättämättä on mahdotonta. Ohjaamohytin ovesa on säälistävä ovisilmä, jolle voi aina toiveikkaasti pyllistellä/parrutella.

Uusimmat cityjunat hämmentävät känniläiset monimutkaisuudellaan. (Sisä)ovista kuljetaan nappia painamalla ja vaunuissa on hävyttömästi kameravalvonta. Lasiset ovet, portaikot ja persettä nojattaessa raiskaavat tangot sekä koukut lastenvaunuille (!) saavat iloisimmankin ténuekin kihisemään raivosta.

Ainoaksi plussaksi on laskettava napilla aukeavat saniteettitilat. Näitä eivät varsinkaan iäkkäämmät ihmiset osaa lukita, joten viekas matkalainen voi ”vahingossa” yllättää. Sijaintinsa ansiosta paskiksen sisältö paljastuu puolelle junalliselle oven avautuessa. Kovimmat jätkät jättävätkin kädelle/paskalle mennessään oven tahallaan lukitsematta!

Legendaarinen yöjuna L-3.06 onkin monelle pirstaajalle jo suorastaan instituutio. Nykyisin 3.09 lähtevässä junassa tuntuu meiniki rauhoittuneen sitten 90-luvun puolivälin. Tosin viimevuosina kokemukset ovat jääneet todella vähäisiksi taksien astuttua kuvaan. Tämä on hyvin ristiriitainen muutos, toisaalta nykyään ei enää viitsi katsella jatkuvasti varuillaan ympärilleen, toisaalta yöjuna kuului tärkeänä osana illan rientoihin ja olikin monesti suorastaan riehakkain ellei peräti antoisin osa sitä.

Ensimmäisiä kunnon kokemuksia oli 1995 Rollareiden jälkeinen junamatka. Porukkaa oli n.10 ja osastot lähes tyhjiä johtuen arki-illasta. Penkit lentelivät ja roskiksetkin taisivat tipahtaa vahingossa ikkunoista. Verhot lepattivat iloisesti räppänäistä vauhdissa. Jossain vaiheessa Riku kiipesikin kiljupullonsa kanssa hattuhyllylle ja sammui sinne. Kengännauhat sidottiin hyllytelineeseen kiinni ja joku herätti miehen huutamalla, että konnari tulee. No Rikuhan siitä alas ponkaisemaan jääden saappaistaan roikkumaan pää alaspäin kiljutönikkä edelleen tukevasti kädessä. Sankarin tajuttua, ettei mitään konnaria tule, alkoi mies kirkua kenkiään punainen naama entistä tummanpuhuvampana. Nauhat leikattiin sitten poikki ja Riku saatiin rauhoitettua.

Jollain asemalla käytiin viskomassa kokonainen penkki ulos näytösluontoisesti. Espoon kohdalla Riku oli päättänyt paiskoa roskiksen ikkunan läpi. Muut siinä sitten viuhtoivat, että älä helvetissä. Riku siihen, että miksi vitussa ei? Roskis ikkunaan ja takana koko ajan seisonut konnari Rikun niskaperseotteella ulos junasta. Olipa sitten nukkunut jossain kellarissa.

Itse sain kerran roskiksen päähän syyskesällä 1995 jäädessäni pois junasta. Joku hopparinpelle ei ollut ilmeisesti pitänyt jutuistani, joten päätti sitten ovien sulkeutuessa toteuttaa tökerön vastalauseensa. Nauroin asialle vaikka ihmiset ympärillä kauhistelivat asiaa. Ei suuria vahinkoja.

Sen sijaan eräs kerta hajosi videokamera, kun olin sen junaan seurueeseemme unohtanut. Eräs avulias teknoilija sen sieltä ovien sulkeutuessa viskasi laiturille. Noh, mitäs pienistä. Rikun kamera.

Tuskaisia ovat menomatkat kuumassa junassa monesti olleet. Pahimpia kokemuksia oli eräs matka Tinon ja Rikun seurassa. Suomenlinnan lautalle oli kiire iltapäivällä. Tino ja minä darrassa, Riku jo täydessä seilissä. Alkoipa sitten karjumaan kanssamatkustajille ja meille. Huutoa jatkui pysäkkitolkulla ja hiki virtasi

naamoillamme. Sitten herra poistui onneksi viereiseen osastoon piinaamaan muita. Juuri kun saimme pullot auki ja fiiliksen nousuun, niin eikös mies ilmaantunut takaisin tivitaten äskeistä syytä huutamiselleen. Kun vastausta ei kuulunut, alkoi huuto uudestaan. Hävetti, kusetti, oksetti, paskatti ja vitutti. Onneksi oltiin jo Pasilassa. Kyllä se siitä sitten.

Vuodenvaihteessa '94-'95 istuimme junassa Rikun ja Espoon Heidin kanssa. Riku oli illan mittaan esittänyt Espalla tulishowta mustaan viittaansa sonnustautuneena. Junassa yllätti hätä, kilju on loppu. Alkoi siinä anelemaan Heidin pullosta hiivaisia pohjia. Heidi käski piruuttaan Epätoivoisen Miehen polvilleen lattialle pohjasakkoja palvomaan, vaikkei niitä itse olisi varmastikaan enää himoinnut.

Kanssamatkustajat seurasivat tilannetta humalaisen huvittuneina Rikun möyriessä sohjoisella lattialla viitassaan paskalta, kiljulta ja lamppuöljyltä lemuten. Saatuaan kutuiset jämpäpohjat hän kiitti epätodellisella riekkuvalla äänellään ylitsepursuvin sanoin ja alkoi kumoamaan kallisarvoisia hiivapaakkuja pohjattomaan nieluunsa.

Junanvaunussa oli matalanojaiset penkit ja Rikun ahnaasti yhä vain kallistuessa taaksepäin taputellen pullon pohjaa, painovoima vei lopulta voiton ja mies hulmahti viittoineen sekä pulloine päivineen takana istuneen vanhemman naishenkilön niskaan. Jostain syystä alkoi vielä kirkumaan jotain epäselvää ja ylöspäästyään tokaisi "olipa hyvää kiljua".

Riku oli myös lipuntarkastajille tuttu hahmo. Jossain vaiheessa ylitettiin piste, jossa tarkastajat vain heittivät miehen junasta antamatta tälle sakkoa, josta mies oli suorastaan pahoillaan. Ovathan junasakot oivallista paskapaperia.

Matkustaessamme kerran muutaman pysäkin Espoossa Rikun piilopirtille, kerkesivät tarkastajat jo miehelle sakon tekaisemaan. Lapun saatuan miehen naama oli kuin Naantalin Aurinko

-Mulla ei ole ollutkaan yli viikkoon mitään millä pyyhkiä perse!

-Arvaa kuule onko toi kulunut vitsi?

Tokaisi lipuntarkastaja Rikulle ylimielisenä. Olisipa arvoisa tarkastaja nähnyt, kun junasta kämpille päästyämme ryntäsi Riku välittömästi paskahuussiin (oli muuten ulkokuussi) tarkastusmaksua hypistellen.

Seuraavalla viikolla mies soitti innoissaan; posti oli tuonut kerralla junasakot vuosilta 1991-1996, niitä oli VR:ltä yli 60 kpl. Nyt riittäisi paperi perseen pyyhintään moneksi viikoksi!

LAUTTASAARI

Yleisesti ottaen turha läpikulkumesta, jossa ei sijaitse kuin Teosto, joka sekin on osa köyryselkäisten koukkunokkien salaliittoa.

AREENA

Se on niin epäonnistunut ihminen, että pitäisi potkia takaisin pilluun ja synnyttää uudestaan

Viikonloppu oli ollut kova, olin köynynyt Herttoniemessä ja Sörnäisissä pari päivää, kunnes pääsin kotiin. Sitten tuleekin puhelu Jukkikselta, mies ilmoittaa voittaneensa liput vitun Genesiksen keikalle Hartwall Areenalle. Sanoi tarjoavansa viinat, kunhan ilmaannun viipymättä Kontulaan. Olin siellä 40 minuutin kuluttua. Kovat pleksit vetäisimme ennen kuin suunnistimme Areenalle. Kirpeä sunnuntainen hutikuun ilta ajoi meidät Areenalle johtavaan tunneliin värjötteleeseen, viime hetken siivuja kiskomaan. Sisään päästyämme siellä soitti jo joku bändi, ilmeisesti lämppäri. Haahuilimme ympäriinsä englantia sönköttäen, automaattia henkilökunnalta tivaten.

- Veers tö automat?
- Siis mikä?
- Fakin automat
- Älkää viittikö pojat, ootte selvästi Suomesta
- No no vi aar from deustland
- Aivan sama, tohon suuntaan

Automaatin löydyttyä, meille informoitiin, että kaljaa ei saa mistään ja bändi joka on soittanut jo reilut puoli tuntia on Genesis. No saatana, sitten alkoikin katsomopaikkojen metsästys. Paikkojen löydyttyä alkoi tuoleilla kiemurtelu ja meiningille naureskelu. Vieressä istui joku pelle, joka katsoi vihaisesti, kun puhuimme keskenämme. Siis puhekin kuului musiikin päälle, varsinainen rock-konsertti. Yleisö olikin keski-ikäistä, yrityslippusakkia, jotka ovat tulleet ”rokkaamaan” pyhävaatteissa ”kenesiksen” tahtiin. Voihan perse. Jossain vaiheessa lavan takaseinänä toiminut kangas alkoi väreilemään luoden keski-ikäiselle rokkikansalle unohtumattoman valoeffektin. Räjähdin nauramaan huomattuani, että roudarithan ne siellä sitä kangasta nykii. Ravistelin Jukkiksen hereille ja naurusta ulvoen selitin asiaa hänelle piittaamatta murhaavista katseista ympärillämme. Kerrassaan rock-elämys. Oli aika poistua juomaan lisää.

Smashing Pumpkinsin liput tulivat myyntiin kesäkuun 2000 lopussa, aloitimme lippujen jonotuksen Kontulassa Jukkiksen kämpillä edellisenä päivänä klo 14. Klo 20 mennessä olimmekin ja hyvässä tanassa ja päässeet keskustaan, jossa näimme Pikku-Heidin. Kaivarissa melskattuamme, oli aika siirtyä Hakaniemeen Mascottiin. N. klo 2 aikaan

aloimme valumaan itse myyntipisteen luo kaivopihalle. Jukkis kävellen, minä ja Heidi taxilla.

Olimme varustautuneet hyvin, isossa laukussa oli manikka jossa Pumpkinsia, pallo&hanskat sekä tietysti suuret määrät erilaisia alkoholijuomia. Paikan päällä n.3 aikaan oli jo joitakin aktivistin oloisia faneja, jotka olivat aluksi iloisia uudesta jonotusseurasta. Totuus alkoi kohta paljastua heillekin, kun aloin tivaamaan heitä potkimaan minulle ”rankkareita”. Huusin siinä kahvilan edessä hanskoja paukuttaen, että nyt saatana pallo pilkulle ja heti. No potki siinä sentään yksi tyyppi sitten, kunnes alkoivat ikkunat paukkua.

Tuoleja ja pöytiä saimme kätevästi kahvilan terassilta, jossa ne olivat kämäsesti muka kettingillä kahlittuina. Jukkis sammui ennen neljää ja Heidin kadottua, pidin yksinään showta pystyssä. Alkoi siinä aktivistia varmasti sylettämään kannisen turilaan örinä ”sori hei et mul ei oo mitää bootleggeja, mä oon teiän TOSI-fanien silmissä vaan maan multaa”. Sama paska jatkui aamuun asti.

Keikalla olinkin sitten melkoisessa jurrissa ja koska alkukeikka oli vittumaista hymistelyä, häippäsin baarin puolella, josta havahduin Fintrollin Elviksen kanssa, kun Tonight Tonight alkoi soimaan.

Jukkis kertoikin kovasti naureskelleensa, kun haahuilin tungoksessa selkä lavaan päin mölisten yli musiikin jotain epämääräisyyksiä.

Bändiä esiteltäessä mylvähdin äänekkäästi FREDDIE MERCURY, joka sai jo piintyneenkin aktivistin turskahtelemaan naurusta.

Amerikkalaisen kulttuurin tiivistelmä kävi Helsingin Areenalla -showpaini eli wrestlingshow WWE LIVE! Hartwall Areenalla 24.10.2002

70- ja 80-luvulla nykyisen muotonsa saanut wrestling on periamerikkalaista viihdettä, joka sisältää paljon näennäistä väkivaltaa, juonittelua ja seksiä. Ottelijat eivät oikeasti satuta toisiaan ainakaan tarkoituksella, vaan ottelut ovat pitkälle ennakkoon suunniteltuja, suorastaan käsikirjoitettuja spektaakkeleita, joiden voittaja on päätetty jossain kulisissa juoneen ja yleisöön parhaiten soveltuvaksi.

Kovin vaikea oli arvailla etukäteen amerikkalaisista amerikkalaisimman ilmiön suosiota Suomessa. Kaapelikanava SubTV:n viikottaista wrestling-ohjelmaa Smackdownia seuraa joka viikko n. 20 000 ihmistä, tosin joillekin asia on toki tuttu jo 80-luvulta taivaskanavilta. Silti yleisön paljous oli yllätys. Paikalla oli reilusti yli 12 000 henkeä, vain areenan ylimmät nurkat olivat tyhjillään.

Ihmiset olivat saapuneet paikalle ennakkokäsityksistään huolimatta varsin avoimin mielin. Monet silkkää uteliaisuuttaan, toiset olivat huumorilla liikkeellä ja toiset taas faneja, toki vain camp-hengessä. Tapahtuma tuskin kuitenkaan toista kertaa keräisi ihan näin jättiyleisöä. Toisin kuin itse paikalla edes tuskin olleet iltapäivälehdet antoivat ymmärtää, koostui yleisö kaikista ikäluokista, eikä sukupuolijakauma ollut mitenkään erityisesti miesvoittoinen. Paikalla oli ehkä jopa enemmän naisia, kuin jääkiekko-ottelussa. Naisille tarjottiin silmänruokaa, kun tämän speктаakkelin uhoavat lihaskimput olivatkin trikoissa puolialastomina, peittävien varusteiden sijaan. Miehiäkin oli ajateltu erotiikan näkövinkkelistä, yksi illan otteluista oli ns.tissimatsi, jossa ideana on vastustajan vaatteiden riisuminen. Tämän toteutti härmäläisnäkökulmasta kaksi lähinnä Kike Elomaata muistuttavaa otusta.

Tunnelma oli heti alkuun huipussaan, kun aito jenkkikuuluttaja juonsi sisään illan ensimmäisiä ”ottelijoita”. Tosin alun ilmoitus pitkän linjan megatähti Undertakerin puuttumisesta aiheutti raivoisan negatiivisen huutomyrskyn, joka kuitenkin muuntui positiiviseksi heti ensimmäisten näyttävien heittojen aikana satojen salamavalojen välkkeessä.

Amerikkalaisessa viihteessä tärkeimpiä asioita on helppous. Kaikki tarjotaan valmiiksi pureskeltuna. Wrestlingissä tämä on viety äärimmilleen. Ottelu on valmiiksi suunniteltu ja voittaja on aina juoneen sopivin vaihtoehto. Ottelijoiden/esiintyjien tähtikaartiin kuuluu pahoja poikia, joita on mahdollisimman helppo vihata ja solvata. Yleisiin inhokkeihin kuuluu Kurt Angle, joka on aito olympialaisten kultamitalisti Atlantasta 1996. Miehen rooli on patsastella kultamitali kaulassa, haukkua yleisöä, olla ylimielinen, ottaa useimmiten turpiinsa ja tulla lopuksi julkisesti häväistyksi. Helsingin showssa yleisö oli hyvin tietoinen omasta roolistaan ja buuasi miehelle.

Suomalaisen yleisön lämmittämiseen olivat viihteen ammattilaiset myöskin varautuneet. Tosin juoni aluksi hieman ontui, kun yleisön suosikiksi tarkoitettu Eddie Guerrero otti tietämättömyyttään yleisöstä Ruotsin lipun ja heilutteli sitä innoissaan. Raivoisan vihellysmyrskyn ja jonkun tarjoaman pienen lisäinfon jälkeen mies alkoi polkea lippua saaden raivoisat aplodit.

Spesiaalia Suomen showta varten oli myös tummaihoisen D-VON-kaksikon tullessa lavalle ja tervehtiessä ”kaikkia valkoisia yleisössä”. Miehet luonnehtivat Helsinkiä helvetiksi ja polkivat jostain saamaansa Siniristilippua, jolloin kehään syöksyi heidän vastustajansa valkoihoinen Bill DeMott ”pelastaen” lipun ja heiluttaen sitä saaden jälleen yleisön sekoamaan. Baarin puolella mietimme kaverini kanssa, miten Yhdysvalloissa suhtauduttaisiin tähtilipun häpäisyyn vastaavassa tilanteessa. Baarin puolella seuraani änkesi myös n.kolmekymppinen Jaana, joka kertoi asuneensa jenkeissä, jossa kuulemma kaikki katsovat wrestlingiä. Jaanan alkaessa hamuamaan haarojani ja tivaamaan, olenko motoristi, oli aika vaihtaa katsomoa. Huikkasi vielä perääni, että miehensä on tehnyt efektejä yhteen Renny Harlinin (os. Lauri Harjola) elokuvaan.

Yleisö osasi ottaa esiintyjänsä ja esiintyjät yleisönsä. Tuskin mihinkään näin suureen tapahtumaan on Suomalainen yleisö osallistunut näin suurella intensiviteetillä.

Suomalaiset siis osasivat niin sanotusti heittää aivot narikkaan ja nauttia showsta!

Kotimainen yleisö vaati omaa wrestling- tähteämme, Tony Halmetta kehään äänekkäin ”Viikinki” huudoin. Yhdysvalloissa showpainiuraa luonut mies tunnettiin nimellä Ludvig Borga, jonka joku olikin osannut suureen lakanaansa rempseästi tavailla. Inhokkeihin Valloissa ja kotimaassaankin kuuluvaa miestä ei näkynyt mailla eikä halmeilla.

Ilta huipentui nelimiehiseen otteluun, jonka jälkeen kehään ryntäsivät ilotulitteiden siivittämänä kaikki muutkin painijat päättäen illan yleiseen nujakkaan.

TUOMIOKIRKKO

*En minä pienistä
vaan niistä pienimmistä
En minä suurista
vaan niistä suurimmista
Nyt ne sanovat
että ikuinen kuolema
on sen tulevaisuus
Ja minä olen kaiken aikaa
teeskennellyt ymmärtäväni niitä*

Huhtikuinen aurinko häikäisi meitä. Kirkas valo heijastui Herran talosta juopuneisiin silmiimme. Kuulen Anan lausuvan, kenties haikurunoutta? Ei, samaa paskaa taas
-Viddhu ne juudhalaiset vidhu

Tokaisen, että sijaitsemme evankelis-luterilaisen kirkon pihalla, talon lounais-nurkalla.

-No mud hei skitso sähän oot orthodoxi, mithen shä voidh thääl olla?

-Voinhan mä tänne aina pirstaamaan tulla, ei se salama iske taivaasta vaikka olenkin näihin nurkkiin tuottanut ureaa taiteiden öinä kymmeniä litroja. Mutta auta armias, jos menisin tonne Uspenskiin kuseksimaan, niin johan aukeis helevetin portit, tai vähintään tulisi Metropoliitan kyykkästagasta otsikkoon!

-Dhiiätshä skitso, et orthodoxejha vainottiin khommunismmin aikhana?

-Tajuisit nyt vittu, Ana, ettet sä voi olla kommari ja natsi yhtä aikaa!

-Haisdha paskha Make

Aki ajaa luiskaa pitkin viereemme, katkaisten teologis-poliittis-filosofisen paneelimme.

Tuomiokirkolla on pirstaajalle kaksi sesonkia; huhtikuiset auringonpaisteet ja taiteiden yöt. Näistä jälkimmäisenä, on helpompi oleskella massojen peittäessä heikohkon saniteettilanteen tuottamalla Herran suunnittelemista genitaaleista tuhansia litroja ureaa. Kevätauringossa turistien kameroiden räpseessä tulee tarpeensa toimittaa talon taakse varjoisalle puolelle. Taiteiden öisin siihen soveltuvat parhaiten pääportaiden keskitasanteen nurkat.

1998 saimme todistaa muusikko Antti Hulkon elokuvan valmistumista Senaatintorilla. Tapahtumaa seurasimme portaiden yläpäästä sinne raahatuilla penkeillä. Kohtaus sisälsi epämääräisen avolavan, jonka päälle oli kyhätty jonkinsortin mökki. Hulkon vaimo ja poliisit autollaan sisältyivät myös spektaakkeliin. Itse starba näytti meille kansainvälisiä sormimerkkejä annettuamme aplodit kävelysauvan avulla klenkkaavalle artistille.

Samaisena vuonna kakkosvappuna Riku oli tulossa paikalle spåralla, jossa hän bongasi suomen alice cooperin, Kirkan. Mies tästä häkeltyneenä tarjosi Tähdelle parastaan eli kiljua sanoilla ”ota lömppiä”. Ei kelvannut. Jussi Lammellekin se on perkele passannut.

Seuraavana päivänä töissä darrassa sain lukea, kuinka Kirkan alaikäistä lasta ei ollut päästetty Senaatintorilla taiteiden öisin pystytettävään ”makujen piazzaan”. Tästä Kirka oli raivonnut henkilökunnalle, poliisille ja palokunnalle. Ehkäpä pienet siivut lömpistä olisivat mielen rauhoittaneet? Kirkaa eivät aidat enää myöhempinä vuosina ole pidätelleet, Megatähti poseerasi taannoin juorulehdessä Pohjois-Suomalaisen laskettelukeskuksen isännän kanssa moottorisahat kädessä kunnan rakentaman aidan edessä.

Suomenlinnan lautat

Sääliksi on välillä käynyt lautan henkilökuntaa. Kaikkea paskaa hekin joutuvat sietämään varsinkin kesäisin. Takavuosina myös talvisin.

Eripuraa ilmaantui jo heti kesällä 1995, silloin liikennettä hoiti iltaisin Katarina-niminen vesibussi. Katarinalla työskenteli tuona kesänä jo legendaksi noussut ”Liikkumismies”. Alkukesän yönä olimme tulossa takaisin keskustaan isommalla joukkueella ja henkilökunta kävi kuumana, kun porukka veteli tupakkia lautan sisällä ja roikkui milloin missäkin kaiteessa meren puolella. Eräs merimies tuli siihen sitten naama punaisena poliisilla uhkailemaan, jolloin yksi Kontulan miehistä alkoi änkyttää: ”hei sä oot se.. se.. niin se LIIKKUMISMIES”. Kaikki räjähtivät nauruun, mutta Liikkumismies ei niin iloinen ollut uudesta nimestään.

Itse taisin kerran yöllä näyttää äijälle persettä kauppatorin laiturilta käsin. Huuteli jotain porttikiellosta. Seuraavana päivänä sama toistui. Tapahtuipa myöhemmin myös niin, että yritin avata keskustelua laittamalla käden veljellisesti olalle ja tiedustelemalla miehen oikeaa nimeä. Olemuksesta päättelin, että oli syytä poistua paikalta.

Katarina tarjosi 1995-96 liikennöidessään parhaan ympäristön viinalla läträämiselle. Etupuolen kabinettitiloissa meno yltyikin sitten monesti pisteeseen, jossa virkavalta oli meitä kauppatorin laiturilla vastassa. Lasilla päällystettyjä merikarttoja ja muovisia pöydän suojuksia hajosi matkan varrella. Tunnelmalliset lampetit kärsivät tupakan polttamista rei’istä ja päiväsaikaan turisteja palveleva hieno kabinetti alkoi haista kiljulle sekä kuselle. Moni turilas muistelee vieläkin kaihoisasti Katarinan lämmintä tunnelmaa. Nykyisin liikenteen hoitavat isommat lautat, joissa yhtä tiiviiseen tunnelmaan päästään aivan liian harvoin.

M/S TOR, tuo iso valkoinen, paskanhajuinen valas. Sieltäkin toki monet hienot muistot omaan. Yhteen aikaan henkilökuntaan kuului ns.Elvis-veljekset, kaksi tötterötukkaista keharia, aina viinanjuontiamme rajoittamassa, mulkerot! Kyselinkin kerran toiselta lauttamieheltä missä Elvis-veljekset luuraavat, kun ei ole talven jälkeen näkynyt. No ameriikassahan ne. Äijää nauratti suuresti, kun kerroin heille antamamme lempinimen.

Näinpä tällä lautalla myös ainokaisen kerran tarkastajat. Rikulta, Pavelta ja Tinolta liput tietenkin puuttuivat ja siitäkös riemu repesi. Olimme vasta menossa saarelle, mutta kolmikko oli tietenkin umpitunnelissa. Riku avasi pelin silppuamalla sakkonsa ja

levittelemällä sen tarkastajien niskaan. Muut solvasivat kilpaa sinipukuisia kaappi-misanthrooppeja ja sylkivät heidän päälleen. Varsinainen speaktaakkeli. Selvin päin kävi hieman Pastorin ja allekirjoittaneen hermoille.

Hakuninmaan pitsaterrorismi

Hakuninmaan lenkkipolut ovat aloittelevien itsensäpaljastajien mekka. Omakotilähiössä on myös oivallista järjestää parruparaateja kesäisinä iltoina. Takavuosina alueella järjestettiin jos jonkinmoisia kinkereitä, joissa tirkisteleville naapureille annettiin silmäniloa koko rahan edestä.

Häkansåkerissa ei ole minkään sortin kauppaa tahi kioskia, mutta jotain sentään löytyy; kauppa-auto. En ollut vittu uskoa silmiäni, kun darra-aamuna ihmettelin, että mistähän sitä kaljaa saisi.

-No kohta lähetää toho 100 metrin päähä ku tulee kauppa-auto

Luulin sitä vitsiksi, mutta ei saatana, siellähän se nökötti. Kauppa-auto oli kyllä pahimman sortin hohlemi-polemiikkia, eläkeläiset tungeksivat siellä muistoissaan kahvipaketit kädessä, me kaljaa himoiten. Olipa sellainen kulttuurishokki, että jäi osalta porukasta ostoksetkin ihan vaan epähuomiossa maksamatta.

Akin pitämissä kemuissa alkoi sitten hankaluudet lähiseutujen karvakäsitserioiden kanssa. Joko ei tullut oikeita tilauksia, tai sitten ei ollut antaa vaihtorahaa. No saatana pitsat tänne ja painukoot vittuun. Tusmuri alkaa siinä sitten soittelee ovikelloa ja tivaamaan uupuvia hiluja. Väiski löi äijää turpaan ja pieksi vielä autoa äijän peruuttaessa pois paikalta kiireen vilkkaa.

Seuraavalla viikolla Aki sitten soittaa ko. pitseriaan tilausta, osoitetta annettaessa tulee ongelmia

-Teilä hono kohtelu, teile ei piza

No haista vittu! Samankaltaiset ongelmat jatkuivat ja kyseinen osoite ilmaantui muidenkin lähiseudun pitserioiden mustalle listalle.

Grillin vielä asuessa kotonaan Hakuninmaalla, tilasivat he eräänä kauniina päivänä pitsaa. Pitsa-ählämin saapuessa oli ovella vastaanottokomitea; Grillin insinööri-isä paskaisissa haalareissa puhisten.

-Tules nyt neekeri tänne

Insinööri talutti hämmentyneen pitsalähetin takapihalle halkopinon eteen ja alkoi pilkkoa puita

-Katsos nyt neekeri, näin hakataan halkoja, talvella on kylmä, näillä lämmitetään talo
Lähetti yritti poistua paikalta, mutta Insinööri tarttui hihasta

-Älä neekeri katoa, tule, täällä on komposti

Grilli seurasi näytelmää ikkunasta darrassa hikoillen

-Tässä on komposti, sinne laitetaan biojätteet

-Ei teillä varmaan Afrikassa tiedetä mitään kierrätyksestä, paskotaan vaan minne sattuu

Lähetin lopulta onnistuessa karkaamaan Insinöörin hyppysistä, huusi Insinööri vielä perään

-Kuutio vettä!

Ja tokaisi Grillille

-Pitäähän sitä nyt neekerille näyttää miten talo toimii

Pitsavittuilun kliimaksi saavutettiin, kun Aki ja Sepi olivat katsomassa darrassa leffaa ja tilasivat pitsaa. Koska huoneeseen ei olisi ovikellon ääni kuulunut, laittoivat he piruilumielessä ulko-oveen lapun:

PIZAMEES TULE SISÄ OVI EI LUKOSA

Sisälle tuli ihan syntyperäinen suomalainen mies valtava kyrpä otsassa paiskaton pitsat pöytään.

Leimoja ei suostunut antamaan.

KALLIO

Kallio on Suomi-juopottelun Bermudan Kolmio, Musta-aukko, jota voi tarkastella turvallisesti tietyn välimatkan päästä. Vahvempi tarkkailija kykenee pakenemaan vielä syvemmältäkin Aukon vetovoiman vaikutuspiiristä. Tietyn pisteen ylitettyään, ei vahvinkaan ”tarkkailija” pysty vastustamaan vetovoimaa, vaan imeytyy ulkopuolisesta katsojasta nähden yhä hitaammin, mutta vääjäämättä kohti Singulariteettia, pistettä, josta ei enää tietokaan pääse pakenemaan ympäröivään maailmaan.

Tarkkailijasta itsestään tapahtumat lipuvat ohitse kiihtyvällä vauhdilla, Hänen lopulta ylittäen rajan, tullen osaksi Singulariteettia/Kalliota.

EPÄKORREKTIA KÄYTÖSTÄ HOMOLASSA

Late ja Uhki olivat pistäytyneet vähemmistöravintola Escaleen, Uhki tietoisena paikan luonteesta.

Kaikki sujui aluksi leppoisissa merkeissä; yksi Laten suosikkikappaleista karaokea laulaessa, Paula Koivuniemen ”aikuinen nainen”, maalasi iloisenvälitöntä tunnelmaa baariin. Kunnes. Laten katse tavoitti toisiaan kiihkeästi nuolevan miesparin nurkasta

-Hyi vittu tsiigaa Uhki, HOMOJA SAATANA!

Ja kuin elokuvista tutuissa sketseissä, musiikki lakkasi ja koko baarin väki kääntyi katsomaan Latea ja naamaltaan tulipunaista Uhkia, joka virkkoi

-Nyt lähetää äkkii vittuu täältä

Kesällä 1997 harhauimme Sepin kanssa legendaariseen jo edesmenneeseen baariin nimeltä H2O. Saavuimme baariin keskellä yötä Itäkeskuksessa vietetyn illan jälkimainingeissa sonnustautuneina asianmukaisesti; Sepillä kireä nahkaliivi ilman paitaa, minulla koppelakki, lentäjänlasit sekä kireä nahkatakki.

Menin yhteen pöytään ilmoittaen pöydässä seisovalle isolle karvaiselle miehelle muka-naisellisella äänelläni

-Voi hitsi mulle on tänään vittuilltu täst lakist

-Etsä mikään homo ole, mut ota tosta kalja

Totesi mies ojentaen eteeni tuopin. Hävettyäni ensin typerää entreetäni ja siemailtuani kaljaa, ilmaantuu Sepi

-Ei helvetti mä en uskalla mennä tonne vessaan

Vilkaisen Sepin osoittamaan suuntaan ja näen pimeän oviaukon, jonne miehet astelevat käsi kädessä

-Äkkii vittuu täältä!

Spade oli kerran harhautunut ravintola/yökerho Lost&Foundiin. Alakerran tanssilattialla esitti hän retorisen kysymyksen nahkaiseen haalariin pukeutuneelle viiksekkäälle miehelle

-Soitaks sä hanurii vai vedäks sä hanurii?

Tarina ei kerro mikä oli vastaus. Portaikossa kohtasi hän suloisen tyttölapsen

-Työntääks sun mutsis kuulaa tääl useinki?

Nyrkki puhui ja pitkä mies kaatui lattialle ”saunalyhtynä”. Muut joutuivat sitten miestä viroittelemaan tovin.

-Nyt vittuu täält

Keväinen yö 2000, eräs tuttavapariskunta riiteli jälleen rajusti tavoilleen uskollisena Lostarissa. Me muut siinä sitten vouhotimme ympäriinsä pippelit pieninä naama norsun vitulla. Paikan sulkeuduttua tungeksimme kadulle ihmisten sekaan vellomaan.

Kadulla pariskuntamme jatkoi kovaäänistä sanaharkkaansa ja pientä tönimistä, jolloin väkijoukosta astui esiin ”sankari”, joka ilmoitti miesosapuolelle, ettei naisia saa tönä. Tähän ritarilliseen eleeseen kyseinen naishenkilö vastasi sutaisemalla oikean suoran ”sankarin” suuhun, kehoittamalla samalla tätä painumaan vittuun! ”Sankarin” pudottua perseelle, unohtui naistenhakkuu-säännöt ja Kuppilan edessä autotiellä alkoi kunnon joukkotappelu.

Nujakoinnin keskellä alkoi minua hiukoa, joten huutelin omat joukkoni grillin suuntaan. Se oli mennyt kiinni. Vitutti. Puhelinkoppi pysyi pystyssä, mutta sähkökaappi kaatui.

GRILLI & SKITS NEUVOVAT NAISASIOISSA

Naiset ovat perseestä. He ansaitsevat tulla kohdelluiksi oikein.

Tässä muutama vinkki hyvältä ystävältäni Grilliltä, jonka kanssa jauhamme paskaa usein tuntikaupalla kavereista ym.tärkeistä maailman asioista. Mitä teet kun nainen valittaa/nalkuttaa/mälkättää? Munalla suun tukkiminen ei läheskään aina tule kyseeseen, joten on syytä kokeilla muutamaa toimivaa konstia tuon ei-aina-niin-houkuttelevan suun tukkimiseen.

Passiivinen Vastarinta

Tehokkaimpia keinoja kautta aikojen, suurimpien pelimiesten käyttämä. Kun akka alkaa inisemään, darraasi hyväksikäyttäen suorastaan karjumaan, on syytä pitää turpa tukossa ja myönnellä epämääräisillä ynähdyksillä kaikki todeksi, mitä naikkosen suusta sitten ikinä tulee. Olet juoppo, luuseri, saamaton panomies, tyhmä, ruma paskiainen etc etc.

Naisten ”kuukautiskivut” ja orgasmit ovat kaikki teeskentelyä. Ne ovat salaliitto ehtaan juutalaistyyliin miessukupuolta vastaan. Näiden olemattomien asioiden varjolla naiset kerjäävät rahaa, empatiaa, lisää munaa, valtaa ja yrittävät pyristellä pois omasta positiostaan nyrkin ja hellan välistä.

Ystäväni Nimismiehen päiväkäsky: NAISET BEMBÖLEEN!

Tiedätte kai, että miestenkin on mahdollista käyttää naisten omia keinoja sukupuolellisessa taistossa?

Orgasmin teeskentely

Sattuipa kerran niin, että Eräs oli ajautunut kannispäissään nussimaan, eikä miestä yhtään olisi kiinnostanut. Miettipä mies siinä sitten, miten asian hoitaisin korrektisti alta pois ja saisi vielä nukkua rauhassa.

Magmaa ei kuulunut, vaikka kuinka ryskytellessä fantasioi. Oli aika toteuttaa pitkään hehkutettu Miehin Orgasmin Teeskentely. MOT.

Mies pinnisti ja kusi parnasson täyteen.

Aamulla avasi silmät . Ei heti tajunnut missä on ja miksi sänky on märkä. Asian muistuttua mieleen ja naisen vielä nukkuessa, oli syytä poistua hiljaisesti kengät kädessä ulos.

Munanpihtaus

Näinä telaketjufeminismin kulta-aikoina on länsimaisessa yhteiskunnassa päässyt vallalle ajatus ns. seksuaalisesta tasa-arvosta. Tilanne on lopulta alkanut kärjistyään pisteeseen jossa Miehellä ei ole mitään äänivaltaa seksuaalisessa kanssakäymisessä. Puhutaan vain naisen tarpeista ja tyydyttymisestä, miehen siis pitäisi olla aina valmis kovaan suoritukseen ollen yhtä aikaa "hellä ja huomaavainen", mutta kuitenkin väsymätön sekä kiihkeä mastodontti. Ehdotamme klassista pihtaamista, taiteenlajia jota naiset ovat tähän asti hallinneet suvereenisti. Pidä ohjaket hallussa, nainen aina hieman munankipeänä, muttei liikaa ettei muualla ala juoksentelemaan. Pihtaus on syytä aloittaa varoen, välttä suora kieltäytymistä aluksi. Ole tavoittamattomissa, kun tiedät eukon kyrpää hamuavan. Vähitellen voit alkaa kietomaan ämmän mielihaluja pikku kikkisi ympärille täysin oman mielesi mukaan. Oi kuinka hyvältä tuntuukin olla tilanteen herra, pystyen könyämään baarista panolle juuri silloin kun SINUA sattuu huvittamaan. Jos kuitenkin ryssit homman, nainen lähtee lätkimään tai alkaa huoraamaan muiden kanssa, muista;

NAISET OVAT KUIN RAITIOVAUNUT - YKSI MENEÄ, TOINEN TULEE

TERVASAARI

Puhelu toukokuuisena iltapäivänä 1997

-Nii?

-No Janne täs terve, tuu kuule säkin tänne Terviksee dokaa?

-Minne? Missä se on?

-Otat Steissiltä bussin 18 Krunaan päin. Päättärillä pois ja sillan yli saareen, kyl sä meiät huomaat

-Emmätiiä, on huomenna kolme koetta, ei rahaa, ei viinaa

-Meillä on kotivinkkua pöntöllinen

-Tulen

Keväiset kinkerit Terviksessä ovat myös osa punssivuoden perinteitä. Epämääräinen pieni saari Kruununhaassa Katajanokan ja Merihaan (Cybercity) välissä. Alue tarjoaa monelaiset mahdollisuudet erityisesti varhaiskevään pirstaavalle tursakkeelle, tällöin saari on optimaalinen; kansan syvät rivit kärvistelevät vielä sisätiloissa ja koiranpaskattajat potevat myyräkuumetta.

Terviksen pienestä koosta huolimatta, tarjoaa saari monenlaiset mahdollisuudet känniliikuntaan; keväisen kostea nurmikenttä houkuttelee kuraamaan housut pallopeleissä ja leikkipuiston puskat iloisiin suihinottoihin kevätauringon tanssiessa Cybercityn ikkunoissa.

35 minuutin kuluttua puhelusta olin saarella. Porukkaamme ei todellakaan voinut olla huomaamatta. Örinä kuului mantereelle saakka. Valittelin seuraavan päivän kokeitani, jolloin selvisi: n. puolella tenuremmistä oli seuraavana päivänä kokeita, rästitenttejä, yliopiston pääsykokeita..

-No koht kyl lähen himaan

-Koht lähen sinne valmennuskurssille, ihan just

Ja kaikilla meni päin vittua.

Vinkkua todellakin piisasi porukan ollessa jo kaatokännissä saapuessani. Tästä en häkeltynyt, vaan tivasin pullon käteeni ja aloin kuromaan etumatkaa umpeen.

Aurinkoinen toukokuun loppupäivä oli houkutellut ulapalle ensimmäiset purjeveneilijät

-Hei äijä rapujuhlat on tuollapäin!

-Tyyrpuuri paarpuuri!

-Hei olitteko venemessuilla!?

-Hei ei sinne, ne rapujuhlat on tuolpäin!

-Älä keikuta venettä!

-Hjallis hei!

Venettä ohjailevalla miekkosella oli villapusero olkapäillä. Vain kipparinlakki monokkelilla puuttui. Mies teki pahan virheen ja nosti keskisormensa meille.

Pullosade.

Ihmisten istuskellessa tyytyväisinä havaitsimme Grillin kiivenneen leikkipuiston telineeseen ilmoittamaan ohikulkijoille asioita

-Kala ja vittu!

Tämän jälkeen ote lipesi miehen jäädessä roikkumaan pää alaspäin. Hetken sompailun jälkeen mätkähdys maahan, rinnan paukuttelu nyrkeillä gorilla tyyliin ja sammuminen.

Tällä välin Riku oli havainnut leikkivät lapset Tervasaaren aitan liepeillä. Repaleinen nahkatakki lepattaen Riku ryntäsi lapsijoukkiota kohti kiljupullostä hiivaa imien

-Saatanan äpäret!

Lapset juoksivat kiljuen aitan parvekkeelle tempaisten luukun Rikun naaman edestä kiinni

-Vitun äpäret!

Pattitilannetta ja Rikun räakymistä tovin kuunneltuamme päätimme kutsua miehen takaisin istumapaikoille rauhoittumaan. Ajankohta olikin sopiva poliisien ajaessa hetken kuluttua paikalle. Riku herätti taiteellisen ulkomuotonsa ansiosta virkavallan mielenkiinnon

-Minkän kiven alta sä oot heränny?

-Ööö äää ghhhh

-Se on Espoosta, pidetään huoli ettei se aiheuta mitään häiriöö

-No jos nyt sitte varmasti katotte sen perään

Riku älyää istua hiljaa paikoillaan. Tosin poliisien mentyä havaitsin rauhallsuuden johtuneen istualtaan sammumisesta kiljupullostä sylissä nököttäen.

Illan viiletessä ja auringon kadotessa sadepilviin siirryimme aitan parvekkeelle pirstaamaan. Alapuolella oli Tervasaaren televisiosta tuttu kesäteatteri, joten Väiski, Apina ja Aki siirtyivät esittämään näytöstä.

Hetken kuluttua samat poliisit palasivat paikalle esitystä ihmettelemään.

Taskulamppujen loisteessa kolmikko esitti ennennäkemätöntä näytelmäänsä

-Ich heisse Captain Jack, och ich wohne im Zyrmland

-Was?

-Zyrmland

Polizein poistuttua ilmoitimme Väiskille, että saareen johtavan sillan alta kulkevassa putkessa on aarre. Mies ryömi putkeen sammuen sinne toviksi. Pois tultuaan oli yltäpäältä ruosteessa ja paskassa.

Venelaiturin kanaverkko-ovia ei kannata jättää lukitsematta hyvät ihmiset!
Rapujuhlista palattua saattaa venhostanne löytyä ureaa tai nukkuva tursake.

TÄHTITORNINMÄKI

Siljan terminaalin yläpuolella sijaitsevalla Tähtitorninvuorella on puskien suojaama penkeillä varustettu alue, joka soveltuu oivallisesti juomiseen suurten näköalojen avautuessa eteläsatamaan. Paikka soveltuu myös kiikarein varustautuneelle ruotsinlaiva-tirkistelijälle; kännissä hytissään yhtyneet pahaa-aavistamattomat ihmiset, ovat tietämättään sykähdelleet lukemattomat litrat sadetakkimiesten siemennesteitä.

Tänne eksyimme keväisellä reissullamme 1999 Jukkiksen kanssa. Lauma tummahipiäisiä purjehousuja lähestyi meitä

-Osta pirtu

-En osta

-Antaka rööki

-Ei löydy

-Antaka raha

-Ei löydy

-Antaka viina

-Ei löydy

Sitten yksi ”gangsta” otti kassini käteensä. Otin kassin takaisin.

-Mita sa kayt mulle hei?

-No vittuakos se sulle

-Vitu nyt tula turpa

Katsoin pula-ajan puff daddyä tarkemmin ja tunnistin daddyn yhdeksi asiakkaakseni kirjastossa, jossa silloin työskentelin

-Hei vittu tehän käytte aina tiistaisin pornosivuilla kirjaston koneella

-Mita vittu, kato kirjastosetä

Ja useampi porukasta alkaa sohimaan käsillään kohti minua. Ihan kuin olisi ollut rap-musiikkivideossa :D

-Ottakaa siitä yks siideri ja jatkakaa matkaa

Annan kassista pullon mansikkasiideriä ja huomaan yhden pojista juoksevan kovaa vauhtia puskiin maassa olleen puolityhjän kaljapulloni kanssa

-No voi vitun Kunta Kinte

Jengi jatkoi kuitenkin matkaansa hyvässä hengessä, itsellekin jäi reipas ja iloinen mieli.

Itse asiassa seuraavana päivänä töissä darrassa naama palaneena (mm. nenän varresta vuosi vettä) näin samaiset tyypit, jotka yrittivät kyyristellä näkymättöminä Myrkky-lehden takana.

Keväistä iltaamme saapuivat piristämään Grilli ja Virsu. Lähistölle oli kerääntynyt lauma teinejä pussikaljan merkeissä. Grilli seurasi teinien alkoholinnauttimista silmäkovana

-Kohta alkaa joku pikkumuija vääntää itkua

N.5min päästä kaksi yläasteikäistä tyttöä alkaa tuhertaa kyyneltä (väkisin).

-Kohta joku noista jätkistä alkaa pullistelee ja painimaan muiden kanssa

N.5min päästä Jokerit-lippiksen omistava muutamalla valkealla viiksenhaituvalla varustettu jannu alkaa repimään kaverinsa Adidas-rotsia. Sälli haastaa kavereitaan kädenvääntöön. Kun kukaan ei suostu, tekee hän muutaman punnerruksen ja lyö kaveriaan, jolloin Grilli toteaa

-Kohta se menee ”lohduttamaan” noita vollottavia vosuja ja yrittää saada pesää

Nuori Jokeri-fanimme suunnistaa puskassa kusella kykkivien itkevien ritsapillujen tykö ja survoo kättä kusivanan alle, jonka jälkeen ”hjaliksen poika” palaa kavereidensa luo

-Kato mä sain pildee!

WALKERS KAISANIEMI/PORTHANIA

Legendaarinen (onneksi) jo edesmennyt teinikahvila Walkers tarjosi monikulttuurista tunnelmaa. Lähinnä maahanmuuttajista, romaneista ja punk-rokkareista koostuva asiakaskunta tarjosi extreme-meininkiä hakevalle yökiitäjälle oivallisen ilmapiirin.

Suomeksi sanottuna ”kahvilaan” hakeutui pahin mahdollinen pohjasakka, saasta. Ei ole sattumaa, että juuri täällä törmäsin ensimmäistä kertaa mm. Rikuun, Grilliin, Paveen, Tinoon jne.

Tämä tapahtui joulukuussa armon vuonna 1994. Törmäsin Espalla 90-luvun alkupuolen Norjalaista kansanmusiikkia esitteleviä paitoja kantaviin samanhenkisiin nuoriin. He olivat juuri piekemässä jostain Kuopiosta tulleita heinähattuja. Väiski ja Grillihän se siinä varjelivat kaupunkia maalaisilta.

Pojat ehdottivat Walkers-visiittiä, jonne jatkoimme matkaa. Ovella huomasin kauhukseni ihmisiä tarkastettavan mahdollisten aseiden tai lähinnä viinapullojen varalta. Tungin lonkeropullot housuihin ja takin hihaan, josta toinen kolisi lattialle. Nostin sen kuin ihmeen kaupalla kenenkään huomaamatta sisään mentäessä.

Istuksimme pöydässä, joimme kiljua ja lonkeroa kahvikupeista. Yhtäkkiä alkoi haista määrittelemätön paska. Sitten kuului oudoin ihmisen suustaan päästämä ääni, jonkinlainen kännisen käninän, örinän, koiran haukahdusten ja variksen raakunnan sekoitus.

Riku oli tullut pöytäämme tervehtimään Väiskiä ja Grilliä. Miehellä oli musta siimaletti. Punainen rupinen naama, paskaiset viikset, vihreä maiharirotsi ja pillifarkut. Kainalossa hyvännäköinen tyttö, Heidi. Esittäydyin.

Jossain vaiheessa päätimme kaikki poistua pihalle kiljukätkölle. Lähtiessä kysäisin, mitä helvettiä teemme tämänkaltaisessa ”monikulttuurisessa” paikassa.

-Kun muutakaan lämmintä paikkaa ei talvisin ole

-Kuule mun mielestä kaikki neekerit ja mannet vois viedä saunan taakse

Tokaisin hieman liian kovaan ääneen. Musiikki lakkasi, päät kääntyivät ja ennen kuin tajusinkaan, olivat uudet tuttavuuteni raahanneet minut ulos ja nurkan taakse porthanian eteen piiloon.

-Vitun hullu!

Porthanian edessä kohtasin muuta samaan remmiin kuuluvaa porukkaa. Joimme kiljua.

Yhdessä vaiheessa Itä-Helsingistä kotoisin oleva ”Torso” innostui potkimaan pari metriä korkean lasiseinän paskaksi. Mies ei piitannut varoitteluistamme, vaan päästeli koko ikkunan säpäleiksi. Mies ei känniltään myöskään ollut huomannut lasin takana seisonutta vartijaa, joka nosti ”Torson” ikkunasta välittömästi sisälle.

Myöhempinä vuosina Walkersin jo sulkeuduttua meininkiä on pitänyt yllä samalla kulmalla sijaitseva baari Tube, johon alaikäiset ja maahanmuuttajat jouhevasti siirtyivät.

Yliopiston ovien edessä näin myös eräänä talvena mainitsemisen arvoisen suorituksen. Olimme tulleet juuri metrolla Itiksestä aikeinamme siirtyä jonnekin läävään. Päätimme kuitenkin piipahtaa nurkan takana kusella/paukuilla. Sauhuttelun ja urinoinnin aikana ovien eteen marssi pariskunta läheisestä ravintelistä. Pariskunta alkoi hanuilla kirpeässä pakkasessa intohimoisesti.

Suumme lokahtivat auki, kun naikkonen vetäisi housunsa nilkkoihin ja mies kaivoi parrunsa esiin työntyen vaivattoman oloisesti sisään. Panomiehemme nylkytti kuin viimeistä päivää ja meidän oli jäätävä paikalle vielä toisen pesällisen ajaksi ihmettä katselemaan. Reilun kymmenminuuttisen jälkeen homma oli ohi, jolloin aploderasimme lemmenparille raivoisasti. He eivät olleet eskimoita.

MAUNULA

Maunula on perseestä.

SUOMENLINNA 1995

Puhelu huhtikuuisena lauantaina

-No Riku täs terve, hei lähe Suokkiin!

-Häh, minne?

-No Suokkiin Suokkiin, Suomenlinnaan

-Mitä vittua, missä se on?

-No Kauppatorilta lähtee lautta

-Hä, mitä se maksaa, onks se kaukana?

-Ei maksa mitään, ei kestä kauaa, mennään sinne dokaa ja nauraa ku Tallink on ajanu karille

Suomenlinna; Pirstauksen Mekka. Paikka, joka tarjoaa varmasti jokaiselle jotakin.

Varsinkin Punssin päälle ymmärtävälle, saaret tarjoavat loputtomasti mahdollisuuksia, sääolosuhteista tai vuodenaajoista huolimatta.

Saarelle normaalilla HKL:n lautalla saavuttaessa (1), on syytä huomioida muutamia seikkoja. N.10 minuutin matkustamisen jälkeen, kun kaukana vasemmalla näkyvät Laajasalon Kiljutehtaan Tötteröt on ohitettu, kannattaa siirtyä valmiiksi uloskäynnille kärkkymään. Pysyttele kuitenkin lautan lattioihin merkittyjen keltaisten viivojen takana, pois lautan henkilökunnan tieltä, turhia konflikteja ja tungosta vältellen.

Ulostautuessa lautasta ensimmäisten joukossa, vain amatööri/ensikertalaiset lyövät päänsä. Ensimmäisten joukossa rantautuessa välttää pahimman tungoksen paikallisessa Kaljakaupassa (2), kioskillä ei kannata asioida, kuin vasta hätätilanteessa kaupan sulkeuduttua.

Ensimmäiselle Saarelle ei kannata jäädä haahuilemaan alkuasukkaiden ja turistilaumojen puristukseen, vaan on siirryttävä mahdollisimman nopeasti sillan yli itse punssisaarelle. Optimaalisin reitti kääntyy Kirkon jälkeen talon läpi ja niiden ympäröimänä sillalle. Kontakteja Alkuasukkaisiin on syytä vältellä, toisaalta paikallinen nuoriso on usein pirstaavaa punssikansaa. Tämä johtuu heidän vanhemmistaan, jotka ovat usein kapiaisia.

Aurinkoisen Kesän Humua

Koulun päättäjäispäivänä olin varustautunut kolmen vartin Jack Daniel's-lekalla, jota pullon ystävällisesti Etelä-Espan Alkosta (R.I.P) hakenut Karaoke Kimi kutsui ”kultaharkoksi”.

Jukkis ja Riku jännittivät järjestämäänsä ”purkkitapaamista”. Tuohon aikaan, kun ei vielä juuri kenelläkään ollut varaa internettiin, ihmiset pyörivät virtuaalimaailmassa ns.purkeissa, joita ylläpitivät usein yksityiset henkilöt.

Alkuillan pojat hehkuttivat purkin ylläpitäjää, jota eivät olleet koskaan nähneet. Oli kuulemma tosi sairaat jutut ja varmasti hyvä jätkä luonnossakin!

Auringonpaisteesta häikäistyneenä, haihduimme pääporukasta Miljonäärin ja Karaoke-Kimin kanssa toviksi oman pienen tykkiluolani viileään kusenhajuiseen pimeyteen lähelle Kustaanmiekkää (16). Pojat innostuivat nousujohteisessa rahtaamaan sisälle heiniä, joita he ryhtyivät käryttämään. Hetkessä pieni koppi olikin jo paksun mustan savun peittämä. Katku yhdistettynä raakaan viskihuikkaan, ajoi allekirjoittaneen vaivihkaa pihalle laatalle.

Polkua pitkin paikalle körötteli virkavallan Ford, joka kauhukseni pysähtyi luolasta tupruttavan savun houkuttelemana.

-Mikäs täällä käryää?

Minä, nahkarotsi päällä paahtavassa helteessä povitasku viinallekasta pullottaen, hiki otsalla, naama oksentamisesta punaisena

-No totaa.. sitähan me tässä tultiin kavereiden kansa kattoo. Tuolt luolasta tuli ulos just kolme hopparia, kun tultiin

-Jaa, vai niin..

Samalla luolasta kömpivät ulos Miljonääri ja Karaoke-Kimi naamat mustana köhien

-Se on kuulkaa pojat sillälailailla, että lopetatte ton tuuhastamisen, ettei tarvitse heti alkuillasta ketään viedä

-Tottahan toki, tultiin vaan sammuttaa

-Niinpä tietysti

Käryttävät heinät sammuksiin kustuamme, oli aika siirtyä takaisin Tykeille (14) muiden joukkoon könyämään.

Porukkaa olikin jo lähemmäs neljääkymmentä. Jukkis ja Riku saapuivat samoihin aikoihin naurusta kaatuillen

-No mites se purkkitapaa..

-MUAHAHAHA! Ei saatana, mitä nörttejä!

-Hirveitä rillipiruja kaikki!

Koska elettiin vuotta 1995, pitivät stereotypiat vielä hyvin paikkansa.

Taivaanrannan ja naamojen alkaessa hieman punoittaa, halusi Jukkis Wanhana Suokin Konkarina esitellä meille harraste-mahdollisuuksia Tykeillä (14) sijaitsevan kukkulan päällä.

-Nyt vyörytään

Ja mies lähtee kierimään jyrkkää rinnettä alas, kadoten yhtäkkiä näkyvistä, heti perään kuuluvan mätkähdyksen seuratussa

-AI SAATANA AI VITTUUUUU!!

Muut äkkiä rinnettä alas miestä etsimään. Sankari löytyi kukkulan juurelta mukulakivetykselle kiljupulloineen levinneenä

-AI SAATANA!

Katsoimme Sankarin alastuloreittiä; suoraan kukkulan ali kulkevan tunnelin holvin kohdalta. Ei muuta kun mies pystyyn. Kiljua huiviin, kaikki OK? OK.

Havaitsen Kontulan Tom Cruisen hoippuvan rinnettä ylös Tykeille. Miekkonen ei pääse eteenpäin tietä, vaan kapsehtii ojasta ojaan tien poikki. Lähdemme auttamaan hetken aikaa komediaa seurattuamme.

Tomppa on vaikea talutettava rimpuillessaan jokaisen roskiksen kimppuun, niitä kuitenkin kumoon saamatta. Lopulta saamme miehen ylös Tykeille, jossa Kontulan lahja Hollywoodille havaitsee jonkinlaisen kiven pystyssä

-Perkeleen vittu ÄÄÄ

Kiveä nuriin työntämään. Viimeisillä voimillaan mies saa kiven kumoon, kaatuen perässä, jääden pusikkoon makaamaan.

Kotvasen kuluttua paikalle saapuu jälleen virkavallan edustajia tällä kertaa maijalla. Tomppa viedään takaloosteriin röhnöttämään. Menen puhumaan poliisille

-Ei se oo mitään tehny

-Kukas ton kiven on kaatanu?

-No ei ainakaan Meidän Tomppa, eihän se noin väsyneenä sellaiseen edes pystyis

-Jaa

-Tos kävi äsken jotku kolme hopparia haastamas riitaa ja pummimas röökiä

-Minne päin ne meni?

Tomppa ulos autosta ja virkavalta etsimään pahamaineisia hoppareita.

Illan jo hämärtyessä ihmiset olivat pistäneet pienen leirinuotion Tykeille. Kello yhden jälkeen pieneltä hanuilutuokiolta palattuani, havaitsin muiden kadonneen ja ainoana paikalle jääneen sammuneen Jukkiksen.

Samantien paikalle pölähtää vallitusta pitkin neljä poliisia ja kolme palolaitoksen edustajaa. Menen pieneen tykkisyvennykseen piiloon. Poliisit ravistelevat Jukkista hereille. Päätän pelastaa tilanteen

-Tultiin tähän just kaverin kans leppäämään

-Kuka tän roihun on sytyttänyt?

-En mä tiä, mut vastaan tuli jotain hoppareita

-Kolme?

-Just

-Nyt on niin, et sammutatte ton nuotion ja painutte helvettiin tältä saarelta

Ravistelen Jukkiksen hereille ja alamme sammutustöihin, minä kusten, Jukkis oksentaen.

Eräänä, jälleen helteisenä kesäkuun päivänä saavumme saarelle. Tällä kertaa aseistuksenani on Johnnie Walker Black Label. Valmistautuessani nousemaan lautasta, huomaa kauhukseni Lauttarannassa (1) poliisipartion ratsaamassa alaikäisten viinaksia. Muutama teini kaatelee kaljojaan kaivoon virkavallan käskystä.

Mukanamme tällä lautallisella täysi-ikäisistä vain Riku, jolle osa porukasta työntää kiljupullonsa, minä Johnnien.

Käpyttelemme ratsian ohi kaikessa rauhassa. Kaupan (2) edessä partio kuitenkin saavuttaa meidät. He ovat kiinnostuneita vain Rikun pursuavasta kassista. Muut haituvat paikalta eteenpäin, minun ja Natan jäädessä ainoina seuraamaan viinojemme kohtaloa.

-Onko papereita?

Riku ojentaa vanhan passinsa, joka on täynnä puhelinnumeroita

-Mitäs siellä kassissa on?

-No kiljuahan täällä

Riku raottaa kassia ja poliisi ottaa päällimmäisenä kimaltelavan Johnnien käteensä

-Mikäs tämä on?

-Viskiähän se

-Jaa, vielä olisi pari kuukautta vaille tiukkojen viinojen hallussapitoon

-Noo, ajattelin juhlistaa tota inttiinlähtöä hieman laadukkaammilla juomilla

-Vai niin vai niin

Tokaisee poliisi ja suuntaa katseensa suoraan allekirjoittaneeseen

-Jos nyt sitten ihan rauhassa siemailette, ettekä aiheuta häiriötä niin menkää vaan

-Kiitos

Muistomerkillä (3), tempaisee Riku kassistaan lamppuöljyä. Pave ja Riku alkavat tulenpuhalluksen. Viereiseen laituriin telakoituu lautta, ulostaen parisataa saksalaista ja japanilaista.

Riku puhallus menee vituralleen, kun tulitikku sammuu ennen aikojaan. Lamppuöljyt roiskuvat maahan jalkoihin. Turistit kaivelevat ilahtuneina kameroitaan, luullen esitystä jonkinlaiseksi heille järjestetyksi näytökseksi. Rikun seistessä öljylätäkössä, puhalttaa Pave kiljusta viisastuneena oman suullisensa petroolia lätäkköön; liekit peittävät karjuvan Rikun. Kamerateleuraavat.

Sekunnin päästä liekkimeren alta paljastuu vahingoittumaton mies, vihasena hieman sulaneesta kiljupullonkorkista. Vaatteet ja hiukset ovat yksinkertaisesti niin paskaiset, etteivät ne ota tulta.

Näytös nousee uusiin sfääreihin Riku aloittaessa oman esityksensä. Liekit lähtevät kolmimetrisinä ja sytyttävät viereisen valtavan puun oksan tuleen.

Täysi sekasorto päällä, joku keksii viskoa kiljua puuhun, Riku karjuu kieltäen oman pullonsa käytön, turistit katsovat mekastavaa, pomppivaa laumaa jähmettyneinä.

Puu saadaan lopulta sammumaan kiljulla ja kaljalla.

Illan edetessä päätämme siirtyä Terassitasanteelle (6) hörpiskelemään. Tässä vaiheessa äskeisen spektaakkelin päätähdet ottavat hieman muurin katveessa lepoa.

Paikalle köpöttelee kaksi naisratsupoliisia Ikävällä Asenteella

-Täällä sitä vaan viinaa juodaan?

-No mitä sitte?!

Kysyy Hebe

-Näin kauniina päivänä vois tehdä kaikkee muutakin

-Ai nussii hevosia?

-Oisko sul papereita

Heben kaivellessa papereitaan, menee Suominen vaivihkaa hiplaamaan toisen hevosen mulkkua. Eipä aikaakaan, kun hevosen suusta alkaa valua vihreää kuolaa ja valtava mulkku turpoaa, yleistä naurua, poliisi ojentaa paperit takaisin

-Viekää hei nyt noi pervohummat helvettiin ennenkö ne raiskaa meidät!

Tykeillä (14) ilmaantuikin sitten hieman ongelmia; joku hoppersi haastoi kanssani riitaa ja onnistui kaatamaan jonkun kiljupullosta lironksen. Jostain ilmestyi Emperor-paitainen mies, joka ilmoitti hoppersille

-Burzumille ei vittuilla!

Viitaten päälläni olleeseen paitaan. Emperor-mies kompastui ja hoppersi yritti potkaista naamaan. Emperor torjui tämän kaataen hoppersin purjehousun lahkeesta samalla maahan, samalla liikkeellä lahjetta apuna käyttäen mies pomppasi pystyyn, potkaisten hoppersia teräskärkisaapikkaalla suoraan naamaan. POKS!

Kaikki irvistävät pidellen omaa nenäänsä henkeä haukkoen.

Hoppersi nousee pystyyn huojuen, naama verestä punaisena nenä täysin poskella! Kontulan pojat olivat sitten myöhemmin juottaneet nenähoppersille kiljua puudutus-tarkoituksessa ja pätäneet nenää suoraksi.

Rikukin jäi tästä riemusta paitsi, koska oli antanut kukkulan takana japsituristeille privaatti-tulenpuhallusshowta

-Hei ne anto mulle kakskybää!

OSTA DARRA

*Tuskaa tuottavat
fotonit*

aamulla

*Viikon jälkeen ei auta jaffa
ei suihku
Eikä ruokaa pysty edes ajattelemaan
on vain
Maattava pimeässä huoneessa hiljaa
välillä suihkussa
Annettava virtaavan veden tasata pulssi
ja rintakivut
Odotettava päivää huomista ehkä koittavaa
rauhoittavaa
Positiivinen ajattelu ainoana aseenanani
ämpäri vierelläni*

Aamu. Darra. Koti WC. Suihkuttelen vihaisen värisellä sekä tuoksuisella darrakusella pöntön sisälaitoihin jämähtänyttä paskaa miettien kuka sen on tuottanut, keitä ovat lattioilla ja sohvilla makaavat kuvatukset, mitä he täällä tekevät, mitä tuli eilen tehtyä, kuka maksoi taksin? Ja vittu eihän tämä ole edes oma kämppä!

Jokaisella se on joskus ollut, turha jauhaa paskaa, niin henkistä, kuin fyysistäkin sorttia. Usein törmää ihmisiin, jotka darransa kieltävät. Nähdäkseni tämä on vain yksi krapulan lieveilmiö, ilmenemismuoto, etten sanoisi. Käsitelkäämme ensin kankkusen valoisimmat puolet.

Ns. iloinen darra on usein seurausta yhden illan (usein keskellä viikkoa) rykäisystä. Parhaimmillaan kyseistä tilaa tuskin aidoksi kanuunaksi edes tunnistaa, saatat olla yliaktiivinen ja luova (arvatkaa missä tilassa useat tämän tekeleen kappaleet on kyhäilty?). Mielesi herkistyy joskus suorastaan kiusallisuuksiin asti. Seksuaalinen vietti on korkealla ja edellisen illan riennot piirtyvät mieleesi positiivisena sarjakuvana. Esimerkkinä käytettäköön erästä aamua kesän 1998 MM-kisojen ajalta jolloin aamulla darra suorastaan loisti poissaolollaan kunnes avasin Hesarin. Kas siellä oli kuva, jossa iranilainen ja yhdysvaltalainen jalkapallofani halasivat toisiaan katsomossa, kunnon itkuhan siitä tuli. Dagen Efter paljastui näinkin herkällä ja kovin miellyttävällä tavalla, koko aamupäivän nauratti. Jossain vaiheessa oli pakko ottaa pari puhelua ja rientää aurinkoiseen keskustaan. Seuraavana aamuna heräsin epämiellyttävään tunteeseen, että jotain puuttuu. Takki. Kunnon jysärihän se siitä tuli ja oli pakko alkaa tinttaamaan kehdatakseen käydä Road Houseessa nahkapusakkaani väijymässä, onneksi löytyi. Olin kuulemma nukkunut koko junamatkan muiden ihmetellessä kadonnutta takkiani. Joutuivat kantamaan kotiovelle saakka. Siitä seurasikin komea olo jossa ei paljon Karpoa kateltu (darraohjelmista tuonnempana).

Toisena esimerkkinä kerrottakoon eräästä varsin ilmeikkäänä ja tunteikkaanaakin tunnetusta kaveristani, joka oli olossa kaunoluistelua katsottuaan pillahdannut itkuun. Iloista darraa on myös tapana viettää kaveriporukassa esim. jotain paskaleffaa tapittaen, myös ns.darraläppä on monelle tuttu ilmiö. Se siitä hymistelystä.

Sunnuntaidarra on myös oma ei niin viehkeä lukunsa. Monille ihmisille tutuksi tullut kahden päivän "juhlinnasta" aiheutuva olo sisältää useita eri asteita, jotka riippuvat tietenkin viikonlopun tapahtumista. Perusasiat kuten juomisen, syömisen sekä unen määrä säätelevät sunnuntai-aamun ensihetkiä. Kotvasen kuluttua kuvaan astuvat henkisen puolen asiat, onko jotain kenties tullut kahden päivän rankaisun aikana tyrittyä pahemmin? Nämä alkavat painaa mieltä, kun heräämisestä on kulunut tovi, ensimmäiset vesilasit on ryyistetty ja tapahtumat alkavat palautua usvaiseen mieleen.

Muistamattomuus voi aiheuttaa ylimääräistä painetta, jos asiaan ei osaa valoisasti suhtautua. Valitse ryyppykaverisi huolellisemmin, jos ns.moraaliset krapulat vaivaavat. Pelimies esittää muistinsa menettäneelle kaverilleen asiat aina pehmeässä, positiivisessa valossa, oli totuus kuinka karmea hyvänsä. Asioita voi sitten puida tarkemmassa valossa kunhan olosta on päästy ja tavallisen sunnuntain kyseessä ollessa suositeltavaa on ettei asioiden todellista laitaa sanota ääneen ainakaan ennen tiistaita! Jos olet rypenyt perusteellisesti ja sunnuntaiaamuna herätessä on hyvä olo, kyseessä on todennäköisesti iltaa kohden paheneva olo, joskus jopa ns.2 päivän darra. Näiden ollessa kyseessä, on syytä huomioida kaikki mahdolliset oloa pahentavat tekijät. TV-ohjelmat ovat yksi megadarraan salaa vaikuttava tekijä, mieti siis tarkkaan mitä haluat nähdä, mikä vituttaa ja mistä tulee hyvä fiilis. Esim.illan tullessa ja olon pahentuessa pahimpia virheitä on katsoa karpoa ja sunnuntairaporttia! Niissä näytetään AINA ihmisiä, asioita ja ilmiöitä, joita ei kukaan täysjärkinen halua kunnon darrassa ainakaan yksinään katsoa. Rähjäiset kylähullut, perhepäivähoidon tila, sairaanhoito yms. asiat loihtivat ruutuun varmasti kuvia jotka saavat paranevankin olon taantumaan. Kaukosäädintä on turha tässä vaiheessa tavoitella, pieni vilahdus ja vahinko on jo tapahtunut! Iltapäivällä kahdelta valtakunnalliselta kaupalliselta kanavalta tulee paljon toisiaan muistuttavia nuorten paskaohjelmia, niistä on paha mennä mitään sanomaan, se katsokoon ken pystyy. Parasta on heittää aivot narikkaan (niikuin muutenkin vittumaisen usein TVn avatessa).

Harhanäyt ovat asia, jotka tuntuvat joitakin kavereitani vaivaavan. Ystäväni Toikka kärsii näistä varsinkin ns.instant kännin jälkeen. Mies kun saattaa tulla baariin vasta 21-22 aikaan SELVÄVÄ, sitten nelostuoppi+salmari, nelostuoppi+salmari sekä nelostuoppi+salmari ja naps! Mies on puolella tunnissa kovemmassa kännissä kuin me muut, känniä iltapäivästä asti rakentaneet tursakkeet! Sitten herätessään näkee hahmoja, kuulee ääniä joiden laatua en uskalla mennä edes arvailemaan. Myös kiljun nauttiminen pitkän kaavan mukaan saattaa aiheuttaa kyseisiä tilanteita. Tästä päästäänkin yleisesti darroista pahimpana pidettyyn olotilaan, kiljudarraan. Paska ja oksa lentää, eikä linnut laula. Maku suussa on moninverroin tavallista pahempi, eikä se lähde helpolla.

Eräs pahimmista darroistani aiheutui kesäloman alettua 1997. Ohjelmassa oli kaljakassi&draikkupullo Suomenlinnassa, josta luovimme metrolla itikseen. Siellä kikeroa aamuun asti. Jätkät seurasivat yhdyntääni vierestä runkaten. Aamulla havahduin siihen kun asunnossa asuva P pomppasi pystyyn lattialta karjaisten olevansa myöhässä duunistaan, joka oli silloin yliopiston kirjasto. Ensiksi hän pullotti 2L kiljua, vaihto paidan ja säntäsi ulos. Illalla tuli taas Suomenlinna. Toikka taasen oli häipynyt jo aiemmin omiin lukukauden päättäjäisiinsä vain huomatakseen olleensa 2 tuntia liian ajoissa. Koulun lattialta mies havatui siihen kun joku Ressun nörtsi mankui (silloin suht harvinaiseen) kännykkäänsä; "eiku se on se binomikaava, siis BINOMIKAAVA."

Voihan vittu, oli siinäkin sankarilla herätys!

Minä taasen voin todella pahoin, onneksi muijani kävi kaupassa ja olokin parani illan rientoihin lähtöön mennessä. Mukavaa ei ollut myöskään viikkoa myöhemmin suunnistaa helvetillisessä kiljudarrassa malminkartanosta grankullaan inttilääkäriin.

Unta oli puolisen tuntia ja laatta lensi koko matkan, tohtori totesi verenpaineenmittauksen turhaksi ajan haaskeeksi. Oksensin siellä lavuaariin.

Ainoan kerran kun olen kuullut legendan itse, Rikun, valittavan darraansa, tapahtui kun mies oli ensi kertaa PIIKITTÄNYT gigua hihaansa!

Sankari oli sitten pyörtynyt junassa seuraavana aamuna naama sinisenä. Ei lääkäreitä.

Lyhyesti vielä toisesta extreme-punssista josta tulee usein muista erottuva krapula.

Pirtu, sen makua on äärimmäisen hankala peittää, siitä ei varsinaista nousuhumalaa, eli nousaria saa aikaiseksi vaan huomaat yhtäkkiä olevasi kovassa tanassa.

Tymäkänniksikin kutsuttu olo yllättää kokeneimmankin nautiskelijan, liian usein tuhoisin seurauksin. Olen havainnut pirtun tekevän ihmiset keskimääräistä

aggressiivisemmaksi, tästä on kokemuksia omastakin takaa valitettavasti. Pahimmat pirtun aggressiovaikutuksiin liittyvät muistot ovat ilosaarirockista 1997. Lyhyesti ilmaistuna; poliisit vierailivat leirissämme 3 kertaa ennen koko festivaalin alkua, naapurin oululaisten kanssa oli jos jonkinmoista kähämää, josta tosin voisi sanoa 50% johtuneen heistä itsestäänkin. Toisaalta maalaismetallisti känniuhossa festivaalilla voidaan laskea syyntakeettomuuden piikkiin, heitä tulee ymmärtää ja jos mahdollista, vältellä ainakin jos ei omaa kaksisia diplomaatin kykyjä. Omat diplomaatin kykyni ovat loistavat ja niillä usein olen kaveritkin jopa poliisien kynsistä pelastanut, rähinöistä puhumattakaan. Ilosaareissa 1997 tilanne oli täysin mahdoton ollessani itsekin kovassa pirtuhuurussa joutuen tasapainoilemaan kahden toisiaan vihaavan naisen välillä. Päätin lopulta vain filmata tapahtumat puuttuen vasta äärimmäisten tempausten astuessa kuvaan. Onneksi kirves oli pieni ja tylsä.

Tarunhohtoinen pirstaaja, Riku, luonnehti pirtudarraa "mietteliääksi oloksi". Itse sanoisin siitä lähinnä aiheutuvan täydellisen lamaannuksen raajoissa, monesti on tuntunut ettei pystyisi edes silmiä räpyttämään. Raakanakin olen nähnyt pirtua juotavan, maku ei ole maailmoja syleilevä, vaan pikemminkin raastava (ainakin jos juot sitä raakana lepakon pihalla syksyllä ilman minkäänlaista blandista, vittu ei edes vettä ollut. Piti sitten tupakkaa hädissään kiskoa "blandiksena"). En suosittele.

Laattaaminen parantaa yleensä oloa. Kovemmassa olossa ei laattaaminen auta, kuin ehkä hetkellisesti. Mutta mitä teet, kun laattaa ei tule, pelkkää tyhjäkäyntiä ja säällivaahtoa?

Jotta voisit aloittaa tenuttamisen uudelleen, suosittelen jotain helppoa pientä annosta. Jäätelöpelleily ei tähän auta, koska siitä ei kunnon laattaa saa aikaiseksi. Odottelet sitten 30-60min ja käväiset puhaltamassa annokset pihalle. Tässä ajassa ruoka on pöyhistynyt tarpeeksi, ettet tuota absoluuttista kuvottavaa ruokalaattaa, joka pyrkii nenästäkin perkele ulos! Tämä saattaa avata hetkellisen paremman olon aikaikkunan, johon olet tietenkin varautunut Asianmukaisilla Eväillä. Sokeripitoiset viinakset hoitavat yleensä homman. Vetäise äkkiä viinaa naamariin tarpeeksi ja hyvässä lykyssä Paska Olo ei palaa, vaan voit jatkaa rakentamista tosissaan.

Hyvät ystäväni Pave ja Tino ovat luoneet kannissa oksentelusta oman eriäviä mielipiteitä nostattavan taiteenlajinsa. Parhaiten tätä kuvaa hyvän ystäväni Leenan äidin kuvaus yksivuotiaasta lapsenlapsestaan; yhtäkkiä suhautti oksennuksen, sitten jatkoi mökeltämistä osoitellen puita niinkuin mitään ei olisi tapahtunut.

KO. herroilla kun on/oli tapana ryynäillä miten/milloin/mihin sattuu muut täysin ällikällä lyöden, pahennusta usein aiheuttaen, mahdolliset uhrin suuttua.

Omat kaiutinkankaatkin oli kerran leikeltävä irti mister P:n vihasen pirtunkatkuksen ylläriin jälkiseuraamuksena! Tino taas tunnetaan lähinnä julkisten kulkuneuvojen laatuun teutaroijana. On sitä kyllä itsekin tullut juostessa autotietä ruuhkassa ylittäessä roiskautettua kunnan pitsalaatun jonkun muka-porvari-kulinaristin ooppelin etusäleikköön. Suurinta pahennusta kuitenkin omalla kohdalla on herättänyt äänekäs 2 päivän darrassa kyökkäily ammeessa, joka jatkuttuaan koko päivän pitkälle yöhön, sai naapurini hakkaamaan seinää. Vertahan sieltä suusta lopuksi tuli.

Darrapäivät töissä ovatkin sitten taas aivan oma konstikas taiteenlajinsa.

Työpäivät darrassa ovat muutamaa poikkeusta lukuunottamatta olleet varsin hilpeitä.

Tässäkin kohtaa suurin tekijä on oma asenne. Paljolti on työpaikasta, toimenkuvasta ja työkavereista kiinni, missä kunnossa töihin on mahdollista kankkudessa ilmaantua.

Toisinsanoen, kuinka kovaa kännäystä voit edellisenä iltana/yönä harjoittaa.

Darraduunista otin ensi kerran tuntumaa provinssin '95 jälkeisenä maanantaina. Helle oli, oksetti, väsytti helvetisti ja aamu alkoi heti mullan kärräilyllä Merihaassa. Hyi saatana CyberCity. Onnistuin tietenkin ryssimään kottikärryllisen multaa pitkin betonia muutamaan otteeseen. Onnekseni työskentelin tuona kesänä Hengan kanssa, joka ymmärsi näiden asioiden päälle täydellisesti! Poltimme tupakkaa ja joimme limua varjossa. Ei se työnteke paljoa maanantaisin nappaa, vaikkei kankkunen painaisikaan päälle. CyberCityn hyväksi puoleksi on laskettava, ettei siellä juuri liikuskele ihmisiä. Tunnelma on usein kuin tietiselokuvassa jonkin mystisen katastrofin jäljiltä. Sinnehän voisi sulkea vaikka kaikki eläkeläiset.

Kirjastoaikoina 1999 olin useinkin töissä kanuunassa, niinä aikoina darra kohteli minua kovin lempeästi, vaikka sitä joskus uhmasinkin pirstaamalla aamuun asti lähtien töihin tunnin unilla. Kerrankin lauantaiaamuna edellisen illan rypemisestä oli suorastaan hyötyä, kun tiskille asteli Musta Mies englantia ja ruotsia puhuen vaikeahkon asian kanssa. Ulkomaankielet sujuivat pienessä aamupöhnässä oivallisesti, jota sitten hehkuttelin työtovereilleni. Siihen tokaisivat vain, että hienoa, jos on juomisesta töissäkin hyötyä. Palveluammattissa matalan tiskin takana aiheuttivat spontaanit darraseisokit toisinaan kiusallisia tilanteita. Puhelin soi ja siihen pitäisi nousta vastaamaan, vaikka pippeli pömpöttää terhakkaasti. Tiskin takana ihmisiä jonossa silmä

kovana, yritän kurkottaa luuriin epätoivoisesti pyörällisen toimistotuolin pettäessä minut. Kaadun lattialle kovalla ryminällä. Vitu.

Vaikeampina päivinä kökötin takahuoneessa koneen äärellä kuulokkeet päässä Pumpkinsia huudatten, limua hörppien.

HelsinkiMedialla darrapäivät olivat välillä suorastaan hysteerisiä. Läppä lensi. Paskalta haisten, naama turvoksissa jaoin postia hihitellen naistenlehtien hienoperseille. Niihin aikoihin oli tapana vetäistä yhtenä päivänä myös viikolla Sepon kanssa. Seppo kun asusti näppärästi suoran bussiyhteyden päässä. Sieltä sitten eräänäkin lumisena aamuna kömmin räjähtäneenä bussiin vanhalla kertalipulla laattaa pidätellen. Onneksi olin hankkinut työpaikalle sisuaskin Näitä Aamuja ajatellen. Vettä kului litroittain.

Hauskaa ei ollut keväällä 1998, kun aloitin ensimmäistä päivääni Granin hautausmaalla. Olin rypenyt Kivenlahdessa viiteen asti ja töihin pyöräilin kaameassa olossa ennen seitsemää. Askin tarjoama kotivinkku aiheutti melkoisen Olon. Laattailin pyörän selästä ja perillä appelsiinimehua istutusten katveessa. Kahvitauolla nukuin kottikärryissä jonkun haudalla. Asiat eivät täysin luistaneet kyseisellä hautausmaalla. Tekaisinkin siitä pienen jutun amerikkalaiselle sivustolle ja sain myöhemmin kuulla juttuni äänestetyn maailman paskimmaksi työpaikaksi vuonna 2000.

Kovimpiin darrasuorituksiin lukeutuu taiteiden yön '00 jälkeinen perjantaipäivä, jolloin heräilin jostain tuntemattomasta kämpästä tuntemattomien ihmisten seasta puolen tunnin unien jälkeen. Pomo ei uskonut migreeniin ja käski yrittää edes iltapäivällä sinne perkeleen raksalle Espooseen. ”Kyl mä tiedän et eilen oli taiteden yö”. Paskaakos siinä makoilemaan, litra vettä huiviin, tupakka-aski jonkun taskusta ja ulos. Huomasinkin olevani aivan Kantiksen kulmilla ja pääsin töihin lähes ajoissa. Aamupäivä meni vielä kännissä kohtalaisen helposti, mutta iltapäivällä alkoivat rytmihäiriöt ja ennätysmäinen paskanhajuinen hien erityis. Pomo kävi naureskelemassa ja kehumassa sitkeäksi sissiksi. No kiitti. Käytännössä suoraan rypemästä raksalle töihin tulo ja siellä ahkerasti kärvistely onkin kiitettävä suoritus, joka kyllä tuntuu olevan rakennusalan ihmisille tuttua kauraa.

HEITÄ IKUISESTI KIITTÄEN:

*Rabbe "pitsakeisari" Grönholm, Ilpo Larha, "kreivi" Pertti Ylermi
Lindgren, Arja "laula kanssain toveri" Saijonmaa, Viktor Kalborek, Risto
"coloradon susi" Ulmala, Esa "poikarakkaus" Saarinen, Pontus Jäntti, Sari
"herra antoi erotiikan" Essayah, Kari Salmelainen, Lenita Airisto, Valentin
"laatta" Kononen, Renny Harlin (os. Lauri Harjola), Ilkka "sulaa laavaa"
Lipsanen, Nilsin "öljysheikki", Jorma Pulkkinen, Tahko Pihkala, Riitta
Väisänen, Susanna Rahkamo, A.W. "Suomen älykkäin ja toiseksi herkin
mies" Yrjänä, Ensio Itkonen, Jarmo "en paskonut housuun" Kärnä, Joonas
"pönötys" Hytönen, Pekka "kyllä kansa tietää" Vennamo, Juha "Suomen
pissa-kristus" Mieto, "suomalais-Taleban", Anssi "paahtoleipäpaasto
mäkiviikolla" Kukkonen, Kristoffer "hevosmies" Wegelius, Saku Tuominen,
Jussi Uoti, "Tintti" Wegelius, Tuula Amberla, Jari Räsänen, Sam "tutkielma
80-luvun turhuudesta" Inkinen, Keith "voita matka manu matsi" Armstrong,
Toni "sotkan tuoli" Gardemeister, Marco Björs, Urpo "cuba libre"
Leppänen, Veli Paloheimo, Kauko Juhantalo, Arto Bryggare, Hjallis
"purjehtija" Harkimo, Ilkka Kylävaara, Rainer Friman, Eduard
Hämäläinen, "Kaitsu",
Petri "susannan vaimo" Kokko, Raija Pelli, Raija "kiksodus" Aurekoski,
Lasse "vroom" Lehtinen, Ruben "ei se koko vaan se miten sitä käyttää"
Stiller, Sami Elopuro, Kalevi "maailman vanhin nopein mies" Häkkinen,
Taikuri "jatkan perinteitä kulisissa" Luttinen, Kari "selvitän vaikka el
ninin" Lehtola, Ismo "tekstitin U2:n keikan" Jokinen, Marko
"kulissiavioliiton infrastruktuuri" Ahtisaari, Jari "en myöskään paskonut
housuun" Sarasvuo, Sedu "iltalehti" Koskinen, Joel "tollonpoika"
Melasniemi, "Tynkkynen", Heikki Juhani Grann, Heimo "hehkulamppu"
Holopainen, "Kipru", Konsta "minne katosit" Hietanen, Konsta "minne
katosit" Hiekanen, Rauni-Leena Luukanen-Kilde, Pentti "kota" Kouri,
"RR-1" Fryckman, Seppo "11 sormea" Hovi, Timo T.A. "Suomen johtava
kennedyn murhan tutkija" Mikkonen, Esa "hedelmäpelivalmentaja"
Sievinen, "Yatzka", Heikki "rakkauden kesä meni jo" Harma, Pertti
"comeback" Neumann (os. Nieminen), Simo Vaatehuoneelta, Anita "olin*

alkoholisti ennen raamatun tapahtumia” Hirvonen, Robert *”katurata”*
Lappalainen, Peter ”haaste tulee” Nygård, Aki *”se vei multa käden”*
Sirkesalo, Ritva ”öykky” Santavuori, Chris *”hamlet”* Owen, Neil *”se*
alkuperäinen hellyyttävä engelsmanni suomessa” Hardwick, Tino Singh,
Juha ”en saa selvää” Turkka, Mette *”etkä ollutkaan vain kesätyöläinen”*
Mannonen, Teija Sopanen, Kim Floor, Isto ”the fist” Hiltunen, Jyri
”luontaistuote” Kjäll, Ior Bock, Lasse *”en kerro mitä tapahtui posiolla”*
Norres, Taru ”isätkin tykkäs” Valkeapää, Teresa *”tahtoo patonkia”* de Rita-
Cavlek, Maria Drockila, Carmen Mäkinen, Kimmo Elomaa, Sir Vili, Jukka
”käpylän pyöveli” Järvinen, Jaakko Kolmonen, Hannele *”koko tampere*
oksensi” Lauri, Iiro *”pula-ajan copterfield”* Seppänen, Sakari Kuosmanen,
Tytti Iso-H-Kana-Asunmaa, ”panhuilu” Stefan, Asta Ovaska, Lilli
Suomalainen, Helena ”kuinkas sitten kävikään” Lindgren, Pauli
”peräsmies” Kiuru, Essi Wuorela, Hanna Ekola, Riki *”kiikikii”* Sorsa,
Houston Laukko, Ristomatti Ratia, Kosti Kotiranta, Eeva Kuuskoski-
Vikatmaa, Katarina Ebeling, Pekka Pouta, Villemarkus Elorinne, ”heidin
isä” Willmann, Kerstin Campoy, J-P Jalo, Ulf *”kotka on laskeutunut”*
Sundqvist, Billy ”nokikeppi” Carlson, Olli *”panic ic”* Oikarinen, Pentti
Arajärvi, Riku Rinne, Virpi ”wannabe tv-evangelista” Miettinen, Matias
Sassali, Kimmo ”mies joka aloitti pyöräilyshortsibuumin” Kinnunen, Jaakko
Rytsölä, Marko Myyry, Kari Uoti, Aira Samulin, Mikko Kuustonen, Kalervo
”airbag” Kummola, Minna Katariina *”lonely eyes”* Kärkkäinen, Ringa
”virolainen puhelinraha” Ropo, Raimo *”sturmoberfuhrer”* Ilaskivi, Ari
Soronen, Esa ”rankaisija” Tikkanen, Tony *”maailman huonoin*
taiteilijanimi” Montana, Paavo M. *”suuri punainen päällikkö”* Petäjä, Anja
Eerikäinen, Merikukka ”merikukka” Forsius, Timo Koivusalo, Panu-Tyttö,
Sami Aaltonen, Tellervo Koivisto, Reijo Salminen, Pekka Siitoin, Jukka
”olen suomen bowie” Kajava, Janus Hanski, Pekka Ruuska, Joel
Hallikainen, Folke West, Ilkka Nummisto, Pertti ”lapset ketsuppia saa”
Willberg, Pauli Maijanen, Jorma Reini, Eino Makunen, Atik ”lasol” Ismail,
Martin Saarikangas, Jari ”das boot” Komulainen, Taina Uppa, Ari
Mennander, Kim Löndholm, Tiina Jylhä, Viktor ”feikki kotiryssä” Klimenko,
Pekka Sauri, Teijo ”harmi kun eivät osuneet” Virolainen, Tutteli
Hammermann, Paul Segersfärd...

JUOPOTTELUALUEET

ESPLANADI	2
TUOMIOKIRKKO	3
KAIVOPUISTO	4
KOFFIN PUISTO	5
HIETSU	6
WALKERS	7
STADION	8
KANTIS	9
LAUTTASAARI	10
JÄÄHALLI	11
RAUTATIEASEMA	12
HIRVIPUISTO	13
TEMPPELIAUKIO	14
TÖÖLÖNLAHTI	15
KIASMA/MAKASIINIT	16
KANTIksen PUISTO	17
TERVASAARI	18
TÄHTITORNINMÄKI	19

YÖPYMISPAIKAT

KAMPIN METROASEMA	M
KAMPIN RAKENNUSTYÖMAA	K
RUTTOPUISTO	R
VIISKULMA	V
TÖÖLÖNLAHTI	L
SUOMENLINNAN LAUTTAKOPPI	S
TÄHTITORNINMÄKI	T

Lauttaranta	1	Lautalattiat	9
Kauppa	2	Tommin Ranta	10
Muistomerkki	3	Ykän Kammiokompleksi	11
Halli	4	Kuninkaanportti	12
Takkahuone	5	Walhalla	13
Terassitasanne	6	Tykit/Tykkimonttu	14
Ykköslampi	7	Kielletty Alue	15
Suuri Aukio	8	Kustaanmiekka	16

